

**ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
-ΤΜΗΜΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ-**

*Π.Μ.Σ.
-ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ
ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ-*

*ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
'ΤΟ ΝΕΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ'*

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΚΡΟΥΣΤΑΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Ιούλιος 2019

-ΠΑΠΑΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΜΑΡΙΑ-

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Το Ευρωπαϊκό Τραπεζικό Σύστημα	4
2. Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ).....	5
2.1 Διοικητικό Συμβούλιο ΕΚΤ	5
2.2 Οι αρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου	6
2.3 Συνεδριάσεις και λήψη αποφάσεων.....	6
2.4 Εκτελεστική Επιτροπή	7
2.4.1 Οι αρμοδιότητες της Εκτελεστικής Επιτροπής	7
2.5 Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών και Ευρωσύστημα.....	7
3 . Ευρωπαϊκή Τραπεζική ένωση.....	8
3.1 Οι στόχοι της δημιουργίας των 3 πυλώνων	9
3.2 Ευρωπαϊκό Σύστημα Ασφάλισης καταθέσεων (ΕΣΑΚ).....	10
3.3 Οι τρεις φάσεις δημιουργίας του ΕΣΑΚ.....	11
3.3.1 Φάση 1: Αντασφάλιση έως το 2020	11
3.3.2 Φάση 2: Συνασφάλιση έως το 2024.....	12
3.3.3 Φάση 3: Σύστημα πλήρους ασφάλισης από το 2024.....	12
3.4 Λειτουργία του ΕΣΑΚ	13
3.5 Χρησιμότητα του ΕΣΑΚ.....	14
3.6 Οι καταθέσεις που προστατεύονται από το ΕΣΑΚ.....	14
4. Δομή Τραπεζικής Ένωσης.....	15
4.1 Το ενιαίο εγχειρίδιο κανόνων	15
4.1.2 Οι κεφαλαιακές απαιτήσεις για τον τραπεζικό τομέα	16
4.1.3 Κανόνες για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις στον τραπεζικό τομέα	16
4.2 Κανονισμός για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις- Κύρια σημεία	17
4.2.1 Κεφαλαιακές απαιτήσεις.....	17
4.2.2 Κατηγορίες κεφαλαίων ανάλογα με την ποιότητά και τον κίνδυνο που διατρέχουν.....	18
4.2.3 Απαιτήσεις ρευστότητας.....	19
4.2.4 Μόχλευση	19
4.3 Βασικά σημεία της οδηγίας για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις	20
4.3.1 Κεφαλαιακά αποθέματα ασφαλείας.....	20
4.3.2 Απόθεμα ασφαλείας διατήρησης κεφαλαίου	21
4.3.3 Αντικυκλικό απόθεμα ασφαλείας	21
4.3.4 Απόθεμα ασφαλείας συστημικού κινδύνου	22
4.3.5 Αποθέματα ασφαλείας συστημικά σημαντικών Τραπεζικών ιδρυμάτων.....	22

4.3.6 Πριμ τραπεζιτών	23
5. Ενιαίος Εποπτικός Μηχανισμός Single Supervisory Mechanism (SSM)	24
5.1 Εξουσιοδοτήσεις ΕΚΤ στα πλαίσια του Ενιαίου Εποπτικού Μηχανισμού	24
5.2 Φορείς και αρμοδιότητες στα πλαίσια του Ενιαίου Εποπτικού	28
5.3 Εποπτεία Τραπεζικών Ιδρυμάτων	29
5.3.1 Εποπτικό Συμβούλιο της ΕΚΤ	31
6. Ενιαίος Μηχανισμός Εξυγίανσης (Single Resolution Mechanism)	34
6.1. Το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (Single Resolution Board)	36
6.1.1 Σύνθεση του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης	37
6.1.2 Διαδικασία Λήψης αποφάσεων στο Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης	38
6.2 Το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης (Single Resolution Fund)	39
6.2.1 Ίδρυση ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης – Ιδρυτική πράξη	41
6.3 Ενεργοποίηση Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης	53
7. Ανάκαμψη και εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων (BRRD)	56
7.1 Κύρια στοιχεία της οδηγίας 2014/59/ΕΕ	57
7.2 Προετοιμασία και Πρόληψη	58
7.2.1 Σχέδιο Ανάκαμψης	58
7.2.2 Σχέδιο Εξυγίανσης	68
7.2.3 Αξιολόγηση της δυνατότητας εξυγίανσης και μέτρα για την διασφάλιση αυτής	78
7.2.4 Σύναψη συμφωνιών για την παροχή χρηματοοικονομικής στήριξης ομίλου	86
7.3 Το στάδιο της έγκαιρης παρέμβασης	94
7.4 Εξυγίανση Πιστωτικών Ιδρυμάτων	101
8. Συμπεράσματα	121
9. Αναφορές	123

1. Το Ευρωπαϊκό Τραπεζικό Σύστημα¹

Από την 01/01/1999 η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) είναι υπεύθυνη για την άσκηση της νομισματικής πολιτικής εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία και αποτελεί την 2^η μεγαλύτερη οικονομία στον κόσμο μετά τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έγινε πραγματικότητα όταν η ευθύνη για την άσκηση νομισματικής πολιτικής εκχωρήθηκε από τις Εθνικές κεντρικές Τράπεζες 11 αρχικών Κρατών μελών της προς την ΕΚΤ. Η Ελλάδα έγινε μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης το 2001, η Σλοβενία το 2007, η Κύπρος και η Μάλτα το 2008, η Σλοβακία το 2009, η Εσθονία το 2011, η Λεττονία το 2014 και η Λιθουανία το 2015. Η δημιουργία της ζώνης του ευρώ και η ίδρυση ενός υπερεθνικού οργάνου, της ΕΚΤ, αποτέλεσε βασικό στάδιο στη μακρόχρονη και πολύπλοκη πορεία προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση σταδιακά έθεσε ξεκάθαρους και ρεαλιστικούς στόχους για την διασφάλιση της σταθερότητας ανάμεσα στα κράτη-μέλη της. Η σύσταση ενός χρηματοοικονομικού πλαισίου τελικώς επιβλήθηκε στα μέλη του τραπεζικού της συστήματος με σκοπό την προστασία τους από την πιθανότητα χρεοκοπίας συμβάλλοντας με τον τρόπο αυτό στην διατήρηση ενός κλίματος εμπιστοσύνης καθώς επίσης και στην οικονομική ευημερία και ανάπτυξη της Ευρωζώνης.

Επιπλέον, η δημιουργία ενός δημοσιονομικού πλαισίου με την λήψη των κατάλληλων πολιτικών, τελικώς επέβαλλε στα μέλη του τραπεζικού συστήματος την εφαρμογή ενιαίων κανόνων και προτύπων για την Τραπεζική ένωση, προσφέροντας διαφάνεια ενώ η συσχέτιση των τραπεζικών δραστηριοτήτων ενός Ιδρύματος με την κατάσταση της χώρας που εδρεύει αποτέλεσαν αυτοσκοπό αυτής. Οι έννοιες ‘ανάπτυξη’, ‘απασχόληση’ και ‘ανταγωνιστικότητα’ αποτελούν βασικούς πυλώνες στους οποίους στηρίχθηκε η οικονομία και η εφαρμογή των μηχανισμών προστασίας διενεργούνται βάσει αυτών.

¹ <https://www.ecb.europa.eu/ecb/orga/escb/ecb-mission/html/index.el.html>

2. Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ)

Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και οι Εθνικές κεντρικές Τράπεζες αποτελούν από κοινού το Ευρωσύστημα, του οποίου ο κύριος στόχος είναι η διατήρηση της σταθερότητας των τιμών καθώς και η διαφύλαξη της αξίας του ευρώ.

Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ως θεσμικό όργανο είναι επιφορτισμένη με το έργο της προληπτικής εποπτείας των πιστωτικών Ιδρυμάτων τα οποία είναι εγκατεστημένα στη ζώνη του ευρώ και στα συμμετέχοντα κράτη μέλη που δεν ανήκουν στη ζώνη του ευρώ, στο πλαίσιο του Ενιαίου Εποπτικού Μηχανισμού, ο οποίος περιλαμβάνει και τις Εθνικές αρμόδιες Αρχές. Στα καθήκοντά της εμπεριέχεται και η εποπτεία των τραπεζικών Ιδρυμάτων για την ασφαλή και αποτελεσματική λειτουργία τους επεμβαίνοντας εγκαίρως ή και προληπτικά για την αντιμετώπιση των τραπεζικών κινδύνων. Έτσι με τον ρόλο αυτόν συμβάλλει στην ασφάλεια και την ευρωστία του τραπεζικού συστήματος και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση και σε κάθε συμμετέχον κράτος μέλος.

Για την αποτελεσματική εποπτεία των τραπεζικών Ιδρυμάτων η ΕΚΤ διαχωρίζει τα καθήκοντα και τις Αρχές που πρέπει να ακολουθούν μιας και η τραπεζική ενοποίηση αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους στόχους της.

Η ΕΚΤ απαρτίζεται από το Διοικητικό Συμβούλιο και την Εκτελεστική Επιτροπή.

2.1 Διοικητικό Συμβούλιο ΕΚΤ

Είναι το βασικό όργανο λήψης αποφάσεων και απαρτίζεται από:

- Τα έξι μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής και
- Τους διοικητές των Εθνικών κεντρικών τραπεζών των 19 χωρών της ζώνης του ευρώ.

Στο Διοικητικό Συμβούλιο συμμετέχουν η Εκτελεστική Επιτροπή και οι Διοικητές των τραπεζικών Ιδρυμάτων που ανήκουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

2.2 Οι αρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου :

- Ο καθορισμός των βασικών κατευθυντήριων γραμμών και η λήψη αποφάσεων για την εκπλήρωση των εκάστοτε στόχων που έχουν ανατεθεί στην ΕΚΤ και στο Ευρωσύστημα.
- Η χάραξη νομισματικής πολιτικής στην ζώνη του ευρώ που μεταξύ άλλων περιλαμβάνει τη λήψη αποφάσεων σχετικά με τους στόχους της νομισματικής πολιτικής, τα βασικά επιτόκια, την προσφορά διαθεσίμων στο Ευρωσύστημα, καθώς και τη θέσπιση κατευθυντήριων γραμμών για την εφαρμογή των ως άνω αποφάσεων.
- Σε σχέση με τις νέες αρμοδιότητες της ΕΚΤ στον τομέα της Τραπεζικής εποπτείας, εκδίδει αποφάσεις όσον αφορά το γενικό πλαίσιο εντός του οποίου λαμβάνονται οι Εποπτικές αποφάσεις και εγκρίνει πλήρη σχέδια αποφάσεων που προτείνει το Εποπτικό Συμβούλιο βάσει της διαδικασίας μη διατύπωσης αντίρρησης.

2.3 Συνεδριάσεις και λήψη αποφάσεων

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΚΤ συνήθως συνεδριάζει 2 φορές τον μήνα στην έδρα της ΕΚΤ στη Φρανκφούρτη της Γερμανίας και μεταξύ άλλων αξιολογεί τις οικονομικές και νομισματικές εξελίξεις και λαμβάνει αποφάσεις για τη νομισματική πολιτική κάθε έξι εβδομάδες. Στις λοιπές συνεδριάσεις συζητά τρίτα θέματα της ΕΚΤ και του Ευρωσυστήματος.

Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα καθήκοντα νομισματικής πολιτικής και τα άλλα καθήκοντα της ΕΚΤ διαχωρίζονται από τα καθήκοντα εποπτείας, το Διοικητικό Συμβούλιο πραγματοποιεί ξεχωριστές συνεδριάσεις. Η απόφαση για τη νομισματική πολιτική εξηγείται διεξοδικά στη διάρκεια συνέντευξης Τύπου η οποία πραγματοποιείται κάθε έξι εβδομάδες και την οποία διευθύνει ο Πρόεδρος, επικουρούμενος από τον Αντιπρόεδρο.

Επιπρόσθετα, έχει ρόλο εντολοδόχου ως προς την έκδοση τραπεζογραμμάτων και εποπτεύει τις ποσότητες χρήματος που κυκλοφορούν στην οικονομία. Η Εκτελεστική Επιτροπή είναι υπεύθυνη για ότι συμβαίνει στο Ευρωπαϊκό Σύστημα μεταφέροντας οδηγίες και κανόνες στις Κεντρικές Τράπεζες προκειμένου να τις εφαρμόζουν

ακολουθώντας τις νομισματικές πολιτικές που επιλέγονται από το Διοικητικό Συμβούλιο και κατόπιν την μεταβίβασή τους στα τραπεζικά Ιδρύματα που βρίσκονται υπό την κυριότητά τους.

2.4 Εκτελεστική Επιτροπή

Απαρτίζεται από

- Τον Πρόεδρο,
- Τον Αντιπρόεδρο και
- Τέσσερα άλλα μέλη

Όλα τα μέλη διορίζονται από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

2.4.1 Οι αρμοδιότητες της Εκτελεστικής Επιτροπής :

- Η προετοιμασία των συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου
- Η ευθύνη της εφαρμογής της νομισματικής πολιτική στην Ευρωζώνη σύμφωνα με τις βασικές κατευθυντήριες γραμμές και τις αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου εξ ου και η σύνταξη οδηγιών / εντολών προς τις κεντρικές Τράπεζες των Χωρών που απαρτίζουν την ζώνη του Ευρώ.
- Η διαχείριση των καθημερινών εργασιών της ΕΚΤ υπό την καθοδήγηση του Γενικού Διευθυντή Υπηρεσιών
- Η άσκηση ορισμένων αρμοδιοτήτων που εκχωρούνται από το Διοικητικό Συμβούλιο, κυρίως κανονιστικής / λειτουργικής φύσεως.

2.5 Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών και Ευρωσύστημα

Το Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών αποτελείται από την ΕΚΤ και τις Εθνικές κεντρικές Τράπεζες όλων των Κρατών μελών της ΕΕ είτε αυτά έχουν υιοθετήσει το ευρώ είτε όχι.

Το Ευρωσύστημα αποτελείται από την ΕΚΤ και τις Εθνικές κεντρικές Τράπεζες των χωρών που έχουν υιοθετήσει το ευρώ. Το Ευρωσύστημα και το ΕΣΚΤ θα εξακολουθήσουν να συνυπάρχουν όσο υφίστανται κράτη μέλη της ΕΕ που δεν ανήκουν στη ζώνη του ευρώ.

3 . Ευρωπαϊκή Τραπεζική ένωση²

Η Ευρωπαϊκή τραπεζική ένωση αποτελεί σύστημα Τραπεζικής εποπτείας και εξυγίανσης που λειτουργεί βάσει κανόνων που ισχύουν σε ολόκληρη την ΕΕ.

Κυρίως, εγγυάται την ασφάλεια και την αξιοπιστία του τραπεζικού τομέα στην Ευρωζώνη και, αφετέρου, διασφαλίζει ότι η εξυγίανση των μη βιώσιμων τραπεζών γίνεται χωρίς να δαπανηθούν χρήματα των φορολογουμένων και με ελάχιστη επίπτωση στην πραγματική οικονομία.

Μέλη της Τραπεζικής ένωσης είναι **όλα τα κράτη της Ευρωζώνης όμως εσχάτως δύνανται να ενταχθούν και κράτη μέλη εκτός Ευρωζώνης με την προϋπόθεση ότι θα εφαρμόσουν** στενή συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Οι στόχοι της Τραπεζικής ένωσης είναι:

- Η διασφάλιση της ικανότητας των Τραπεζών να παραμείνουν ισχυρές ώστε να αντιμετωπίσουν οποιαδήποτε μελλοντική χρηματοπιστωτική κρίση
- Η αποφυγή διάσωσης προβληματικών τραπεζών με χρήματα των φορολογουμένων
- Η μείωση του κατακερματισμού της αγοράς μέσω της εναρμόνισης των κανόνων του χρηματοπιστωτικού τομέα
- Η ενίσχυση της δημοσιονομικής σταθερότητας στην Ευρωζώνη και την ΕΕ συνολικά

Το 2012, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, βάσει οδικού χάρτη που εκπονήθηκε και προκειμένου να προχωρήσει ένα βήμα παραπέρα **προς την ουσιαστικότερη ενοποίηση της Τραπεζικής Ένωσης**, προχώρησε στην δημιουργία των κατωτέρω βασικών 3 πυλώνων:

1. **Ο πρώτος πυλώνας της Τραπεζικής Ένωσης συνίσταται στα πλαίσια της δημιουργίας ενός κοινού πλαισίου Τραπεζικής εποπτείας που θα εφαρμοστεί από τον Ενιαίο Εποπτικό Μηχανισμό / ΕΕΜ) (Single Supervisory Mechanism / SSM)**

² <https://www.consilium.europa.eu/el/policies/banking-union/>

2. Ο δεύτερος πυλώνας, μέσω ενός κοινού πλαισίου, συνίσταται με σκοπό την εξυγίανση των προβληματικών τραπεζών που θα εφαρμοστεί από τον Ενιαίο Μηχανισμό Εξυγίανσης / EME (Single Resolution Mechanism / SRM). Αυτοί οι δύο πυλώνες έχουν τεθεί σε εφαρμογή.

3. Ο τρίτος πυλώνας, συνίσταται στα πλαίσια της δημιουργίας ενός συστήματος ασφάλισης καταθέσεων, καθόσον, ο ευρωπαϊκός τραπεζικός τομέας βρίσκεται σε πολύ πιο σταθερή βάση μετά την εισαγωγή αυστηρότερων κανόνων κεφαλαίου και ρευστότητας και κεντρικής εποπτείας.

Τα παραπάνω³ έγιναν στα πλαίσια των συντονισμένων ενεργειών της ΕΕ για την αντιστροφή του κατακερματισμού των χρηματοπιστωτικών αγορών μετά την κρίση του ευρώ και την αποδυνάμωση του δεσμού μεταξύ των τραπεζών και των οικείων Κρατών τους (όπου οι πτωχεύσεις των τραπεζών μπορούν να θέσουν σε κίνδυνο τα δημόσια οικονομικά, η δε πίεση στα κρατικά ομόλογα μπορεί να αποσταθεροποιήσει τις Τράπεζες).

3.1 Οι στόχοι της δημιουργίας των 3 πυλώνων⁴

- Δημιουργία περαιτέρω ανθεκτικότητας / αύξηση της πιστότητας στα πλαίσια της ομαλής λειτουργίας του Ευρωπαϊκού Τραπεζικού Συστήματος
- Ενίσχυση της έννοιας του "Δικαίου" μεταξύ των πολιτών
- Διασφάλιση Τραπεζικής σταθερότητας στην Ευρωπαϊκή Ένωση
- Εξασφάλιση ισότιμων όρων Ανταγωνισμού μεταξύ των Εμπορικών Τραπεζών της Ένωσης

Βασική παραδοχή για την δημιουργία των ανωτέρω 3 πυλώνων είναι ότι το κόστος των τυχόν προβληματικών τραπεζών θα βαρύνει πρωτίστως τους μετόχους και τους πιστωτές της εκάστοτε Τράπεζας, χωρίς να μετακυλιέται στους φορολογουμένους

³ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=CELEX%3A52015DC0587>

⁴ <http://www.consilium.europa.eu/el/policies/banking-union/risk-reduction-european-deposit-insurance-scheme/>

γενικότερα οπότε προέχει να διασφαλιστεί η συνεπής εφαρμογή της οδηγίας για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των τραπεζών σε όλα τα κράτη μέλη.

3.2 Ευρωπαϊκό Σύστημα Ασφάλισης καταθέσεων (ΕΣΑΚ)

Έτσι τον Νοέμβριο του 2015, η Επιτροπή πρότεινε τη δημιουργία ενός **ευρωπαϊκού συστήματος ασφάλισης καταθέσεων (ΕΣΑΚ)** για τις τραπεζικές καταθέσεις στη ζώνη του ευρώ. Το ΕΣΑΚ, στα πλαίσια του τρίτου πυλώνα της Τραπεζικής ενοποίησης εγκρίθηκε ως μέρος μιας ευρύτερης δέσμης μέτρων τόσο για την εμφάθυνση της οικονομικής και νομισματικής ένωσης όσο και για την ολοκλήρωση της Τραπεζικής ένωσης.

Η δημιουργία του βασίστηκε στο σύστημα των Εθνικών συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων (ΣΕΚ) που διέπεται από την οδηγία **2014/49/ΕΕ** η οποία και δημιουργεί τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την προστασία όλων των καταθέσεων έως €100.000 μέσω των Εθνικών ΣΕΚ σε ολόκληρη την ΕΕ.

Το ΕΣΑΚ ουσιαστικά δημιουργεί τις προϋποθέσεις ενίσχυσης / ισχυροποίησης του βαθμού ασφαλιστικής κάλυψης στη ζώνη του ευρώ με ομοιόμορφα χαρακτηριστικά ώστε να ελαχιστοποιηθεί η ευπάθεια των Εθνικών ΣΕΚ σε μεγάλες τοπικές διαταραχές.

Το σύστημα αυτό διασφαλίζει, μέσω της δημιουργίας ενιαίου ρυθμιστικού πλαισίου, **όλες τις καταθέσεις μέχρι το ποσό των €100.000** μέσω των Εθνικών ΣΕΚ σε ολόκληρη την ΕΕ. Ο ΕΣΑΚ θα ισχύει για καταθέσεις κάτω από τα 100.000 ευρώ όλων των τραπεζών της Τραπεζικής ένωσης. Όταν μία από αυτές τις Τράπεζες έχει τεθεί σε αφερεγγυότητα και είναι απαραίτητη η καταβολή καταθέσεων ή η χρηματοδότηση της μεταφοράς τους σε άλλη Τράπεζα, θα παρέμβουν τα εθνικά ΣΕΚ και το ΕΣΑΚ.

Το ευρωπαϊκό σύστημα ασφάλισης των καταθέσεων⁵ θα αναπτυχθεί σταδιακά, σε τρεις φάσεις, και θα είναι πλήρως λειτουργικό έως το 2024 ενώ οι συνεισφορές του ΕΣΑΚ θα αυξηθούν προοδευτικά με την πάροδο του χρόνου. Στο τελικό στάδιο της δημιουργίας του ΕΣΑΚ, η προστασία των τραπεζικών καταθέσεων θα

⁵https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/banking-and-finance/banking-union/european-deposit-insurance-scheme_en

χρηματοδοτηθεί πλήρως από το ΕΣΑΚ, υποστηριζόμενη από στενή συνεργασία με τα εθνικά ΣΕΚ.

3.3 Οι τρεις φάσεις δημιουργίας του ΕΣΑΚ

Το ΕΣΑΚ θα αποτελείται από τα εθνικά συστήματα εγγύησης των καταθέσεων και θα παρέχει κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις βοήθεια κατά την φάση της εξυγίανσης των τραπεζών.

3.3.1 Φάση 1: Αντασφάλιση έως το 2020

Η πρόταση της Επιτροπής ξεκινά με μια προσέγγιση αντασφάλισης τριετούς διάρκειας έως το 2020.

Πώς θα λειτουργήσει:

- Στη 1^η φάση της αντασφάλισης, ένα εθνικό ΣΕΚ θα μπορούσε να έχει πρόσβαση στα κεφάλαια του ΕΣΑΚ μόνο εφόσον έχει για πρώτη φορά λάβει το σύνολο των διαθέσιμων δικών του πόρων και με την προϋπόθεση ότι έχει πλήρως συμμορφωθεί με την οδηγία ΣΕΚ.
- Τα κεφάλαια του ΕΣΑΚ θα παρείχαν επιπλέον κεφάλαια σε ένα εθνικό σύστημα ασφάλισης καταθέσεων, αλλά μόνο μέχρι ένα ορισμένο επίπεδο.

Προβλέπεται η δημιουργία δικλίδων ασφαλείας ώστε να διασφαλιστεί επαρκώς ότι τα εθνικά συστήματα Εγγύησης μπορούν να έχουν πρόσβαση στο ΕΣΑΚ μόνο όταν δικαιολογείται και προκειμένου να αντιμετωπίσουν τον πιθανό "ηθικό κίνδυνο". Τα κονδύλια του ΕΣΑΚ θα είναι διαθέσιμα από ένα κράτος μέλος μόνο εφόσον οι σχετικοί κανόνες οδηγίας ΣΕΚ έχουν εφαρμοστεί πλήρως ενώ οποιαδήποτε χρήση των πόρων του θα παρακολουθείται στενά. **Σε περίπτωση που διαπιστωθεί ότι πόροι του ΕΣΑΚ έχουν ληφθεί χωρίς να τηρούνται τα ανωτέρω, τα ληφθέντα ποσά θα πρέπει άμεσα να επιστραφούν σε αυτό.**

Το προαναφερθέν πρώτο βήμα ανασυγκρότησης έχει ως φυσικό επακόλουθο, την αποδυνάμωση της σχέσης μεταξύ εγχώριων Τραπεζών και του αισθήματος της Εθνικής αυτοκυριαρχίας. Όμως παρά ταύτα, θα πρέπει να γίνουν περισσότερα ώστε να διασφαλιστεί ότι, όλες οι Εμπορικές Τράπεζες στην Ε.Ε. απολαμβάνουν ισότιμη

προστασία σε όλα τα καταστήματα της Τραπεζικής Ένωσης και απολαμβάνουν ισότιμου επιπέδου προστασία.

Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω δημιουργήθηκε η ανάγκη να υπάρξει ένα δεύτερο βήμα προς την επίτευξη της βέλτιστης Τραπεζικής Ασφάλειας.

3.3.2 Φάση 2: Συνασφάλιση έως το 2024

Με την ολοκλήρωση της τριετούς φάσης αντασφάλισης έως το 2020 θα εισέλθουμε στην επόμενη φάση της σταδιακής αλληλοεπισχύσεως ή Συνασφάλισης κατά την διάρκεια της οποίας θα εξακολουθεί ένα εγχώριο Τραπεζικό σύστημα να υπόκειται σε κατάλληλα όρια και διασφαλίσεις κατά της κατάχρησης.

Η βασική διαφορά σε αυτή τη φάση είναι ότι ένα εθνικό σύστημα εγγύησης καταθέσεων δεν θα πρέπει να έχει εξαντλήσει τα ίδια κεφάλαιά του πριν από την πρόσβαση στα κεφάλαια του ΕΣΑΚ. **Το ΕΣΑΚ θα είναι διαθέσιμο για να συνεισφέρει ένα μέρος του κόστους από τη στιγμή που θα χρειαστεί να επιστραφούν οι καταθέσεις των τραπεζών.** Αυτό εισάγει υψηλότερο βαθμό κατανομής των κινδύνων μεταξύ των Εθνικών συστημάτων μέσω του ΕΣΑΚ. Το ποσοστό συμμετοχής του ΕΣΑΚ θα ξεκινήσει σε σχετικά χαμηλό επίπεδο (20%) και θα αυξάνεται σταδιακά έως ότου ανέλθει στο 100% από το 2024 και μετέπειτα.

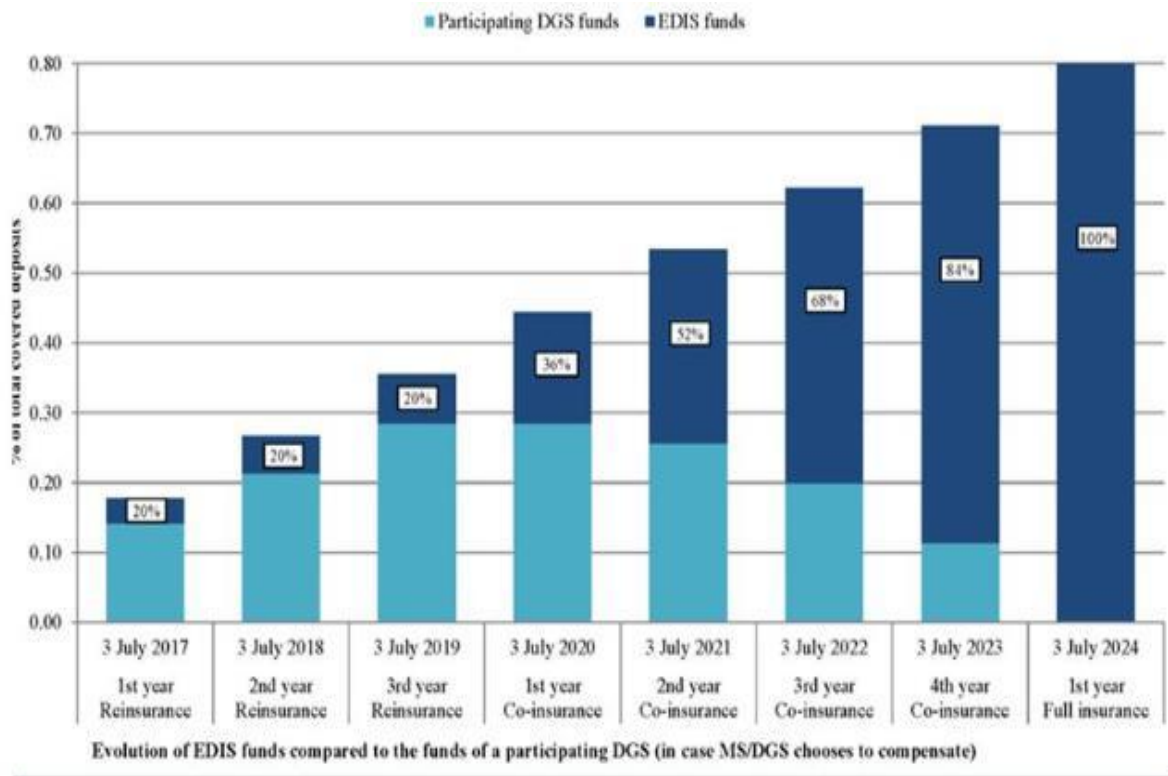
Κατά την φάση αυτή **Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης θα παρακολουθεί στενά τη χρησιμοποίηση των κεφαλαίων του ΕΣΑΚ που χορηγούνται στα εθνικά συστήματα εγγυήσεων.**

3.3.3 Φάση 3: Σύστημα πλήρους ασφάλισης από το 2024⁶

Με τη σταδιακή αύξηση του ποσοστού του κινδύνου που αντιπροσωπεύει το ΕΣΑΚ στο 100%, αυτό θα καταστεί πλήρως λειτουργικό σύστημα ασφάλισης καταθέσεων εντός της ΕΕ.

Έτσι θα μπορεί πλέον αυτόνομα να καλύψει όλες τις μελλοντικές ανάγκες άμεσης ρευστότητας καθώς και να επωμιστεί τυχόν ζημιές που θα σχετίζονται με εγχώρια συστήματα εξυγίανσης των Τραπεζών ή τυχόν αποπληρωμές .

⁶http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-15-6153_en.htm

3.4 Λειτουργία του ΕΣΑΚ⁷

Η παρέμβαση του ΕΣΑΚ θα αποφασίζεται και θα διεξάγεται σε **τρία βασικά βήματα**:

Προειδοποίηση

Το εθνικό σύστημα εγγύησης των καταθέσεων θα ενημερώνει το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης για τις λεπτομέρειες που αφορούν την πιθανή πτώχευση Τράπεζας. Το εν λόγω Συμβούλιο θα προετοιμάζει ακολούθως πιθανή παρέμβαση.

Κοινοποίηση και ενεργοποίηση

Εάν ένα εθνικό σύστημα εγγυήσεων χρειαστεί να αποζημιώσει τους καταθέτες ή να συνεισφέρει στην εξυγίανση μιας Τράπεζας, το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης:

⁷ <http://www.consilium.europa.eu/el/policies/banking-union/risk-reduction-european-deposit-insurance-scheme/>

- Θα αποφασίζει κατά πόσο το εθνικό σύστημα εγγύησης των καταθέσεων πληροί τους όρους για να λάβει στήριξη από το ΕΣΑΚ,
- Θα αποφασίζει για το ύψος του ποσού που θα χορηγηθεί,
- Θα καταβάλλει αυτό το ποσό αμέσως μετά τη λήψη της απόφασης.

Παρακολούθηση, επιστροφή και κάλυψη ζημιών

Το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης θα παρακολουθεί τη χρησιμοποίηση των κεφαλαίων του ΕΣΑΚ που έχουν χορηγηθεί και θα εξασφαλίζει ότι το εθνικό σύστημα εγγυήσεων επιστρέφει στο ΕΣΑΚ το ποσό που έλαβε.

3.5 Χρησιμότητα του ΕΣΑΚ

Η υφιστάμενη νομοθεσία εντός της ΕΕ εξασφαλίζει ήδη την προστασία όλων των Τραπεζικών καταθέσεων μέχρι €100.000 μέσω του εκάστοτε εγχώριου συστήματος εγγύησης των καταθέσεων σε περίπτωση αποτυχίας της Τράπεζας. Ωστόσο, τα εθνικά ΣΕΚ μπορεί να είναι ευάλωτα σε μεγάλες εγχώριες τοπικές διαταραχές οπότε το ΕΣΑΚ παρέχει έναν ισχυρότερο και πιο ομοιόμορφο βαθμό ασφαλιστικής κάλυψης για όλους τους καταθέτες λιανικής στην Τραπεζική Ένωση, διασφαλίζοντας ότι η έννοια της πιστότητας των καταθετών προς την εκάστοτε Τράπεζα δεν εξαρτάται από την χώρα στην οποία εδρεύει ούτε από την έδρα της Τράπεζας από την τοποθεσία της Τράπεζας.

Στην σχεδιαζόμενη Τραπεζική Ένωση, το ΕΣΑΚ θα συμβάλει στην περαιτέρω ενίσχυση της ανθεκτικότητας του τραπεζικού κλάδου από μελλοντικές κρίσεις και θα συμβάλει στην διατήρηση ενός κλίματος εμπιστοσύνης συμβάλλοντας στην περαιτέρω οικονομική ανάπτυξη της ΕΕ.

Τελικά, η ενίσχυση της ασφάλειας των τραπεζικών καταθέσεων αυξάνει τα ποσά που καταθέτονται στις Τράπεζες και άρα τα κεφάλαια που δύναται να κατευθυνθούν προς χρηματοδότηση της οικονομίας συμβάλλοντας στην οικονομική ανάπτυξη και άρα στην αύξηση των θέσεων εργασίας εντός της ΕΕ.

3.6 Οι καταθέσεις που προστατεύονται από το ΕΣΑΚ

Τα εθνικά συστήματα εγγύησης των καταθέσεων (ΣΕΚ) από κοινού με το ΕΣΑΚ θα καλύπτουν καταθέσεις κάτω των 100.000 ευρώ όλων των πιστωτικών Ιδρυμάτων

που είναι συνδεδεμένα με οποιοδήποτε από τα σημερινά εθνικά ΣΕΚ στην ΕΕ. Στην πρώτη φάση δημιουργίας του ΕΣΑΚ η χρηματοδότηση θα κατανομηθεί μεταξύ του Ταμείου Ασφάλισης Καταθέσεων και των Εθνικών ΣΕΚ που συμμετέχουν. Με την πάροδο των ετών θα υπάρξει σταδιακή αύξηση του ποσοστού χρηματοδότησης του ΕΣΑΚ ενώ στην τελική φάση (μετά το 2024) θα χρηματοδοτεί πλήρως τις πληρωμές σε περίπτωση αδυναμίας των εμπορικών τραπεζών.

4. Δομή Τραπεζικής Ένωσης

Η τραπεζική ένωση αποτελείται από 3 κύρια μέρη:

- ❖ Το ενιαίο εγχειρίδιο κανόνων
- ❖ Τον ενιαίο εποπτικό μηχανισμό
- ❖ Τον ενιαίο μηχανισμό εξυγίανσης

4.1 Το ενιαίο εγχειρίδιο κανόνων

Το ενιαίο εγχειρίδιο κανόνων αποτελεί τη ραχοκοκαλιά της Τραπεζικής ένωσης και, γενικότερα, του ρυθμιστικού πλαισίου για το χρηματοπιστωτικό τομέα της ΕΕ. Αποτελείται από μια δέσμη νομοθετικών κειμένων τα οποία ισχύουν τόσο για το **σύνολο των χρηματοπιστωτικών Ιδρυμάτων** όσο και για το **σύνολο των χρηματοπιστωτικών προϊόντων** στην ΕΕ. Αποτελείται από νομικές πράξεις προς τις οποίες οφείλουν να συμμορφώνονται όλα τα χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα της ΕΕ (στα οποία περιλαμβάνονται περίπου 8.300 Τράπεζες).

Βασικοί στόχοι του είναι:

- Η εξάλειψη των διαφορών μεταξύ νομοθεσιών των Κρατών μελών,
- Η εξασφάλιση ίσου επιπέδου προστασίας των καταθετών,
- Η εξασφάλιση ίσων όρων ανταγωνισμού μεταξύ των τραπεζών σε ολόκληρη την ΕΕ,

Ειδικότερα, οι κανόνες του περιλαμβάνουν **κεφαλαιακές απαιτήσεις για τις Τράπεζες, βελτιωμένα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων και κανόνες για τη διαχείριση των προβληματικών τραπεζών.**

Σκοπός του ενιαίου εγχειριδίου κανόνων είναι να εξασφαλιστεί ότι οι Τράπεζες υπόκεινται στους ίδιους κανόνες σε όλες τις χώρες της ΕΕ, προκειμένου να αποφευχθούν στρεβλώσεις στην ενιαία αγορά και να διασφαλιστεί η δημοσιονομική σταθερότητα σε ολόκληρη την ΕΕ.

Μεταξύ άλλων, στο Ευρωπαϊκό Ενιαίο εγχειρίδιο κανόνων:

- Ορίζονται κεφαλαιακές απαιτήσεις για τον Τραπεζικό τομέα
- Προβλέπεται βελτιωμένη προστασία για τους καταθέτες
- Ρυθμίζεται η πρόληψη και η διαχείριση στην περίπτωση χρεωκοπίας Τραπεζών

4.1.2 Οι κεφαλαιακές απαιτήσεις για τον Τραπεζικό τομέα

Οι ορισθείσες κανόνες της ΕΕ που αφορούν στις κεφαλαιακές απαιτήσεις για τα Τραπεζικά Ιδρύματα και τις εταιρείες επενδύσεων έχουν σχεδιαστεί με στόχο τη αύξηση της ικανότητας του τραπεζικού τομέα της ΕΕ να αντιστέκεται στις οικονομικές κρίσεις, να βελτιώνει τη διαχείριση κινδύνου και να διασφαλίζει σε περιόδους οικονομικής κάμψης την ομαλή χρηματοδότηση της πραγματικής οικονομίας.

Επίσης ενσωματώνουν στη νομοθεσία της ΕΕ διατάξεις της συμφωνίας "Βασιλεία ΙΙΙ", η οποία αφορά τα διεθνώς συμφωνημένα πρότυπα περί κεφαλαιακής επάρκειας των τραπεζών.

4.1.3 Κανόνες για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις στον Τραπεζικό τομέα και τις επιχειρήσεις επενδύσεων⁸

Οι κεφαλαιακές απαιτήσεις για τις Τράπεζες και τις επιχειρήσεις επενδύσεων είναι μέρος του ενιαίου εγχειριδίου κανόνων της Τραπεζικής ένωσης και μεταφέρουν στη

⁸ <https://www.consilium.europa.eu/el/policies/banking-union/single-rulebook/capital-requirements/>

νομοθεσία της ΕΕ τη συμφωνία της Βασιλείας III, δηλαδή τα διεθνώς συμφωνηθέντα πρότυπα Τραπεζικής κεφαλαιακής επάρκειας.

Βασικοί στόχοι:

- Αύξηση της ικανότητας του τραπεζικού κλάδου στην αντιμετώπιση κλυδωνισμών
- Βελτίωση της ικανότητας του Τραπεζικού κλάδου στην διαχείριση των κινδύνων
- Διασφάλιση κανονισμού δανειοδοτήσεων σε περιόδους οικονομικής ύφεσης

Οι κανόνες, οι οποίοι εφαρμόζονται σε όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ από την 01/01/2014, ορίζονται σε δύο πράξεις:

- **Κανονισμός για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις (ΚΚΑ), και**
- **Οδηγία για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις (ΟΚΑ IV)**

4.2 Κανονισμός για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις (ΚΚΑ) — κύρια σημεία

Ο κανονισμός που εφαρμόζεται άμεσα σε όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ θεσπίζει απαιτήσεις **προληπτικής εποπτείας** όσον αφορά το κεφάλαιο, τη ρευστότητα και τον πιστωτικό κίνδυνο τόσο για τις Τράπεζες όσο και για τις επιχειρήσεις επενδύσεων.

4.2.1 Κεφαλαιακές απαιτήσεις

Ο κανονισμός απαιτεί από τις Τράπεζες να διαθέτουν ανά πάσα στιγμή επαρκή κεφάλαια για να μπορούν να καλύπτουν απρόβλεπτες ζημιές ώστε να διατηρούν τη φερεγγυότητά τους σε περιόδους τραπεζικών κρίσεων. Ως βασική Αρχή, το ποσό των κεφαλαιακών απαιτήσεων διαφοροποιείται ανά Τράπεζα σταθμίζοντας τον αναλαμβανόμενο πιστωτικό κίνδυνο βάσει μετρήσιμων στοιχείων του ενεργητικού κάθε Τράπεζας.

Στον κανονισμό για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις, αυτό αναφέρεται ως "**απαίτηση ιδίων κεφαλαίων**" και ορίζεται ως ποσοστό στοιχείων επί του ενεργητικού σταθμισμένων ως προς τον πιστωτικό κίνδυνο. Η έννοια του σταθμισμένου ως προς τον κίνδυνο ενεργητικού σημαίνει ότι για τα ασφαλέστερα στοιχεία του ενεργητικού

απαιτούνται λιγότερα κεφάλαια, ενώ για τα πιο επικίνδυνα στοιχεία του ενεργητικού εφαρμόζεται υψηλότερος συντελεστής στάθμισης κινδύνου.

Επομένως όσο πιο επικίνδυνα στοιχεία του ενεργητικού διαθέτουν οι Τράπεζες τους, τόσο περισσότερα κεφάλαια πρέπει έχουν ανά πάσα στιγμή διαθέσιμα για την κάλυψη αυτών .

4.2.2 Κατηγορίες κεφαλαίων ανάλογα με την ποιότητά και τον κίνδυνο που περιέχουν

Σύμφωνα με τον κανονισμό της Βασιλείας, το καταβληθέν κεφάλαιο ενός Τραπεζικού Ιδρύματος είναι το άθροισμα του κεφαλαίου της κατηγορίας 1 και του κεφαλαίου της δεύτερης βαθμίδας που όμως είναι διαφορετικά. Ειδικότερα, το κεφάλαιο πρώτης βαθμίδας είναι το βασικό κεφάλαιο της Τράπεζας, ενώ το κεφάλαιο 2 είναι το συμπληρωματικό κεφάλαιο. Το συνολικό κεφάλαιο μιας Τράπεζας υπολογίζεται προσθέτοντας τα κεφάλαια της πρώτης και της δεύτερης βαθμίδας μαζί. Οι ρυθμιστικές Αρχές χρησιμοποιούν τον δείκτη κεφαλαιακής επάρκειας για τον προσδιορισμό και την κατάταξη της κεφαλαιακής επάρκειας μιας Τράπεζας.

Κεφάλαια κατηγορίας 1 (Tier I)

Είναι τα κεφάλαια λειτουργίας που επιτρέπουν στην Τράπεζα να συνεχίζει τις δραστηριότητές της και να διατηρεί τη φερεγγυότητά της. Αποτελούνται από τα ίδια κεφάλαια και τα κέρδη εις νέον με σκοπό τη μέτρηση της χρηματοοικονομικής υγείας μιας Τράπεζας και χρησιμοποιούνται στην περίπτωση που μια Τράπεζα πρέπει να απορροφήσει τις απώλειες χωρίς διακοπή των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων. Τα κεφάλαια της κατηγορίας 1 με την υψηλότερη ποιότητα αποκαλούνται κεφάλαια κοινών μετοχών της κατηγορίας 1.

Κεφάλαια κατηγορίας 2 (Tier II)

Είναι τα κεφάλαια εκκαθάρισης που επιτρέπουν στο Τραπεζικό ίδρυμα να αποζημιώσει τους καταθέτες και τους προνομιακούς πιστωτές, εάν καταστεί αφερέγγυο. Τα συμπληρωματικά αυτά κεφάλαιά θεωρούνται λιγότερο αξιόπιστα από

αυτά της κατηγορίας 1 καθώς ρευστοποιούνται δυσκολότερα και είναι πιο δύσκολη η αποτίμησή τους.

Το συνολικό ποσό των κεφαλαίων που απαιτούνται να κατέχουν οι Τράπεζες και οι επενδυτικές επιχειρήσεις πρέπει να ισούται τουλάχιστον με το 8% των σταθμισμένων ως προς τον κίνδυνο στοιχείων ενεργητικού. Το μερίδιο που πρέπει να αποτελείται από κεφάλαια ύψιστης ποιότητας (κεφάλαια κοινών μετοχών της κατηγορίας 1) πρέπει να αντιστοιχεί στο 4,5% των σταθμισμένων ως προς τον κίνδυνο στοιχείων ενεργητικού.

4.2.3 Απαιτήσεις ρευστότητας

Οι Τράπεζες πρέπει να διατηρούν επαρκή ρευστά διαθέσιμα ώστε να μπορούν να καλύπτουν καθαρές εκροές ρευστότητας για περίοδο 30 ημερών υπό ακραίες συνθήκες.

Ο δείκτης κάλυψης έναντι κινδύνου ρευστότητας — μη βεβαρημένα στοιχεία ενεργητικού υψηλής ποιότητας για την κάλυψη καθαρών ταμειακών εκροών για περίοδο 30 ημερών υπό ακραίες συνθήκες ανέρχεται από το 2018 σε 100% (από 60% το 2015 όταν και ξεκίνησε το μέτρο).

Κάθε Τράπεζα πρέπει να διατηρεί ρευστά διαθέσιμα τουλάχιστον ίσα με το 25% των εκροών.

4.2.4 Μόχλευση

Μόχλευση είναι η σχέση μεταξύ της κεφαλαιακής βάσης μιας Τράπεζας και του συνόλου των στοιχείων που απαρτίζουν το ενεργητικό της. Το ενεργητικό μιας Τράπεζας θεωρείται "μοχλευμένο" όταν υπερβαίνει την κεφαλαιακή της βάση.

Στόχος του εν θέματι κανονισμού είναι να μειώσει την υπερβολική μόχλευση μιας Τράπεζας καθότι αυτή δύναται μελλοντικά σε περιπτώσεις έκτακτων αναγκών να έχει αρνητικές επιπτώσεις για τη φερεγγυότητα της.

Κάθε Τράπεζα υποχρεούται να δημοσιεύει τον δείκτη μόχλευσης της (δηλαδή τα κεφάλαια κατηγορίας 1 που διαθέτει, διαιρούμενα με το μέσο συνολικό ενοποιημένο

ενεργητικό της) κατά τη διάρκεια μιας πρώτης περιόδου παρακολούθησης, η οποία άρχισε την 1η Ιανουαρίου 2015.

Ο δείκτης αυτός δείχνει την ικανότητα μιας Τράπεζας να ανταπεξέλθει στις μακροπρόθεσμες χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις της.

Ο ρόλος του Συμβουλίου στον κανονισμό για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις

Το Συμβούλιο μπορεί να επιτρέπει στα κράτη μέλη να εφαρμόζουν εθνικά μέτρα ευελιξίας μέσω εκτελεστικών πράξεων ενώ και τα κράτη μέλη έχουν το δικαίωμα να απαιτούν από τις Εθνικές τους Τράπεζες να διατηρούν περισσότερα κεφάλαια από αυτά που απαιτούνται δυνάμει των κεφαλαιακών απαιτήσεων της ΕΕ για μέγιστο διάστημα 2 ετών (το χρονικό όριο μπορεί να παραταθεί). Ακόμη δύναται να επιβάλλουν συμπληρωματικές απαιτήσεις σε συγκεκριμένες Τράπεζες, αφού προηγουμένως ενημερώσουν σχετικά την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (ΕΑΤ) και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Συστημικού Κινδύνου (ΕΣΣΚ).

Η Επιτροπή δύναται να εκφράσει αντιρρήσεις σε τέτοια μέτρα εάν πιστεύει ότι υπάρχει κίνδυνος να προκληθεί στρέβλωση στην ενιαία αγορά, αλλά το Συμβούλιο της ΕΕ μπορεί να αγνοήσει τις αντιρρήσεις αυτές.

4.3 Βασικά σημεία της οδηγίας για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις

Η οδηγία που έχει μεταφερθεί στην Εθνική νομοθεσία των Κρατών μελών όρισε τους κανόνες για τα κεφαλαιακά αποθέματα ασφαλείας, τις αμοιβές και τα πριμ των τραπεζιτών, την προληπτική εποπτεία και την εταιρική διακυβέρνηση.

4.3.1 Κεφαλαιακά αποθέματα ασφαλείας

Πέρα από τον υποχρεωτικό δείκτη κεφαλαίων κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 που προβλέπεται στον κανονισμό για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις και έχει οριστεί στο 4,5%, όλες οι Τράπεζες είναι υποχρεωμένες να διακρατούν κεφαλαιακό απόθεμα ασφαλείας και αντικυκλικό απόθεμα ασφαλείας, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι συγκεντρώνουν επαρκή κεφαλαιακή ρευστότητα σε περιόδους οικονομικής

ανάπτυξης, ώστε να μπορούν να απορροφούν ζημίες σε περιόδους οικονομικών κρίσεων.

4.3.2 Απόθεμα ασφαλείας διατήρησης κεφαλαίου

Κάθε Τράπεζα πρέπει να διαθέτει απόθεμα ασφαλείας διατήρησης κεφαλαίου από κεφάλαια ύψιστης δυνατής ποιότητας (κεφάλαια κοινών μετοχών της κατηγορίας 1) ίσο με το 2,5% των συνολικών ανοιγμάτων της. Στόχος του αποθέματος ασφαλείας είναι η διατήρηση του κεφαλαίου της Τράπεζας.

Εάν μια Τράπεζα δεν πληροί αυτή την απαίτηση, θα πρέπει να περιορίζει ή να σταματά τις καταβολές μερισμάτων ή πριμ.

4.3.3 Αντικυκλικό απόθεμα ασφαλείας

Το αντικυκλικό απόθεμα ασφαλείας είναι ένα προληπτικό εργαλείο που θεσπίστηκε με τη συμφωνία της Βασιλείας III για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων που έχει στον οικονομικό κύκλο η δανειοδοτική δραστηριότητα των τραπεζών.

Η Τράπεζα είναι υποχρεωμένη να συγκεντρώνει επιπλέον κεφάλαια (κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 σε περιόδους οικονομικής ευημερίας, όταν η πιστωτική επέκταση είναι ισχυρή, ώστε, όταν η οικονομική δραστηριότητα επιβραδυνθεί ή μηδενιστεί, το σχηματισθέν απόθεμα να μπορεί να χρησιμοποιηθεί ώστε η Τράπεζα να συνεχίσει να χρηματοδοτεί την πραγματική οικονομία.

Σε περίπτωση που μια Τράπεζα δεν τηρεί αυτή την υποχρέωση, ισχύουν οι ίδιοι κανόνες με το απόθεμα ασφαλείας διατήρησης κεφαλαίου.

4.3.4 Απόθεμα ασφαλείας συστημικού κινδύνου

Τα κράτη μέλη έχουν το δικαίωμα να απαιτούν από τις Τράπεζες να δημιουργούν απόθεμα ασφαλείας από κεφάλαια κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 για την αντιμετώπιση συστημικών κινδύνων. Η απαίτηση αυτή των Κρατών μελών δύναται να εφαρμόζεται είτε στο σύνολο των πιστωτικών Ιδρυμάτων μια χώρας είτε σε μεμονωμένα σε μέρος αυτού.

Στόχος της δημιουργίας επιπλέον αποθέματος ασφαλείας είναι η πρόληψη και ο μετριασμός μακροπρόθεσμων μη κυκλικών συστημικών ή μακροπροληπτικών κινδύνων που μπορεί να ενέχουν σοβαρούς κινδύνους στην πραγματική οικονομία.

Τα κράτη μέλη δύναται να επιβάλλουν τη διατήρηση αποθεμάτων ασφαλείας συστημικού κινδύνου ύψους μεταξύ 1% και 3% για όλα τα ανοίγματα και έως 5% για τα εγχώρια ανοίγματα και τα ανοίγματα σε τρίτες χώρες, χωρίς να λάβουν εκ των προτέρων έγκριση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Απόθεμα ασφαλείας για τα παγκόσμια συστημικά σημαντικά χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα

Η δημιουργία αποθέματος ασφαλείας είναι υποχρεωτικό για Τράπεζες που χαρακτηρίζονται από την αρμόδια Αρχή ως "παγκόσμια συστημικά σημαντικά χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα" (G-SII), προκειμένου να αντισταθμίζεται ο υψηλότερος κίνδυνος που αντιπροσωπεύουν στο παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό / Τραπεζικό σύστημα με τις όποιες επιπτώσεις σε περίπτωση χρεοκοπίας τους.

Η συστημική σημασία μιας Τράπεζας καθορίζεται σύμφωνα με τα κριτήρια για τα G-SII που συμφωνήθηκαν από την G-20. Τα κριτήρια αυτά περιλαμβάνουν το μέγεθος, τις διασυννοριακές δραστηριότητες και τους δείκτες διασύνδεσης της κάθε Τράπεζας.

4.3.5 Αποθέματα ασφαλείας συστημικά σημαντικών Τραπεζικών Ιδρυμάτων

Η οδηγία IV για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις η οποία και ισχύει από το 2016 προβλέπει την δημιουργία αποθεμάτων ασφαλείας και για σημαντικά Ιδρύματα τόσο σε εγχώριο επίπεδο όσο και σε επίπεδο ΕΕ.

Τα "άλλα συστημικά σημαντικά Ιδρύματα" (O-SII), η διαδικασία κοινοποίησης και αιτιολόγησης, καθώς και το ανώτατο όριο για το μέγεθος του αποθέματος ασφαλείας (2% των σταθμισμένων ως προς τον κίνδυνο στοιχείων ενεργητικού) καθορίζονται βάσει δέσμης κριτηρίων που ορίζονται στην εν θέματι οδηγία.

4.3.6 Πριμ τραπεζιτών

Σε ότι αφορά τα πριμ, ορίζεται ανώτατο ύψος υπό τη μορφή αναλογίας 1:1 των σταθερών προς τις μεταβλητές αποδοχές. Αυτό σημαίνει ότι τα πριμ δεν μπορούν να υπερβαίνουν τον σταθερό μισθό. Η αναλογία αυτή μπορεί να φθάσει κατ' ανώτατο όριο έως το 2:1, κατόπιν εγκρίσεως των μετόχων η οποία όμως θα πρέπει να ψηφιστεί από το 66% των μετόχων εφόσον οι Διοικούντες εκπροσωπούν το 50% των μετοχών. Εάν δεν υπάρχει απαρτία, για να δοθεί η έγκριση πρέπει να συγκεντρωθεί το 75% των ψήφων όλων των παρόντων μετόχων.

Ποσοστό μέχρι του ενός τετάρτου του πριμ είναι δυνατό να υπολογίζεται με συντελεστή αναπροσαρμογής, υπό την προϋπόθεση ότι πληρώνεται σε μέσα που αναβάλλονται για περίοδο η οποία δεν είναι μικρότερη των πέντε ετών (ο τύπος θα λαμβάνει υπ' όψη όλα τα σχετικά κριτήρια, μεταξύ άλλων το ποσοστό πληθωρισμού και τον κίνδυνο και τη διάρκεια αναβολής της πληρωμής).

Το ανώτατο όριο των πριμ θεσπίστηκε με σκοπό να περιοριστεί η ανάληψη υπερβολικών κινδύνων από τους τραπεζίτες ενώ η υποχρέωση αυτή ισχύει και για το προσωπικό των θυγατρικών των ευρωπαϊκών τραπεζών και των επενδυτικών εταιρειών που δραστηριοποιούνται εκτός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου και της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών.

Διακυβέρνηση και διαφάνεια

Από την 1η Ιανουαρίου 2014 απαιτείται από τις Τράπεζες να δημοσιοποιούν τον αριθμό των εργαζομένων σε καθένα από τα ιδρύματά τους, καθώς και το καθαρό Τραπεζικό τους αποτέλεσμα.

Όλες οι συστημικά σημαντικές ευρωπαϊκές Τράπεζες οφείλουν να δημοσιοποιούν τα κέρδη τους, τους φόρους που καταβάλλουν και τις επιδοτήσεις που εισπράττουν.

Επιπλέον, από το 2015, οι Τράπεζες πρέπει να δημοσιοποιούν τα δεδομένα αυτά, εκτός εάν η Επιτροπή, με κατ' εξουσιοδότηση πράξη, τροποποιήσει τις σχετικές διατάξεις ή αναβάλει την εφαρμογή τους.

5. Ενιαίος Εποπτικός Μηχανισμός / Single Supervisory Mechanism (SSM)⁹

Ως βασικός πυλώνας της Τραπεζικής ένωσης ορίζεται ο Ενιαίος Εποπτικός Μηχανισμός (ΕΕΜ) – καθώς πρόκειται για ένα κανονιστικό πλαίσιο που δημιούργησε η ΕΕ για την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών Ιδρυμάτων που λειτουργούν στην Ευρωζώνη και στα εκτός Ευρωζώνης κράτη μέλη της ΕΕ που επιλέγουν να συμμετάσχουν σε αυτόν.

Σκοπός του είναι η διασφάλιση της ενισχυμένης εποπτείας του Τραπεζικού τομέα εντός της ΕΕ.

Κύριοι στόχοι:

- Η διασφάλιση της ενισχυμένης εποπτείας του Τραπεζικού τομέα της ΕΕ μέσω ενιαίας δέσμης μέτρων υψηλού επιπέδου
- Η εξασφάλιση της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος της ΕΕ
- Η στήριξη της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και συνολικά της Τραπεζικής ολοκλήρωσης

Η προληπτική αυτή εποπτεία διασφαλίζεται μέσω μιας ολοκληρωμένης οργανωτικής δομής, με βασικό πυλώνα την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα η οποία συνιστά μια υπερεθνική Αρχή η οποία συνεργάζεται με τις εκάστοτε Εθνικές Εποπτικές Αρχές των συμμετεχόντων μελών της ΕΕ, βάσει ενιαίας δέσμης κανόνων και απαιτήσεων υψηλού επιπέδου.

5.1 Εξουσιοδοτήσεις ΕΚΤ στα πλαίσια του Ενιαίου Εποπτικού Μηχανισμού

Ειδικότερα σύμφωνα με το άρθρο 4 του υπ' αριθ. 1024/2013 της 15/10/2013 κανονισμού της Ε.Ε. αναφορικά με τις πολιτικές που αφορούν στην προληπτική

⁹ <https://www.consilium.europa.eu/el/policies/banking-union/single-supervisory-mechanism/>

εποπτεία των πιστωτικών Ιδρυμάτων που βρίσκονται εγκατεστημένα στα κράτη μέλη της ΕΕ και σύμφωνα με το Άρθρο 4 **τα καθήκοντα που ανατίθενται στην ΕΚΤ**¹⁰ **είναι:**

α) Η δυνατότητα χορήγησης άδειας λειτουργίας σε πιστωτικά Ιδρύματα όπως επίσης και η δυνατότητα ανάκλησης αυτής υπό την προϋπόθεση των διατάξεων του άρθρου 14,

β) Η δυνατότητα χορήγησης άδειας σε πιστωτικά Ιδρύματα εγκατεστημένα σε συμμετέχον κράτος μέλος, τα οποία επιθυμούν να ιδρύσουν υποκατάστημα ή να παρέχουν διασυνοριακές υπηρεσίες σε μη συμμετέχον κράτος μέλος,

γ) Η δυνατότητα αξιολόγησης πιστωτικών Ιδρυμάτων για την απόκτηση και τη διάθεση ειδικών συμμετοχών, πλην της περίπτωσης της εξυγίανσης των τραπεζών, και με επιφύλαξη του άρθρου 15,

δ) Η πιστοποίηση της συμμόρφωσης επί πράξεων που επιβάλλονται σε πιστωτικά Ιδρύματα σχετικά με απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας στους τομείς των ιδίων κεφαλαίων, της τιτλοποίησης, των ορίων μεγάλων χρηματοδοτικών ανοιγμάτων, της ρευστότητας, της μόχλευσης, καθώς και απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων και δημοσίευσης πληροφοριών σχετικά με τα εν λόγω θέματα,

ε) Η διασφάλιση της συμμόρφωσης προς τις πράξεις που υποχρεώνουν τα πιστωτικά Ιδρύματα να διαθέτουν άρτιες ρυθμίσεις διακυβέρνησης, συμπεριλαμβανομένων των ικανοτήτων και του ήθους των προσώπων που είναι υπεύθυνα για τη διαχείριση των πιστωτικών Ιδρυμάτων, των διαδικασιών εκτίμησης του κινδύνου, των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου, των πολιτικών και πρακτικών αμοιβής και των αποτελεσματικών διαδικασιών για την εκτίμηση της επάρκειας ιδίων κεφαλαίων, περιλαμβανομένων των υποδειγμάτων εσωτερικής διαβάθμισης.

¹⁰ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/el/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013R1024&from=EN>

στ) Η διενέργεια εποπτικών ελέγχων πιθανός σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών, σχετικά με προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων και πιθανή δημοσίευσή τους, προκειμένου να προσδιορίζει κατά πόσον οι ρυθμίσεις, οι στρατηγικές, οι διαδικασίες και οι μηχανισμοί που εφαρμόζονται από τα Τραπεζικά Ιδρύματα, καθώς και τα ίδια κεφάλαιά τους, εξασφαλίζουν υγιή διαχείριση και κάλυψη των κινδύνων τους. Έτσι, βάσει του εποπτικού ελέγχου, δύναται να επιβάλλει στα πιστωτικά Ιδρύματα ειδικές απαιτήσεις πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων, δημοσίευσης, ρευστότητας και άλλα μέτρα, στις ειδικές περιπτώσεις που παρέχονται στις αρμόδιες Αρχές διά της σχετικής Ευρωπαϊκής νομοθεσίας.

ζ) Η άσκηση εποπτείας σε ενοποιημένη βάση στις μητρικές των πιστωτικών Ιδρυμάτων που είναι εγκατεστημένες σε ένα από τα συμμετέχοντα κράτη μέλη, μεταξύ άλλων στις χρηματοδοτικές εταιρείες συμμετοχών και στις μεικτές χρηματοοικονομικές εταιρείες συμμετοχών, και να συμμετέχει στην εποπτεία σε ενοποιημένη βάση, μεταξύ άλλων σε σώματα εποπτών με την επιφύλαξη της συμμετοχής Εθνικών αρμόδιων αρχών σε αυτά τα σώματα με την ιδιότητα του παρατηρητή, όσον αφορά μητρικές μη εγκατεστημένες σε ένα από τα συμμετέχοντα κράτη μέλη,

η) Η δυνατότητα διενέργειας συμπληρωματικής εποπτείας επί πιστωτικού Ιδρύματος ετερογενών δραστηριοτήτων, και την ανάληψη ρόλου συντονιστή στην περίπτωση που η ΕΚΤ ορίζεται ως ο συντονιστής για έναν χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τα κριτήρια της Ευρωπαϊκής νομοθεσίας,

θ) Η δυνατότητα να ασκεί εποπτικά καθήκοντα επί σχεδίων ανάκαμψης σε πιστωτικά Ιδρύματα με ταυτόχρονη δυνατότητα έγκαιρης παρέμβασης στην περίπτωση που κάποιο πιστωτικό ίδρυμα ή όμιλος δεν πληροί ή παραβαίνει ισχύουσες απαιτήσεις προληπτικής και, μόνο στις περιπτώσεις που αναφέρονται ρητώς στη σχετική νομοθεσία της Τραπεζικής Ένωσης για τις αρμόδιες Αρχές, να δύναται να επιβάλλει διαρθρωτικές αλλαγές που απαιτούνται από τα πιστωτικά Ιδρύματα ώστε να προλαμβάνει τις οικονομικές πιέσεις ή τις καταρρεύσεις, εξαιρουμένων των εξουσιών εξυγίανσης.

Οι δράσεις του **Ενιαίου Εποπτικού Μηχανισμού** υποστηρίζονται και από έναν άλλο βασικό πυλώνα της Τραπεζικής ένωσης: τον **Ενιαίο Μηχανισμό Εξυγίανσης**, ο

οποίος αποτελείται από το **Συμβούλιο εξυγίανσης** και το **Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης** με αποκλειστική αρμοδιότητα την συμβολή του στην εξυγίανση προβληματικών Τραπεζικών Ιδρυμάτων.

Βασικά καθήκοντα Ενιαίου Εποπτικού Μηχανισμού¹¹

- Έλεγχος του βαθμού συμμόρφωσης των τραπεζικών Ιδρυμάτων ως προς τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας
- Έγκαιρος εντοπισμός αδυναμιών
- Διασφάλιση της λήψης των αναγκαίων μέτρων για την διόρθωση / τακτοποίηση των ως άνω αδυναμιών, ώστε αυτές να είναι ελέγξιμες και δύναται να απομονωθούν ώστε να μην μετατραπούν σε απειλή για την συνολική χρηματοπιστωτική σταθερότητα

Δομή

Ο Ενιαίος Εποπτικός Μηχανισμός αποτελείται:

α) Από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) και,

β) Από τις Εθνικές Εποπτικές Αρχές των συμμετεχόντων Κρατών μελών της ΕΕ

Ειδικότερα οι Εθνικές Εποπτικές Αρχές των συμμετεχόντων Κρατών-μελών της Ευρωζώνης είναι οι εξής:

- **Αυστρία:** Finanzmarktaufsicht
- **Βέλγιο:** Nationale Bank van Belgie/Banque Nationale de Belgique
- **Γαλλία:** Autorite de controle prudentiel et de resolution
- **Γερμανία:** Bundesanstalt fur Finanzdienstleistungsaufsicht
- **Ελλάδα:** Bank of Greece
- **Εσθονία:** Finantsinspeksioon

¹¹<https://www.consilium.europa.eu/el/policies/banking-union/single-resolution-mechanism/>

- **Ιρλανδία:** Central Bank of Ireland/Banc Ceannais na hEireann Ισπανία: Banco de Espana
- **Ιταλία:** Banca d'Italia
- **Κύπρος:** Central Bank of Cyprus
- **Λετονία:** Finansu un kapitāla tirgus komisija
- **Λιθουανία:** Lietuvos bankas
- **Λουξεμβούργο:** Commission de Surveillance du Secteur Financier
- **Μάλτα:** Malta Financial Services Authority
- **Ολλανδία:** De Nederlandsche Bank
- **Πορτογαλία:** Banco de Portugal
- **Σλοβακία:** Narodna banka Slovenska
- **Σλοβενία:** Banka Slovenije
- **Φινλανδία:** Finanssivalvonta

Ο Ενιαίος Εποπτικός Μηχανισμός συστάθηκε με τον κανονισμό για την ανάθεση εποπτικών καθηκόντων στην ΕΚΤ και τον τροποποιημένο κανονισμό σχετικά με τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών.

5.2 Φορείς και αρμοδιότητες στα πλαίσια του Ενιαίου Εποπτικού Μηχανισμού

Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ)

Είναι η αποκλειστικά υπεύθυνη Αρχή, για τη συνολική εφαρμογή και λειτουργία του Ενιαίου Εποπτικού Μηχανισμού η οποία και ανέλαβε πλήρως τα εποπτικά της καθήκοντα τον 11/2014.

Ελέγχει την εφαρμογή των όρων και προϋποθέσεων σε όλες τις «σημαντικές» Τράπεζες και δη στις μεγάλες συστημικές Τράπεζες πάντα σε στενή και αποκλειστική συνεργασία με τις Εθνικές Εποπτικές Αρχές.

Ένα πιστωτικό ίδρυμα ή ένας τραπεζικός όμιλος χαρακτηρίζεται **σημαντικό/σημαντικός**, εφόσον συγκαταλέγεται βάσει του μεγέθους του ενεργητικού μεταξύ των τριών (3) μεγαλύτερων πιστωτικών Ιδρυμάτων ή τραπεζικών ομίλων ενός συμμετέχοντος κράτους-μέλους.

Διασυννοριακές δραστηριότητες

Ένας τραπεζικός όμιλος χαρακτηρίζεται σημαντικός, εφόσον η μητρική επιχείρηση έχει συστήσει θυγατρικά πιστωτικά Ιδρύματα σε περισσότερα του ενός συμμετέχοντα κράτη-μέλη και πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- Σύνολο ενεργητικού του ομίλου μεγαλύτερου των 5 δισ. ευρώ, **και**
- Είτε η αξία των διασυννοριακών στοιχείων του ενεργητικού υπερβαίνει το 20% της αξίας του συνολικού του ενεργητικού,
- Είτε η αξία των διασυννοριακών του υποχρεώσεων υπερβαίνει το 20% της αξίας των συνολικών του υποχρεώσεων

Ως διασυννοριακά στοιχεία ενεργητικού και διασυννοριακές υποχρεώσεις ενός τραπεζικού ομίλου νοούνται τα στοιχεία του ενεργητικού και οι υποχρεώσεις αντίστοιχα έναντι αντισυμβαλλομένου που είναι πιστωτικό ίδρυμα ή άλλο φυσικό ή νομικό πρόσωπο που εδρεύει σε άλλο συμμετέχον κράτος-μέλος της Τραπεζικής Ένωσης.

Τα χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα που διαθέτουν στοιχεία ενεργητικού άνω των 30 δισ. € ή που αντιπροσωπεύουν τουλάχιστον το 20% του ΑΕΠ της χώρας προέλευσής τους υπόκεινται σε άμεση εποπτεία. Στην Ε.Ε. σήμερα υφίστανται περίπου 120 Τραπεζικά Ιδρύματα σε άμεση εποπτεία τα οποία αντιπροσωπεύουν σχεδόν το 85% του συνόλου των στοιχείων ενεργητικού των τραπεζών που λειτουργούν στην ΕΕ ενώ επίσης ελέγχουν έμμεσα 3.400 μικρότερα Τραπεζικά Ιδρύματα.

Στην Ελλάδα και οι 4 βασικές συστημικές Τράπεζες ήτοι η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ, η ALPHA BANK, η ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ, η EUROBANK, υπόκεινται σε άμεση εποπτεία.

5.3 Εποπτεία Τραπεζικών Ιδρυμάτων

Η έννοια "Εποπτεία" ορίζεται ως η υποχρέωση διενέργειας τακτικών ελέγχων σε Τραπεζικά Ιδρύματα ώστε να διασφαλίζεται η συνεχής ικανότητα λειτουργίας τους. Οι έλεγχοι αυτοί διενεργούνται από την ΕΚΤ σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών μέσω ειδικών κλιμακίων ελεγκτών και μεταξύ άλλων περιλαμβάνουν εξειδικευμένους ελέγχους χαρτοφυλακίου στο σύνολο των

δραστηριοτήτων της ελεγχόμενης Τράπεζας ήτοι στον τομέα των Ιδιωτών, των Επιχειρήσεων και στις λοιπές επενδυτικές δραστηριότητες προκειμένου να διαπιστωθεί ο βαθμός συμμόρφωσής τους ως προς το ενιαίο εγχειρίδιο κανόνων.

Κατά την έναρξη της διαδικασίας του Εποπτικού Μηχανισμού, ελέγχθηκε η ευρωστία των Τραπεζικών Ιδρυμάτων στα πλαίσια μιας συνολικής αξιολόγησης η οποία μεταξύ άλλων συμπεριλάμβανε την εξέταση του Ισολογισμού των Τραπεζών, την ποιότητα των στοιχείων ενεργητικού καθώς και τις γνωστές και ως «προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων».

Μέσω του εξειδικευμένου αυτού ελέγχου διαπιστώνεται αν τα Τραπεζικά Ιδρύματα διαθέτουν επαρκή κεφάλαια ώστε να ανταποκρίνεται ικανοποιητικά σε οικονομικές κρίσεις μέσω κλιμακούμενων δυσμενών σεναρίων τα οποία και ονομάζονται “Τραπεζικά Τεστ Αντοχής” τα οποία και είναι περισσότερα γνωστά ως “stress tests” .

Πρόκειται ουσιαστικά για προσομοιώσεις ακραίων οικονομικών καταστάσεων μέσω επιδεινούμενων οικονομικών σεναρίων (worst case scenarios) προκειμένου να διαπιστωθεί η επάρκεια κεφαλαίων και ο βαθμός ετοιμότητας του σε αυτά.

Η ΕΚΤ διαθέτει την εξουσία που απαιτείται ώστε είτε να χορηγεί νέες άδειες λειτουργίας Τραπεζών είτε να ανακαλεί υφιστάμενες πάντα σε συνεννόηση και συνεργασία με τις εκάστοτε Εθνικές Εποπτικές Αρχές. Ακόμη δύναται να επιβάλει κυρώσεις σε Τράπεζες οι οποίες δεν συμμορφώνονται σε υποδείξεις έπειτα από αποτελέσματα ελέγχων .

Επιπρόσθετα ελέγχει την εποπτεία μικρότερων Τραπεζικών Ιδρυμάτων η οποία διεξάγεται από τις εκάστοτε Εθνικές Εποπτικές Αρχές. Διαθέτει ακόμη την δυνατότητα της άμεσης ανάληψης της εποπτείας **οποιασδήποτε Τράπεζας κράτους μέλους συμμετέχοντος στον ΕΕΜ** με σκοπό τη διασφάλιση της συνεπούς εφαρμογής των εποπτικών κανόνων.

Η ΕΚΤ ελέγχεται από το Συμβούλιο της ΕΕ και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για την εφαρμογή των ως άνω κανονισμών. Για το σκοπό αυτό έχουν νομοθετηθεί ειδικές

διατάξεις για τη διαφάνεια και τη λογοδοσία τόσο με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όσο και με το Συμβούλιο.

5.3.1 Εποπτικό Συμβούλιο της ΕΚΤ

Τα εποπτικά καθήκοντα της ΕΚΤ ασκούνται από ένα ειδικά συσταθέν Εποπτικό Συμβούλιο. Οι αποφάσεις του Εποπτικού Συμβουλίου θεωρούνται εγκριθείσες εφόσον δεν απορριφθούν από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΚΤ.

Το Εποπτικό Συμβούλιο απαρτίζεται από:

- Τον Πρόεδρο
- Τον Αντιπρόεδρο
- 4 εκπροσώπους της ΕΚΤ
- 1 εκπρόσωπο από καθεμιά από τις Εθνικές Εποπτικές Αρχές των συμμετεχόντων Κρατών μελών της ΕΕ

Στο Εποπτικό Συμβούλιο, οι εκτός Ευρωζώνης χώρες που συμμετέχουν στον ΕΕΜ έχουν πλήρη και ίσα δικαιώματα ψήφου με τα μέλη της Ευρωζώνης.

Τωρινή σύνθεση Εποπτικού Συμβουλίου :

- **Daniele Nouy** (Πρόεδρος) με πενταετή μη ανανεώσιμη θητεία,
- **Sabine Lautenschlager** (Αντιπρόεδρος), η οποία συμμετέχει ως εκπρόσωπος της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΕΚΤ,
- **Luc Coene** (εκπρόσωπος της ΕΚΤ),
- **Sirkka Hamalainen** (εκπρόσωπος της ΕΚΤ),
- **Julie Dickson** (εκπρόσωπος της ΕΚΤ),
- **Ignazio Angeloni** (εκπρόσωπος της ΕΚΤ), και
- Έναν εκπρόσωπο από την Εθνική εποπτική Αρχή κάθε συμμετέχοντος κράτους-μέλους.

Η θητεία του ανωτέρω συμβουλίου είναι πενταετής και μη ανανεώσιμη.

Εθνικές Εποπτικές Αρχές

Είναι υπεύθυνες για τον έλεγχο των μικρότερων Τραπεζικών Ιδρυμάτων ασκώντας έλεγχο και καθημερινή εποπτεία σε θέματα που αφορούν στην προστασία των καταθετών, τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, τις υπηρεσίες πληρωμών και τα υποκαταστήματα τραπεζών τρίτων χωρών.

Το Συμβούλιο της ΕΕ

Ο πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος του Εποπτικού Συμβουλίου διορίζονται από το Συμβούλιο. Οι υποψήφιοι προτείνονται από την ΕΚΤ, και απαιτείται η έγκριση αυτών από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το οποίο έχει την δυνατότητα επίσης να κινεί την διαδικασία για την απομάκρυνση του Προέδρου παρ' ότι μια τέτοια ενέργεια διαδικασίας τελικώς είναι στη διακριτική ευχέρεια της ΕΚΤ.

Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών¹²

Είναι η υπεύθυνη Αρχή για την αποτελεσματική και πιστή εφαρμογή του ενιαίου εγχειριδίου κανόνων στο Τραπεζικό σύστημα ενώ μεταξύ άλλων συμμετέχει στην προετοιμασία των δοκιμών αντοχής (stress tests) των τραπεζών που διενεργούνται από την ΕΚΤ συντονίζοντας την όλη διαδικασία σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Είναι επιφορτισμένη με το έργο της εξασφάλισης αποτελεσματικού και συνεκτικού επιπέδου προληπτικής ρύθμισης και εποπτείας στο σύνολο του ευρωπαϊκού τραπεζικού τομέα. Κύριοι στόχοι της είναι η διασφάλιση της χρηματοοικονομικής σταθερότητας στην Ευρωζώνη και η διατήρηση της ακεραιότητας, της αποδοτικότητας και της εύρυθμης λειτουργίας του τραπεζικού τομέα.

Αποτελεί μέρος του Ευρωπαϊκού Συστήματος Χρηματοοικονομικής Εποπτείας (ΕΣΧΕ), το οποίο απαρτίζεται από τρεις Εποπτικές Αρχές: την Ευρωπαϊκή Αρχή

¹²https://eba.europa.eu/languages/home_el

Κινητών Αξιών και Αγορών (ESMA), την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (EAT) και την Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (EIOPA). Το σύστημα περιλαμβάνει επίσης το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Συστημικού Κινδύνου (ΕΣΣΚ) καθώς και τη Μεικτή Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Εποπτικών Αρχών και τις Εθνικές Εποπτικές Αρχές.

Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών είναι μεν ανεξάρτητη Αρχή αλλά, λογοδοτεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Κύριος ρόλος είναι μεταξύ άλλων :

- Η βελτίωση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς διασφαλίζοντας κατάλληλη, αποδοτική και εναρμονισμένη Ευρωπαϊκή εποπτεία και ρύθμιση.
- Η θέσπιση δεσμευτικών τεχνικών προτύπων και κατευθυντήριων γραμμών, στη δημιουργία του Ευρωπαϊκού ενιαίου εγχειριδίου κανόνων στον Τραπεζικό τομέα.
- Η προώθηση της σύγκλισης των εποπτικών πρακτικών, ώστε να εξασφαλίζεται εναρμονισμένη εφαρμογή των εποπτικών κανόνων.
- Η συνεχής έρευνα της ανεπαρκούς εφαρμογής της υπάρχουσας νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης από τις Εθνικές Αρχές, και η λήψη / κατάρτιση κατάλληλων κανόνων σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης, η μεσολάβηση σε διαφωνίες μεταξύ αρμόδιων αρχών σε διασυνοριακές καταστάσεις, καθώς και η παροχή ανεξάρτητων συμβουλών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο ή στην Επιτροπή.

Χρησιμότητα του Ενιαίου Εποπτικού Μηχανισμού

Η ολοκληρωμένη εποπτεία των Τραπεζικών Ιδρυμάτων για το σύνολο της Ευρωζώνης κρίθηκε ως απαραίτητη αναγκαιότητα προκειμένου να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά ο αυξημένος κίνδυνος διασυνοριακής εξάπλωσης Τραπεζικών κρίσεων. Τα τελευταία έτη ο κίνδυνος αυτός έχει αυξηθεί σημαντικά εξαιτίας του πολλαπλασιασμού των διασυνοριακών δραστηριοτήτων και των επακόλουθων σχέσεων αλληλεξάρτησης που έχουν αναπτυχθεί στον ευρωπαϊκό Τραπεζικό κλάδο.

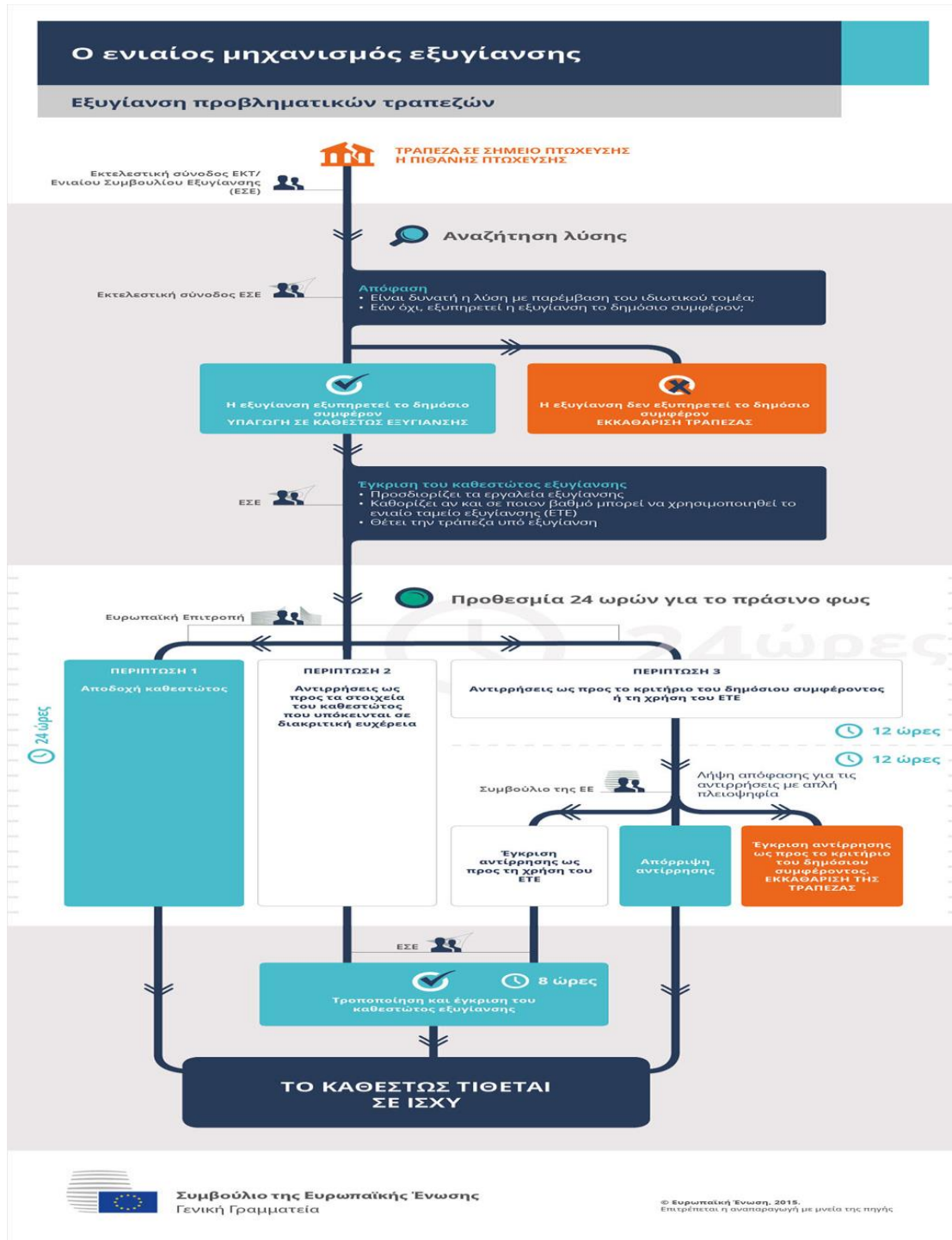
Ο Τραπεζικός κίνδυνος αποδείχθηκε ιδιαίτερα σοβαρός στην Ευρωζώνη, όπου η πρόσφατη χρηματοπιστωτική κρίση απλά κατέδειξε ότι ο απλός εθνικός συντονισμός της εποπτείας των Τραπεζικών Ιδρυμάτων είναι αναποτελεσματικός και δεν επαρκεί για τη διαχείριση σημαντικών οικονομικών κρίσεων. Τα κράτη μέλη αναγνώρισαν ότι τελικώς απαιτείται η δημιουργία ενός συστήματος ενιαίας κεντρικής εποπτείας του Τραπεζικού συστήματος ώστε να διασφαλιστεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα στην Ευρωζώνη.

6. Ενιαίος Μηχανισμός Εξυγίανσης (Single Resolution Mechanism)

Σκοπός του Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης (EME) είναι η εξασφάλιση της ομαλής και εύτακτης εξυγίανσης προβληματικών Τραπεζικών Ιδρυμάτων με το ελάχιστο δυνατό κόστος για τους φορολογουμένους και την πραγματική οικονομία.

Από 1.1.2016, η Τράπεζα της Ελλάδος, ως Εθνική Αρχή εξυγίανσης, είναι μέλος του Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης.

Γράφημα - Η λειτουργία του Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης¹³

¹³ <https://www.consilium.europa.eu/el/policies/banking-union/single-resolution-mechanism/>

Δομή

Ένα βασικό στοιχείο για την ολοκλήρωση της Τραπεζικής ένωσης στην Ευρωζώνη είναι ο Ενιαίος Μηχανισμός Εξυγίανσης ο οποίος αποτελείται από:

1. **Το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης** το οποίο αφορά στην Αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ΕΕ -
2. **Το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης, το οποίο και είναι** αυτοχρηματοδοτούμενο από τον Τραπεζικό κλάδο

Βασικοί στόχοι

- Η ενίσχυση της εμπιστοσύνης στον Τραπεζικό κλάδο,
- Η ελαχιστοποίηση της πιθανότητας μαζικών αποσύρσεων καταθέσεων, και τις όποιες αλυσιδωτές αντιδράσεις επί αυτών,
- Περιορισμός της αρνητικής σχέσης Τραπεζών και κρατικού χρέους,
- Μηδενισμού του κατακερματισμού της εσωτερικής χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών,

6.1. Το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (Single Resolution Board)

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης είναι η νέα Αρχή εξυγίανσης της Ευρωπαϊκής Τραπεζικής Ένωσης και αποτελεί το βασικό όργανο λήψης αποφάσεων στον Ενιαίο Μηχανισμό Εξυγίανσης με κύρια αποστολή του την διασφάλιση της εύρυθμης εξυγίανσης προβληματικών Τραπεζικών Ιδρυμάτων με τις ελάχιστες κατά το δυνατό επιπτώσεις στην οικονομία και στην δημοσιονομική κατάσταση των συμμετεχόντων Κρατών μελών των άλλων χωρών.

Ειδικότερα:

- Θεσπίζει τυποποιημένους κανόνες και διαδικασίες και αποφασίζει προγράμματα εξυγίανσης για προβληματικές Τραπεζικές οντότητες και μεταξύ άλλων δύναται να χρησιμοποιήσει το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης,
- Είναι άμεσα υπεύθυνο για τις φάσεις σχεδιασμού και εξυγίανσης των διασυννοριακών και των συστημικών τραπεζών της Τραπεζικής ένωσης, οι οποίες τελούν υπό την άμεση εποπτεία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας μέσω της θέσπισης και επιβολής αξιόπιστων και εφαρμόσιμων ρυθμίσεων,

- Είναι αποκλειστικά υπεύθυνο για όλες τις υποθέσεις εξυγίανσης, ανεξαρτήτως του μεγέθους του Τραπεζικού Ιδρύματος εφόσον η εξυγίανσή του απαιτεί προσφυγή στο Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης,
- Έχει την τελική ευθύνη της ολοκλήρωσης της Τραπεζικής ένωσης και δύναται εφόσον απαιτηθεί να ασκεί τις εξουσίες του έναντι οποιουδήποτε Τραπεζικού Ιδρύματος ανά πάσα στιγμή,
- Προνοεί στην εξάλειψη των εμποδίων για την εξυγίανση των Τραπεζικών Ιδρυμάτων προκειμένου το Τραπεζικό σύστημα στην ΕΕ να καταστεί ασφαλέστερο
- Στοχεύει στην ελαχιστοποίηση του κόστους εξυγίανσης και τον περιορισμό της απομείωσης της αξίας ενός προβληματικού Τραπεζικού Ιδρύματος εκτός αν αυτό είναι αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων της εξυγίανσης προσφέροντας κατ' επέκταση ουσιαστικά οφέλη στους φορολογούμενους στις Τράπεζες και στους καταθέτες

6.1.1 Σύνθεση του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης

Το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης συνέρχεται είτε σε **Εκτελεστική σύνοδο** είτε σε **σύνοδο ολομέλειας**.

Εκτελεστική σύνοδος: λαμβάνει τις βασικές προπαρασκευαστικές και επιχειρησιακές αποφάσεις για την εξυγίανση μεμονωμένων Τραπεζικών Ιδρυμάτων, ενώ δύναται να γίνει χρήση του Ταμείου καθώς και να παρθούν αποφάσεις που απευθύνονται στις Εθνικές Αρχές για την υλοποίηση των ληφθέντων μέτρων.

Στην εκτελεστική σύνοδο λαμβάνονται μεμονωμένες αποφάσεις εξυγίανσης που προβλέπουν τη χρήση του Ταμείου κάτω από το όριο των 5 δισ. ευρώ.

Σύνοδος ολομέλειας: Αντίθετα η Σύνοδος ολομέλειας είναι υπεύθυνη για μεγαλύτερες υποθέσεις εξυγίανσης πιστωτικών Ιδρυμάτων καθόσον η απαιτούμενη στήριξη του Ταμείου για τις περιπτώσεις αυτές πρέπει να υπερβαίνει το όριο των 5 δισ. ευρώ.

**Εκτελεστική σύνοδος του Συμβουλίου
Εξυγίανσης**

Μέλη με δικαίωμα ψήφου

- Εκτελεστικός πρόεδρος
- 4 μέλη πλήρους απασχόλησης
- Εκπρόσωποι των Κρατών μελών στα οποία είναι εγκατεστημένη η προβληματική Τράπεζα και τα υποκαταστήματα ή οι θυγατρικές της

Παρατηρητές

- Μόνιμοι: ένας εκπρόσωπος από την ΕΚΤ και ένας από την Επιτροπή
- ad hoc προσκεκλημένοι παρατηρητές

**Σύνοδος ολομέλειας του Συμβουλίου
Εξυγίανσης**

Μέλη με δικαίωμα ψήφου

- Εκτελεστικός πρόεδρος
- 4 μέλη πλήρους απασχόλησης
- Εκπρόσωποι των Εθνικών αρχών εξυγίανσης (1 από κάθε κράτος μέλος που συμμετέχει στην τραπεζική ένωση)

Παρατηρητές

- Μόνιμοι: ένας εκπρόσωπος από την ΕΚΤ και ένας από την Επιτροπή
- ad hoc προσκεκλημένοι παρατηρητές

Οι κανόνες της ψηφοφορίας κινούνται με γνώμονα την ισορροπία μεταξύ της ανάγκης να διασφαλιστούν τα συμφέροντα των χωρών της ΕΕ και της ανάγκης να ληφθούν αποτελεσματικές αποφάσεις.

6.1.2 Διαδικασία Λήψης αποφάσεων στο Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης

Η **εκτελεστική σύνοδος** προετοιμάζει όλες τις αποφάσεις που σχετίζονται με την εξυγίανση πιστωτικών Ιδρυμάτων και εγκρίνει αυτές τις αποφάσεις στο μεγαλύτερο μέρος του για τις εμπλεκόμενες Τράπεζες για τις οποίες το Συμβούλιο Εξυγίανσης είναι άμεσα υπεύθυνο.

Η **σύνοδος ολομέλειας** λαμβάνει αποφάσεις γενικότερου χαρακτήρα:

- Αποφάσεις για θέματα **εσωτερικού κανονισμού**
- Αποφάσεις για τον ετήσιο **προϋπολογισμό** του Συμβουλίου Εξυγίανσης
- Αποφάσεις για θέματα **επενδύσεων και προσωπικού**

Επίσης, λαμβάνει αποφάσεις σχετικά με τη χρήση του Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης πάνω από ορισμένα όρια (άνω των **5 δισ. ευρώ**).

Επίσης, δύναται να εξουσιοδοτήσει το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης να δανείζεται και να συγκεντρώνει έκτακτες **εκ των υστέρων** εισφορές.

Το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης έχει στενή συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών, η οποία συνεισφέρει στη σύνταξη ενός ενιαίου ευρωπαϊκού εγχειριδίου κανόνων για τις τραπεζικές δραστηριότητες, όπου και διαμορφώνονται κοινοί κανόνες προληπτικής εποπτείας για τα πιστωτικά Ιδρύματα της Ευρωζώνης. Επιπλέον η Αρχή εργάζεται προς την κατεύθυνση της ταύτισης / ενοποίησης των εποπτικών πρακτικών αξιολογώντας διαρκώς τους κινδύνους αλλά και τα τρωτά σημεία του τραπεζικού κλάδου της Ευρωζώνης ευρισκόμενη σε ένα διαρκώς μεταβαλλόμενο παγκόσμιο οικονομικό περιβάλλον.

Έτσι το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης προετοιμάζεται συνεχώς ώστε να είναι σε εφόσον απαιτηθεί να μπορεί άμεσα να ανταπεξέλθει με μεθοδικότητα και οργάνωση συνεισφέροντας στην ανάκαμψη και εξυγίανση των Τραπεζικών Ιδρυμάτων της Ευρωζώνης. **Στόχος είναι η αποφυγή μελλοντικών διασώσεων και η ανάληψη του κόστους της εξυγίανσης από τις Τράπεζες, με ελάχιστο κόστος για τους φορολογουμένους και την πραγματική οικονομία.**

6.2 Το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης (Single Resolution Fund)

Το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης (ETE) δημιουργήθηκε σε επίπεδο Ευρωζώνης με σκοπό να χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά για την εξυγίανση προβληματικών Τραπεζικών Ιδρυμάτων αφού προηγουμένως έχουν εξαντληθεί όλα τα υπόλοιπα εργαλεία διάσωσης με ίδια μέσα.

Ειδικότερα, σύμφωνα με τον αριθ. 806/2014 ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 15/07/2014 περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών Ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποίησης του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010:

- Το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης Τραπεζών αποτελεί βασικό συστατικό στοιχείο χωρίς το οποίο ο Ενιαίος Μηχανισμός Εξυγίανσης δεν δύναται να λειτουργήσει επιτυχώς. Εφόσον η χρηματοδότηση της εξυγίανσης των πιστωτικών Ιδρυμάτων παραμείνει μακροπρόθεσμα σε εθνικό επίπεδο, δεν θα είναι δυνατή στα πλαίσια της Τραπεζικής ενοποίησης η πλήρης διάρρηξη του

δεσμού μεταξύ Κρατών και τραπεζικού τομέα, οπότε οι επενδυτές θα συνεχίσουν να επηρεάζουν τους γενικότερους κανόνες των Τραπεζών ανάλογα με την χώρα που εδρεύουν οι Τράπεζες και όχι ανάλογα με την πιστοληπτική τους ικανότητα.

- Το Ταμείο αναμένεται να δημιουργήσει τις δομές για την σύσταση μιας **ενιαίας** διοικητικής πρακτικής στο στάδιο της χρηματοδότησης / εξυγίανσης των πιστωτικών Ιδρυμάτων ελαχιστοποιώντας παράλληλα την πιθανότητα έγερσης εμποδίων στην άσκηση των θεμελιωδών ελευθεριών ή νόθευσης του ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά λόγω διαφορετικών Εθνικών πρακτικών.
- Το Ταμείο θα αντλεί χρηματοοικονομικούς πόρους από εισφορές των Τραπεζικών Ιδρυμάτων σε επίπεδο Ευρωζώνης οι οποίες θα πρέπει να επιβάλλονται σε εθνικό επίπεδο και οι οποίες τελικώς θα συγκεντρώνονται σε κεντρικό επίπεδο με βάση μια συμφωνία μεταξύ των μελών της Ευρωζώνης περί μεταφοράς και “αμοιβαιοποίησης” των εισφορών. Με αυτό τον τρόπο ενισχύεται η χρηματοπιστωτική σταθερότητα και εμπιστοσύνη στην Ευρωζώνη περιορίζοντας το σύνδεσμο μεταξύ της αντίληψης για τη δημοσιονομική θέση των επιμέρους Κρατών μελών και του κόστους χρηματοδότησης των τραπεζών και των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στα εν λόγω κράτη μέλη. Προκειμένου να διαρραγεί ακόμα περισσότερο αυτός ο δεσμός, οι αποφάσεις που λαμβάνονται στο πλαίσιο του Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης δεν θα πρέπει να θίγουν τις δημοσιονομικές ευθύνες των Κρατών μελών.
- Επιπρόσθετα, μόνο η έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη θα πρέπει να θεωρείται αντικείμενη στη δημοσιονομική κυριαρχία και τις δημοσιονομικές ευθύνες των Κρατών μελών. Ειδικότερα, οι αποφάσεις που απαιτούν τη χρήση του Ταμείου ή ενός συστήματος εγγύησης των καταθέσεων δεν πρέπει να θεωρείται ότι αντίκεινται στη δημοσιονομική κυριαρχία και τις δημοσιονομικές ευθύνες των Κρατών μελών.

Σημειώνεται ότι οι Εθνικές πιστωτικές γραμμές θα χρησιμοποιούνται ως **έσχατη λύση**, εφόσον έχουν εξαντληθεί όλες οι άλλες χρηματοδοτικές πηγές που υπάρχουν σύμφωνα με τους κανόνες της Τραπεζικής ένωσης.

Το σύστημα των Εθνικών πιστωτικών γραμμών εξασφαλίζει **την προστασία των φορολογουμένων** και την μηδενική οικονομική επίπτωση στα δημοσιονομικά των Κρατών μελών μεσοπρόθεσμα, αφού τα ποσά τα οποία θα εκταμιεύονται από τις πιστωτικές γραμμές κάθε χώρας θα πρέπει τελικώς να καταβληθούν από τον Τραπεζικό τομέα κάθε χώρας.

6.2.1 Ίδρυση ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης Ιδρυτική πράξη σύμφωνα με τον 806/2014

Βασικά άρθρα ίδρυσης

Άρθρο 67- Γενικές Διατάξεις

1. Ιδρύεται Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης («Ταμείο») το οποίο χρηματοδοτείται σύμφωνα με τους κανόνες για τη μεταβίβαση των χρηματοδοτικών πόρων που εισπράττονται σε εθνικό επίπεδο προς το Ταμείο όπως αυτοί ορίζονται στη συμφωνία.
2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης χρησιμοποιεί το Ταμείο μόνο για να εξασφαλίζει την αποτελεσματική εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης και άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης που ορίζονται στο μέρος II, τίτλος I και σύμφωνα με τους στόχους της εξυγίανσης και τις Αρχές που διέπουν την εξυγίανση, που προβλέπονται στα άρθρα 14 και 15. Σε καμία περίπτωση δεν βαρύνονται ο προϋπολογισμός της Ένωσης ή οι Εθνικοί προϋπολογισμοί των Κρατών μελών για έξοδα ή ζημίες του Ταμείου.
3. Ιδιοκτήτης του Ταμείου είναι το Συμβούλιο Εξυγίανσης.
4. Οι εισφορές συγκεντρώνονται από τις Εθνικές Αρχές εξυγίανσης και μετέπειτα μεταβιβάζονται στο Ταμείο.

Άρθρο 68 Απαίτηση θέσπισης ρυθμίσεων χρηματοδότησης της εξυγίανσης

Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θεσπίζουν ρυθμίσεις χρηματοδότησης σύμφωνα με το άρθρο 100 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ και τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 69 Επίπεδο-στόχος

1. Σε διάστημα 8 ετών Αρχής γενομένης από την 01/01/2016 τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα του Ταμείου θα ανέρχονται τουλάχιστον στο 1% του ποσού των καλυπτόμενων καταθέσεων όλων των πιστωτικών Ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας σε όλα τα συμμετέχοντα κράτη μέλη. **Το ποσό που θα συγκεντρωθεί εκτιμάται σε περίπου 55 δις ευρώ.**

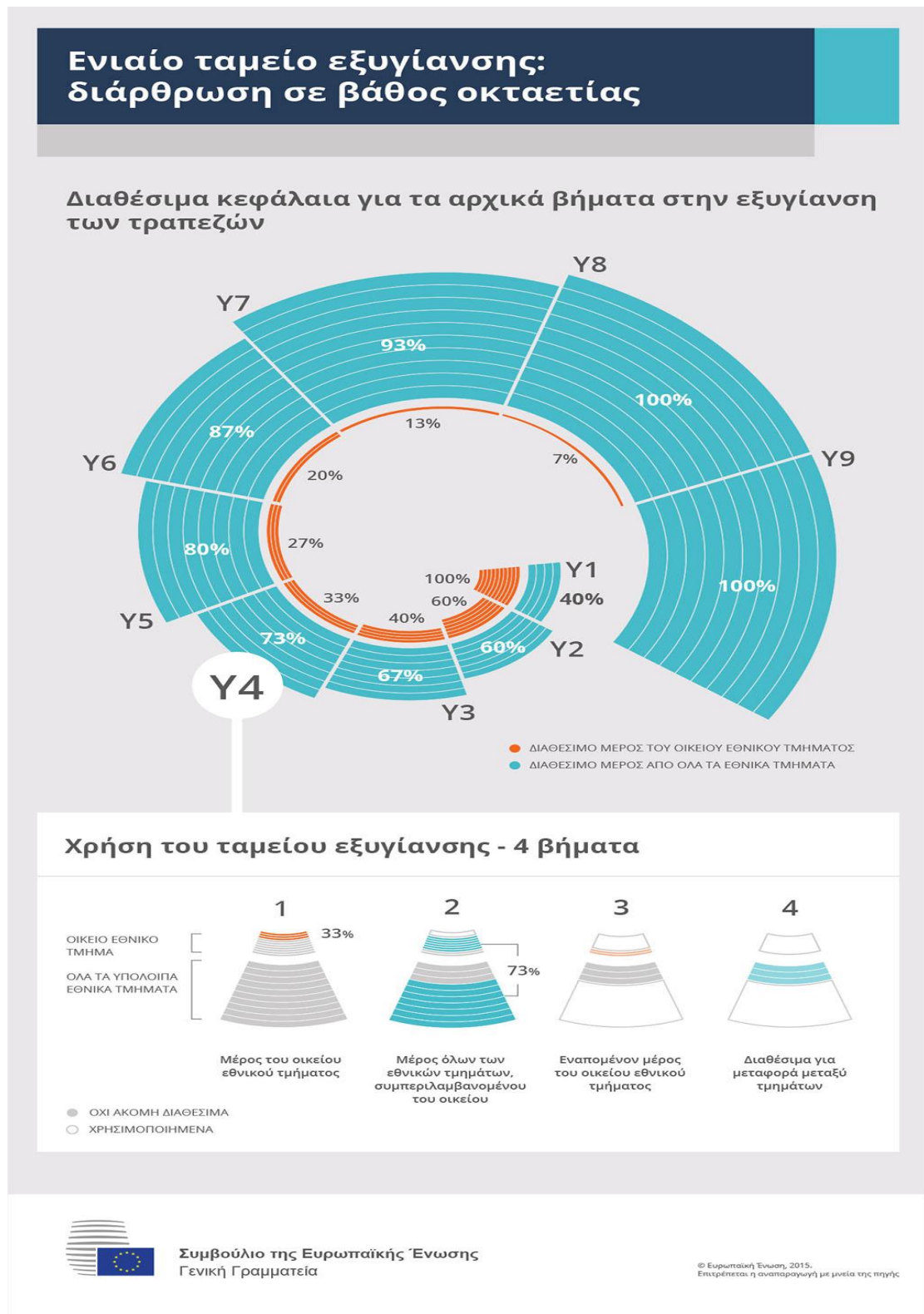
2. Κατά την αρχική περίοδο των 8 ετών οι εισφορές προς το Ταμείο, θα κατανέμονται όσο το δυνατόν ισομερώς χρονικά έως ότου καλυφθεί ο προβλεπόμενος στόχος ενώ μεταξύ άλλων θα λαμβάνεται υπόψη η φάση του οικονομικού κύκλου που βρίσκονται τα κράτη μέλη και του τυχόν οικονομικού αντίκτυπου που μπορεί παίζει η καταβολή εισφορών από τα συνεισφέροντα Τραπεζικά Ιδρύματα.

3. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να δώσει παράταση στην αρχική περίοδο για επιπλέον 4 έτη εφόσον το Ταμείο έχει προβεί σε σωρευτικές εκταμιεύσεις που υπερβαίνουν το 0,5 % του συνολικού ποσού των καλυπτόμενων καταθέσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 (περίπου 55 δις ευρώ)

4. Εφόσον μετά την αρχική περίοδο των 8 ετών το διαθέσιμο ύψος του Ταμείου μειωθεί κάτω από το επίπεδο στόχο τότε οι τακτικές εισφορές από τα Τραπεζικά Ιδρύματα δύναται να αυξηθούν έως ότου επιτευχθεί ο αρχικός προϋπολογισμός . Μετά την αρχική επίτευξη του επιπέδου στόχου του ταμείου για πρώτη φορά και εφόσον μετέπειτα τα διαθέσιμα ποσά του ταμείου μειωθούν σε λιγότερο από τα δύο τρίτα του αρχικού προϋπολογισμού-στόχου τότε το ύψος των εισφορών αναπροσαρμόζεται προκειμένου να επιτευχθεί το αρχικό επίπεδο στόχου του ταμείου εντός 6 ετών. Οι καταβληθείσες εισφορές συνεχίζουν να λαμβάνουν υπόψη την φάση του οικονομικού κύκλου που βρίσκονται οι οικονομίες των Κρατών μελών και τον τυχόν αντίκτυπο που μπορεί να έχει η καταβολή των επιπλέον εισφορών.

5. Δίδεται η εξουσιοδότηση στην Επιτροπή να μπορεί μονομερώς να αποφασίζει για τα κατωτέρω: α) Ποια θα είναι τα κριτήρια σχετικά με την χρονική κατανομή των εισφορών των Τραπεζικών Ιδρυμάτων στο Ταμείο, β) Ποια θα είναι τα κριτήρια που θα προσδιορίζουν τον αριθμό των ετών της παράτασης της αρχικής περιόδου των 8 ετών που θα συγκεντρώνονται οι αρχικές εισφορές γ) Ποια θα είναι τα κριτήρια που βάσει των οποίων θα καθορίζονται οι ετήσιες εισφορές .

Ενημερωτικό γράφημα - Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης¹⁴

¹⁴<https://www.consilium.europa.eu/el/infographics/infographics-srf/>

Άρθρο 70 Εισφορές εκ των προτέρων

1. Η εισφορά κάθε πιστωτικού Ιδρύματος θα καταβάλλεται τουλάχιστον σε ετήσια βάση ενώ θα υπολογίζεται κατ' αναλογία προς το ύψος των υποχρεώσεων του (εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων) μείον τις καλυπτόμενες καταθέσεις, σε σχέση με το σύνολο των υποχρεώσεων (εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων) μείον τις καλυπτόμενες καταθέσεις, όλων των Ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφος όλων των συμμετεχόντων Κρατών μελών.

2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα καταλογίζει ετησίως, κατόπιν διαβούλευσης με την ΕΚΤ ή την Εθνική αρμόδια Αρχή και σε στενή συνεργασία με τις Εθνικές Αρχές εξυγίανσης, τις επιμέρους εισφορές, προκειμένου να διασφαλίσει ότι οι εισφορές που δεν έχουν καταβληθεί από το σύνολο των Τραπεζικών Ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας εντός της επικράτειας των συμμετεχόντων μελών της Ευρωζώνης δεν υπερβαίνουν το 12,5% του επιπέδου-στόχου.

Κάθε έτος, ο υπολογισμός των εισφορών για τα επιμέρους Ιδρύματα βασίζεται σε:

α) Μια εφάπαξ εισφορά, που υπολογίζεται βάσει του ύψους των υποχρεώσεων ενός Ιδρύματος, εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων και των καλυπτόμενων καταθέσεων, σε σχέση με το σύνολο των υποχρεώσεων, όλων των Ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφος των συμμετεχόντων Κρατών μελών και

β) Μια τακτική εισφορά, που υπολογίζεται βάσει του κινδύνου και βασίζεται στα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 103 παράγραφος 7 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, λαμβανομένης υπόψη της Αρχής της αναλογικότητας, χωρίς να προκαλούνται στρεβλώσεις στον Τραπεζικό τομέα των μελών της Ευρωζώνης.

Η σχέση μεταξύ της εφάπαξ και της τακτικής εισφοράς θα σταθμίζει την ισορροπημένη κατανομή των εισφορών ανάμεσα σε διάφορους τύπους τραπεζών.

Το συνολικό ποσό των εισφορών για το σύνολο των Τραπεζικών Ιδρυμάτων που έχουν άδεια λειτουργίας στα συμμετέχοντα μέλη της Ευρωζώνης θα υπολογίζονται

σύμφωνα με τα στοιχεία α) και β), ενώ σε καμιά περίπτωση δεν θα ξεπερνάει το ανώτατο ετήσιο ύψος του στόχου ήτοι το 12,5%.

3. Οι εναλλακτικοί τρόποι καταβολής των εισφορών από τα Τραπεζικά Ιδρύματα προκειμένου να επιτευχθεί το επίπεδο-στόχος που καθορίζεται στο άρθρο 69 μπορεί να περιλαμβάνει ανέκκλητες αναλήψεις πληρωμών οι οποίες δύναται να εξασφαλίζονται από περιουσιακά στοιχεία χαμηλού κινδύνου ελεύθερα βαρών τα οποία θα μεταβιβάζονται ανέκκλητα προς το Συμβούλιο Εξυγίανσης, για τους σκοπούς που καθορίζονται στο άρθρο 76 παράγραφος 1. Το ανωτέρω ποσοστό των ανέκκλητων αναλήψεων πληρωμών που εξασφαλίζονται με περιουσιακά στοιχεία χαμηλού κινδύνου δεν δύναται να ξεπερνά το 30 % του συνολικού ποσού των εισφορών.

4. Οι νομότυπα καταβληθείσες εισφορές κάθε Τραπεζικής οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2 δεν δύναται να επιστραφούν πίσω στα Τραπεζικά Ιδρύματα.

5. Τυχόν υφιστάμενες Εθνικές ρυθμίσεις χρηματοδότησης που αφορούν στην εξυγίανση πιστωτικών Ιδρυμάτων δύναται να χρησιμοποιήσουν τις ρυθμίσεις αυτές και επομένως τα καταβληθέντα ποσά τα οποία είχαν συγκεντρωθεί από Τραπεζικά Ιδρύματα στο διάστημα από 17ης Ιουνίου 2010 έως την ημερομηνία έναρξης ισχύος της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, προκειμένου να συμψηφιστούν από τις εισφορές που θα κληθούν να καταβάλλουν στο Ταμείο. Ο αναφερόμενος συμψηφισμός πραγματοποιείται με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των μελών της Ευρωζώνης βάσει της οδηγίας 2014/49/ΕΕ.

6. Εφαρμόζονται οι κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που εγκρίνονται από την Επιτροπή σύμφωνα την οδηγία 2014/59/ΕΕ, στις οποίες και αναφέρεται η δυνατότητα της μεταβολής των καταβληθέντων εισφορών αναλόγως του προφίλ κινδύνου του εκάστοτε πιστωτικού Ιδρύματος.

7. Το Συμβούλιο, βάσει σχετικής πρότασης της Επιτροπής, δύναται να εκδώσει εκτελεστικές αποφάσεις οι οποίες και αφορούν: α) την εφαρμογή της μεθοδολογίας για τον υπολογισμό των τακτικών εισφορών των Τραπεζικών Ιδρυμάτων β) την επιμέρους μεθοδολογία βάσει της οποίας θα πραγματοποιείται η κατανομή στα

Τραπεζικά Ιδρύματα βάσει των παραγόντων κινδύνου που προσδιορίζονται στην κατ' εξουσιοδότηση πράξη.

Άρθρο 71 Έκτακτες εκ των υστέρων εισφορές

1. Εφόσον το διαθέσιμο ποσό που έχει συγκεντρώσει το Ταμείο από τις εισφορές των μελών δεν επαρκεί για την κάλυψη ζημιών, δαπανών ή άλλων εξόδων τα οποία συνεπάγεται η χρήση του Ταμείου σε περιπτώσεις εξυγίανσης Τραπεζικών Ιδρυμάτων τότε συγκεντρώνονται, εκ των υστέρων, έκτακτες μη επαναλαμβανόμενες εισφορές από τα Τραπεζικά Ιδρύματα που έχουν άδεια λειτουργίας και εδρεύουν στις χώρες μέλη της Ευρωζώνης προκειμένου να καλυφθεί το επιπλέον ποσό που απαιτείται. Οι έκτακτες αυτές καταβολές λογίζονται και διανέμονται μεταξύ των Τραπεζικών Ιδρυμάτων σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται στα άρθρα 69 και 70.

Το συνολικό ποσό των εκ των υστέρων έκτακτων μη επαναλαμβανόμενων καταβολών των μελών δεν δύναται ανά έτος να ξεπερνάει το 3πλάσιο του ετήσιου ύψους των εισφορών που καθορίζεται στο άρθρο 70.

2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται κατόπιν διαβούλευσης με την Εθνική Αρχή εξυγίανσης, να αναβάλλει, είτε εξ ολοκλήρου ή εν μέρει την πληρωμή των εκ των υστέρων εφάπαξ εισφορών από ένα πιστωτικό οργανισμό εφόσον αυτό κρίνεται ως απαραίτητο για την χρηματοοικονομική θέση του Ιδρύματος. Η παραχώρηση αυτή μπορεί να δοθεί το αργότερα για 6 μήνες με δυνατότητα παράτασης αυτής έπειτα από σχετική αίτηση του πιστωτικού Ιδρύματος. Οι ως άνω αναβληθείσες εισφορές δύναται να καταβληθούν μεταγενέστερα εφόσον έχει παρέλθει ο κίνδυνος για την χρηματοοικονομική σταθερότητα του Τραπεζικού Ιδρύματος.

3. Η Επιτροπή έχει την δυνατότητα, κατόπιν εξουσιοδότησης, να καθορίζει τις περιστάσεις και τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες η καταβολή των εισφορών από ένα Τραπεζικό ίδρυμα δύναται να αναβληθούν είτε άπαξ ή εν μέρει.

Άρθρο 72 Εκούσιος δανεισμός μεταξύ χρηματοδοτικών ρυθμίσεων εξυγίανσης

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να αποφασίζει αίτηση δανεισμού σε εκούσια βάση για το Ταμείο από χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης στα μη συμμετέχοντα μέλη της Ευρωζώνης εφόσον: α) τα ποσά από τις εισπραχθείσες καταβολές των μελών δεν επαρκούν για την κάλυψη δράσεων εξυγίανσης πιστωτικών Ιδρυμάτων β) δεν υφίσταται δυνατότητα άντλησης κεφαλαίων από έκτακτες εκ των υστέρων εισφορές βάσει του άρθρου 71, και γ) δεν υφίσταται δυνατότητα άντλησης κεφαλαίων από εναλλακτικά χρηματοδοτικά μέσα τα οποία μνημονεύονται στο άρθρο 73 υπό εύλογους όρους.

2. Οι προαναφερθείσες χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης αποφασίζουν επί του αιτήματος αυτού σύμφωνα με το άρθρο 106 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Οι επιμέρους όροι του δανεισμού υπόκεινται στο άρθρο 106 της εν θέματι οδηγίας.

3. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται με σχετική απόφαση που θα λάβει να δανείσει σε άλλες ρυθμίσεις χρηματοδότησης της εξυγίανσης, σε μη συμμετέχοντα κράτη μέλη εφόσον λάβει σχετικό αίτημα σύμφωνα με το άρθρο 106 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Οι όροι του δανεισμού υπόκεινται στο άρθρο 106 παράγραφοι 4, 5 και 6 της εν λόγω οδηγίας.

Άρθρο 73 Εναλλακτικά χρηματοδοτικά μέσα

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να συνάψει για λογαριασμό του Ταμείου δανειοδότηση ή τρίτης μορφής ταμειακή στήριξη από Ιδρύματα, Τραπεζικές οντότητες ή τρίτους φορείς οι οποίοι προσφέρουν ανταγωνιστικά επιτόκια και όρους χρηματοδότησης κατά τον χρόνο που επιθυμεί το Συμβούλιο. Τα ανωτέρω προκειμένου το Συμβούλιο να λάβει την μέγιστη ωφέλεια από το κόστος χρηματοδότησης και παράλληλα να διαφυλάξει τη φήμη του εφόσον στα αναληφθέντα ποσά σύμφωνα με τα άρθρα 70 και 71 δεν υπάρχει άμεση πρόσβαση ή εφόσον αυτά δεν προορίζονται για κάλυψη εξόδων που σχετίζονται με δράσεις εξυγίανσης Τραπεζικών οντοτήτων του Ταμείου.

2. Τόσο ο αναληφθέν δανεισμός ή οι τυχόν τρίτες μορφές στήριξης που προαναφέρθηκαν στην παράγραφο 1 πρέπει να εξοφληθούν πλήρως το αργότερο έως την λήξη του ληφθέντος δανείου.

3. Τα έξοδα που σχετίζονται με την δανειοδότηση θα βαρύνουν το μέρος II του προϋπολογισμού του Συμβουλίου Εξυγίανσης και όχι τον προϋπολογισμό της Ένωσης ή των Κρατών μελών της Ευρωζώνης.

Άρθρο 74 Πρόσβαση σε χρηματοδοτική διευκόλυνση

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης συναινεί για λογαριασμό του Ταμείου σε ζητήματα που αφορούν ρυθμίσεις επί χρηματοδοτήσεων προκειμένου να αποκτηθεί άμεση πρόσβαση σε πρόσθετα δανειακά κεφάλαια με σκοπό την άμεση χρήση τους εφόσον σύμφωνα με το άρθρο 76, τα ποσά που έχουν ήδη ληφθεί σύμφωνα με τα άρθρα 70 και 71 δεν δύναται να καλύψουν τις τρέχουσες υποχρεώσεις του Ταμείου.

Διοίκηση του Ταμείου Άρθρο 75

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης διοικεί το Ταμείο σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που εκδίδονται σύμφωνα με την παράγραφο 4.

2. Οι καταβολές ενός υπό εξυγίανση Τραπεζικού Ιδρύματος ή ενός μεταβατικού Ιδρύματος και τα έσοδα των τόκων από τον δανεισμό του ή και τυχόν άλλα έσοδα είναι πάντα προς το όφελος του Ταμείου.

3. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης εφαρμόζει μια λελογισμένη και συντηρητική πολιτική επενδύσεων ενώ τα κονδύλια που βρίσκονται στον λογαριασμό του Ταμείου τοποθετούνται σε επενδυτικά προϊόντα χαμηλού ρίσκου (χρεόγραφα Κρατών μελών ή λοιπά επενδυτικά προϊόντα υψηλή πιστοληπτικής ικανότητας, λαμβάνοντας υπόψη την κατ' εξουσιοδότηση πράξη που αναφέρεται στο άρθρο 460 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, καθώς και άλλες συναφείς διατάξεις του εν λόγω κανονισμού. Οι επενδύσεις διαφοροποιούνται επαρκώς από τομεακή, γεωγραφική και αναλογική άποψη. Η απόδοση / κέρδη των επενδύσεων αυτών λογίζονται πάντα υπέρ του Ταμείου.

4. Η Επιτροπή δύναται σύμφωνα με το άρθρο 93 να εκδίδει πράξεις αναφορικά με τους κανόνες Διοίκησης του Ταμείου αλλά και με τις γενικές Αρχές και κριτήρια που σχετίζονται με την επενδυτική στρατηγική του .

Χρήση του Ταμείου Άρθρο 76

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να χρησιμοποιήσει τους πόρους του Ταμείου στα πλαίσια των ενεργειών εξυγίανσης πιστωτικών Ιδρυμάτων αποκλειστικά για τους κατωτέρω σκοπούς:

α) Να εγγυηθεί τα περιουσιακά στοιχεία ή τις υποχρεώσεις του υπό εξυγίανση πιστωτικού Ιδρύματος και των θυγατρικών του, ενός μεταβατικού Ιδρύματος ή ενός φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων,

β) Να δανειοδοτήσει το υπό εξυγίανση πιστωτικό ίδρυμα και τις θυγατρικές του, ή ένα μεταβατικό ίδρυμα ή έναν φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων,

γ) Να εξαγοράσει στοιχεία του ενεργητικού του,

δ) Να καταβάλλει εισφορές σε μεταβατικό ίδρυμα και σε φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων,

ε) Να αποζημιώσει τους μετόχους ή τους πιστωτές του υπό εξυγίανση Τραπεζικού Ιδρύματος εφόσον αυτοί αποδεδειγμένα έχουν τελικά ζημιωθεί περισσότερο από ότι θα ζημιώνονταν σε περίπτωση αποτίμησης / εκκαθάρισης, σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 16, με κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας,

ζ) Να καταβάλλει εισφορά στο υπό εξυγίανση Τραπεζικό ίδρυμα αντί της απομείωσης ή της μετατροπής των οφειλών ορισμένων πιστωτών, στην περίπτωση που χρησιμοποιείται η διαδικασία διάσωσης με ίδια μέσα (bail in) και έχει αποφασισθεί η εξαίρεση ορισμένων πιστωτών από την διαδικασία του bail in σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 5,

η) Να επιλέγει οποιονδήποτε συνδυασμό των ενεργειών που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως ζ),

2. Το Ταμείο δύναται να χρησιμοποιεί για την εκτέλεση των ενεργειών που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως η) επίσης και όσο αφορά τον τυχόν Αγοραστή στα πλαίσια της πώλησης δραστηριοτήτων του υπό εξυγίανση πιστωτικού Ιδρύματος,
3. Η άμεση απορρόφηση ζημιών με σκοπό την ανακεφαλαιοποίηση της υπό εξυγίανση Τραπεζικής οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2 δεν επιτρέπεται. Στην περίπτωση που η χρήση του Ταμείου για τους σκοπούς της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου έχει ως έμμεσο αποτέλεσμα την πρόκληση ζημίας για το Ταμείο τότε υπερισχύουν οι Αρχές που διέπουν τη χρήση του Ταμείου σύμφωνα με το άρθρο 27,
4. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης δεν μπορεί να κατέχει για περισσότερο από 5 έτη κεφάλαιο που του έχει δοθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο ζ),

Άρθρο 77 Χρήση του Ταμείου

Η χρήση του Ταμείου δύναται να μεταβληθεί αναλόγως της συμφωνίας με την οποία τα κράτη μέλη της Ευρωζώνης μπορούν να μεταβιβάσουν στο Ταμείο τις εισφορές που συγκεντρώνουν σε εθνικό επίπεδο σύμφωνα με τον ισχύοντα κανονισμό και με την οδηγία 2014/59/ΕΕ και τηρεί τις Αρχές που διατυπώνονται στην εν λόγω συμφωνία. Οπότε, μέχρι ωστόσο το Ταμείο συγκεντρώσει τον αρχικό προϋπολογισμό - στόχο των 55 δις ευρώ που προβλέπεται στο άρθρο 69, το αργότερο σε 8 έτη αρχής γενομένης από την 01/01/2016, το Συμβούλιο Εξυγίανσης χρησιμοποιεί το Ταμείο σύμφωνα με τις Αρχές που θεμελιώνονται στη διαίρεση του Ταμείου στα αντίστοιχα εθνικά τμήματα του συμμετέχοντος κράτους μέλους και στη βαθμιαία συγχώνευση των διάφορων χρηματοδοτικών πόρων που εισπράττονται σε εθνικό επίπεδο προκειμένου να κατανέμονται στα εθνικά τμήματα του Ταμείου, όπως προβλέπεται στη συμφωνία.

Άρθρο 78 Αλληλέγγυα χρήση του Ταμείου

Σε περίπτωση εξυγίανσης ενός ομίλου ο οποίος απαρτίζεται από Ιδρύματα που είναι εγκατεστημένα σε ένα ή περισσότερα συμμετέχοντα κράτη μέλη, αφενός, και Ιδρυμάτων που είναι εγκατεστημένα σε ένα ή περισσότερα μη συμμετέχοντα κράτη μέλη, αφετέρου, το Ταμείο συνεισφέρει στη χρηματοδότηση της εξυγίανσης του

ομίλου σύμφωνα με τις διατάξεις που προβλέπονται στο άρθρο 107 παράγραφοι 2 έως 5 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

Άρθρο 79 Χρήση συστημάτων εγγύησης καταθέσεων στο πλαίσιο της εξυγίανσης

1. Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν το Συμβούλιο Εξυγίανσης προχωρά στην εξυγίανση κάποιου πιστωτικού Ιδρύματος και εφόσον διασφαλιστεί με βάση την διαδικασία εξυγίανσης ότι οι καταθέτες εξακολουθούν να έχουν πρόσβαση στις καταθέσεις τους, τότε το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων στο οποίο συμμετέχει υπό εξυγίανση Τραπεζικό ίδρυμα ευθύνεται για τα ποσά που ορίζονται στο άρθρο 109 παράγραφοι 1 και 4 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Στην περίπτωση αυτή το υπάρχον σύστημα εγγύησης καταθέσεων υποκαθίσταται στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των καλυπτόμενων καταθετών σε διαδικασίες εκκαθάρισης για ποσό που ισούται με την πληρωμή του.

2. Ο προσδιορισμός του ποσού για το οποίο ευθύνεται το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων σύμφωνα την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου πληροί τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 20.

3. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης διαπραγματεύεται με το υπό εξυγίανση Τραπεζικό ίδρυμα κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1 σημείο 18 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ, πριν από την λήψη απόφασης σχετικά με το ποσό με το οποίο ευθύνεται το σύστημα εγγύησης καταθέσεων λαμβάνοντας υπόψη κατεπείγον της διαδικασίας.

4. Εφόσον οι επιλέξιμες καταθέσεις σε ένα υπό εξυγίανση Τραπεζικό ίδρυμα μεταβιβάζονται σε άλλη οντότητα μέσω του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων ή του εργαλείου μεταβατικού Ιδρύματος, τότε οι καταθέτες δεν έχουν καμία απαίτηση δυνάμει της οδηγίας 2014/49/ΕΕ κατά του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων όσον αφορά οποιοδήποτε μέρος των καταθέσεών τους που παραμένουν στο υπό εξυγίανση Τραπεζικό ίδρυμα εφόσον το ύψος των κεφαλαίων που μεταβιβάζονται είναι ίσο ή μεγαλύτερο από το συνολικό επίπεδο κάλυψης που προβλέπεται στο άρθρο 6 της εν λόγω οδηγίας.

5. Κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 1 έως 4, εφόσον το ύψος των ρευστών διαθεσίμων ενός συστήματος εγγύησης των καταθέσεων αναλωθεί σύμφωνα με το

παρόν άρθρο και μειωθεί σε λιγότερο από τα δύο τρίτα του επιπέδου-στόχου του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων, στην περίπτωση αυτή αναπροσαρμόζονται οι τακτικές εισφορές προς το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων προκειμένου εντός 6 ετών να επανέλθει στα προβλεπόμενα επίπεδα.

Η ευθύνη του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων δεν υπερβαίνει ποσό ίσο προς το 50 % του επιπέδου-στόχου που καθορίζεται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ.

Υπό οποιεσδήποτε συνθήκες, η συμμετοχή του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού δεν δύναται να ξεπεράσει τις ζημιές που θα είχε υποστεί σε περίπτωση εκκαθάρισης υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας.

6.3 Ενεργοποίηση Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης

Η ΕΚΤ, ως εποπτική Αρχή, θα αποφασίζει πότε μια Τράπεζα στην Ευρωζώνη ή σε κράτος μέλος που συμμετέχει στην Τραπεζική Ένωση αντιμετωπίζει σοβαρές οικονομικές δυσκολίες και πρέπει να εξυγιανθεί οπότε ως εποπτική Αρχή ενημερώνει το **Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης** ότι μια Τραπεζική οντότητα πτωχεύει ή βρίσκεται σε σοβαρό κίνδυνο πτώχευσης.

Εκτός από την ΕΚΤ, ανάλογη απόφαση για εξυγίανση Τραπεζικού Ιδρύματος δύναται να παρθεί, και από την Εκτελεστική Σύνοδο του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης με δική της πρωτοβουλία εφόσον η ΕΚΤ δεν έχει παρέμβει σε σχετικό αίτημα παρέμβασης εντός χρονικού διαστήματος 3 ημερών από την 1^η γνωστοποίηση προς αυτήν.

Ο ρόλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής περιορίζεται στις αποφάσεις, αφενός, για την ενεργοποίηση της εξυγίανσης μιας Τράπεζας και, αφετέρου, για τον καθορισμό του πλαισίου εξυγίανσης, έτσι ώστε να διασφαλίζεται η συνοχή της εξυγίανσης με την ενιαία αγορά και με τους κανόνες της ΕΕ για τις κρατικές ενισχύσεις, και να

διαφυλάσσεται η ανεξαρτησία και η υποχρέωση λογοδοσίας του ευρύτερου μηχανισμού (Νίκος Μούσης/ Ευρωπαϊκή Ένωση , Δίκαιο , Οικονομία , Πολιτικές)¹⁵.

Η Εκτελεστική Σύνοδος αφού λάβει υπόψη τα ανωτέρω αποφασίζει κατά πόσον είναι δυνατή η υλοποίηση μιας ιδιωτικής λύσης / διάσωσης Τραπεζικού συστήματος και κατά πόσον η εξυγίανση του είναι απαραίτητη για την προάσπιση του δημοσίου συμφέροντος και για την διατήρηση του οικονομικού κλίματος σταθερότητας.

Εφόσον δεν πληρούνται οι απαιτούμενες προϋποθέσεις για την εξυγίανση του Τραπεζικού Ιδρύματος τότε αυτή τίθεται υπό καθεστώς εκκαθάρισης σύμφωνα με το εκάστοτε Εθνικό Δίκαιο της χώρας στην οποία εδρεύει.

Εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις εξυγίανσης, **το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης** αποτελούμενο από εκπροσώπους της ΕΚΤ, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και αρμόδιων Εθνικών αρχών της χώρας στην οποία έχει την έδρα της η σχετιζόμενη Τράπεζα (καθώς και υποκαταστήματα ή/και θυγατρικές αυτής), προετοιμάζει την εξυγίανση του Τραπεζικού Ιδρύματος. Το Συμβούλιο αυτό αποκτά διευρυμένες εξουσίες προκειμένου να αναλυθεί / αξιολογηθεί η υπάρχουσα κατάσταση ώστε να αποφασισθεί η κατάλληλη πολιτική και τα εργαλεία εξυγίανσης που θα υιοθετηθούν καθώς και ο τρόπος συμμετοχής του Ευρωπαϊκού Ταμείου Εξυγίανσης. Οι Εθνικές Αρχές εξυγίανσης θα συμμετέχουν ενεργά στις εργασίες αυτές.

Οπότε, τελικώς καθορίζεται το πρόγραμμα εξυγίανσης που θα εφαρμοστεί στο σχετιζόμενο Τραπεζικό ίδρυμα το οποίο και αποστέλλεται από το Συμβούλιο στην Εκτελεστική Επιτροπή προς κύρωση.

Υπό την εποπτεία του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, οι Εθνικές Αρχές Εξυγίανσης θα αναλαμβάνουν την εκτέλεση του προγράμματος εξυγίανσης. Το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης θα επιβλέπει τη διαδικασία εξυγίανσης, θα παρακολουθεί την εκτέλεση σε εθνικό επίπεδο από τις Εθνικές Αρχές εξυγίανσης και, σε περίπτωση που μια Εθνική Αρχή εξυγίανσης δεν συμμορφώνεται με την απόφασή του, θα μπορεί να

¹⁵http://www.europedia.moussis.eu/books/Book_2/3/7/3/4/index.tkl?lang=gr&all=1&pos=94&s=1&e=10

απευθύνει άμεσα εκτελεστικές εντολές στην προβληματική ή στις προβληματικές Τράπεζες.

Το πρόγραμμα εξυγίανσης του Τραπεζικού Ιδρύματος ενεργοποιείται σε 24 ώρες από την έγκριση του από το αρμόδιο Συμβούλιο Εξυγίανσης. Μέσα στο αναφερόμενο χρονικό διάστημα των 24 ωρών, η Εκτελεστική Επιτροπή μπορεί, είτε να εγκρίνει το πρόγραμμα εξυγίανσης, είτε:

- Να αντιταχθεί στις βασικές πτυχές του προγράμματος εξυγίανσης που υπόκεινται σε διακριτική ευχέρεια και έχει εγκρίνει το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης
- Να προτείνει στο Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης να αντιταχθεί στο πρόγραμμα με την αιτιολογία ότι δεν κρίνεται αναγκαίο για το δημόσιο συμφέρον. Στην περίπτωση αυτή, το Συμβούλιο αποφασίζει με απλή πλειοψηφία
- Να προτείνει στο Συμβούλιο να εγκρίνει ή να αντιταχθεί σε ουσιώδη μεταβολή του ύψους του κεφαλαίου του Ταμείου που προβλέπεται για το πρόγραμμα εξυγίανσης. Ως ουσιώδης χαρακτηρίζεται μια μεταβολή στο ύψος του κεφαλαίου του Ταμείου που προτείνεται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης ίση ή μεγαλύτερη του 5%
- Εφόσον η Επιτροπή Εξυγίανσης τελικώς αποφασίσει να προτείνει στο Συμβούλιο Εξυγίανσης να αντιταχθεί, οφείλει να το πράξει εντός 12 ωρών από τη στιγμή που το Συμβούλιο Εξυγίανσης εγκρίνει το πρόγραμμα εξυγίανσης, ώστε το Συμβούλιο να μπορέσει να λάβει απόφαση εντός των επομένων 12 ωρών.

Εφόσον τελικώς το Συμβούλιο Εξυγίανσης απορρίψει την ένταξη ενός Τραπεζικού Ιδρύματος σε καθεστώς εξυγίανσης τότε αυτό τίθεται υπό εκκαθάριση σύμφωνα με το εφαρμοστέο εκάστοτε Εθνικό Δίκαιο. Στην περίπτωση αυτή το Συμβούλιο Εξυγίανσης διασφαλίζει ότι η εκάστοτε Εθνική Αρχή Εξυγίανσης λαμβάνει όλες τις απαιτούμενες δράσεις για την ομαλή ολοκλήρωση της διαδικασίας εκκαθάρισης.

7. Οδηγία 2014/59/ΕΕ σχετικά με την Ανάκαμψη και εξυγίανση πιστωτικών Ιδρυμάτων (The bank Recovery and Resolution directive –BRRD)¹⁶

Ο κανονισμός σε επίπεδο Ευρωζώνης σχετικά με την εξυγίανση και ανάκαμψη των Τραπεζικών Ιδρυμάτων (Οδηγία 2014/59/ΕΕ) ρυθμίζει την διαδικασία πρόληψης των τραπεζικών κρίσεων και διασφαλίζει την ομαλή εξυγίανση των προβληματικών τραπεζών, ελαχιστοποιώντας παράλληλα τις επιπτώσεις στην πραγματική οικονομία και τα δημόσια οικονομικά.

Ειδικότερα σύμφωνα με την Οδηγία 2014/59/ΕΕ οι Εθνικές Αρχές των Κρατών μελών της Ευρωζώνης αποκτούν κοινές εξουσίες και εργαλεία με σκοπό την συντεταγμένη εξυγίανση κάθε αφερέγγυου χρηματοπιστωτικού Ιδρύματος ώστε να επιτυγχάνεται :

- Η διατήρηση των βασικών προσφερόμενων χρηματοοικονομικών και οικονομικών λειτουργιών του Τραπεζικού Ιδρύματος (π.χ. πρόσβαση στις καταθέσεις, διατήρηση της λειτουργίας Τραπεζικών προϊόντων όπως η χρήση των πιστωτικών καρτών καθώς και οι υπηρεσίες ηλεκτρονικής Τραπεζικής κτλ),
- Η κατά το δυνατόν ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων από την εμφάνιση αφερεγγυότητας ενός Τραπεζικού Ιδρύματος και ο περιορισμός της εξάπλωσης αυτού στο σύνολο του χρηματοπιστωτικού συστήματος (Domino Effect) ,
- Ο επιμερισμός της οικονομικής ζημίας καταρχήν στους Μετόχους και, εν συνέχεια, στους πιστωτές του Τραπεζικού Ιδρύματος, με τήρηση της Αρχής περί μη χειροτέρευσης της θέσης του πιστωτή σε σύγκριση με τη ζημία που θα υφίσταντο στην περίπτωση που το Τραπεζικό ίδρυμα είχε τεθεί σε ειδική εκκαθάριση, και

¹⁶<https://www.hba.gr/EuropeanAssociation?sectiontype=BRRD#top>

- Η ελαχιστοποίηση της πιθανότητας επιβάρυνσης του Δημόσιου προϋπολογισμού με το κόστος των ενεργειών εξυγίανσης.

Βασικοί στόχοι:

- Περαιτέρω αύξηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας,
- Ενίσχυση της ‘Πίστης’ προς το Τραπεζικό σύστημα,
- Αύξηση του βαθμού προστασίας των καταθετών,
- Αύξηση του βαθμού προστασίας των Δημόσιων πόρων,
- Περαιτέρω ομαλοποίηση της εσωτερικής αγοράς χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών,

Οι κανόνες που απορρέουν από την Οδηγία 2014/59/ΕΕ σχετικά με την ανάκαμψη και εξυγίανση των Τραπεζικών Ιδρυμάτων :

- Προσφέρουν στις Εθνικές Αρχές των Κρατών μελών της Ευρωζώνης **ομοιόμορφα μέσα και εξουσίες** για τον αποτελεσματικό χειρισμό Τραπεζικών Ιδρυμάτων που είναι ή κινδυνεύουν να μετατραπούν σε προβληματικά.
- Ελαχιστοποιούν την πιθανότητα εμφάνισης δυσμενών επιπτώσεων που προέρχονται από πτωχεύσεις τραπεζών **για τους φορολογούμενους** καθώςσον ορίζουν τους κανόνες για την διάσωση αυτών με ίδια μέσα.
- Ιδρύουν **Ταμεία εξυγίανσης**, τα οποία προορίζονται να χρηματοδοτήσουν την διάσωση προβληματικών Τραπεζικών Ιδρυμάτων εφόσον αυτό καταστεί αναγκαίο

7.1 Κύρια στοιχεία της οδηγίας 2014/59/ΕΕ

Η οδηγία επιτρέπει στις Εθνικές Αρχές της Ευρωζώνης να αντιμετωπίσουν πιθανές τραπεζικές κρίσεις μέσω της κατάρτισης των κατωτέρω σταδίων:

- **Προετοιμασία και πρόληψη,**
- **Έγκαιρη παρέμβαση,**
- **Εξυγίανση,**

7.2 Προετοιμασία και Πρόληψη

Όλα τα Τραπεζικά Ιδρύματα εντός της Ευρωζώνης οφείλουν να εκπονούν τα δικά τους σχέδια ανάκαμψης και να τα επικαιροποιούν σε ετήσια βάση. Στα μέτρα ανάκαμψης πρέπει να συμπεριλαμβάνονται και σχέδια επιβίωσης σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης κατά την οποία σημειώνεται σοβαρή επιδείνωση της κατάστασής τους. Τα σχέδια ανάκαμψης υποβάλλονται προς αξιολόγηση στην Εθνική Εποπτική Αρχή η οποία μπορεί να ζητήσει την τροποποίηση τους.

7.2.1 Σχέδιο ανάκαμψης

Σύμφωνα με την **Οδηγία 2014/59/ΕΕ** τα άρθρα 5-9, Τμήματα Α και Β Παραρτήματος BRRD αφορούν στα σχέδια ανάκαμψης ως κατωτέρω:

Άρθρο 5 Σχέδια ανάκαμψης

1. Τα μέλη της Ευρωζώνης εξασφαλίζουν ότι κάθε Τραπεζικό ίδρυμα είναι υποχρεωμένο να προχωρήσει στην κατάρτιση ενός σχεδίου ανάκαμψης το οποίο θα ορίζει τα απαιτούμενα μέτρα που θα λάβει το Τραπεζικό ίδρυμα για την αποκατάσταση της χρηματοοικονομικής του θέσης σε περίπτωση σημαντικής επιδείνωσης αυτών.
2. Οι Αρμόδιες Εποπτικές Αρχές ελέγχουν την τακτική επικαιροποίηση των καταρτισθέντων σχεδίων ανάκαμψης των Τραπεζικών Ιδρυμάτων τουλάχιστον σε ετήσια βάση ή έπειτα από κάποια σημαντική μεταβολή στη νομική ή οργανωτική δομή του Τραπεζικού Ιδρύματος, στις δραστηριότητές του ή στη χρηματοοικονομική του κατάσταση, η οποία ενδεχομένως μπορεί να επηρεάσει σημαντικά ή να απαιτήσει την αλλαγή του προϋπάρχοντος σχεδίου ανάκαμψης. Οι αρμόδιες Αρχές δύναται να απαιτήσουν από τα Τραπεζικά Ιδρύματα την επικαιροποίηση των σχεδίων ανάκαμψης τους σε συχνότερη βάση.

3. Τα σχέδια ανάκαμψης περιλαμβάνουν γραμμές χρηματοοικονομικής στήριξης αποκλειστικά μέσω ιδίων μέσων και όχι μέσω της χρήσης Δημόσιων χρηματοοικονομικών πόρων.

4. Τα σχέδια ανάκαμψης περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων ένα θεωρητικό σενάριο κατά το οποίο ένα Τραπεζικό ίδρυμα δύναται να υποβάλλει αίτηση, βάσει των όρων του σχεδίου, για χρήση των παρεχόμενων διευκολύνσεων που παρέχουν οι κεντρικές Τράπεζες και στο οποίο αναλύουν με λεπτομέρεια τα περιουσιακά στοιχεία που πρόκειται να δοθούν ως εξασφαλίσεις για την λήψη πιστωτικών γραμμών ρευστότητας.

5. Τα μέλη της Ευρωζώνης διασφαλίζουν ότι τα σχέδια ανάκαμψης περιλαμβάνουν τις απαιτούμενες πληροφορίες που απαριθμούνται στο τμήμα Α του παραρτήματος της οδηγίας ενώ δύναται να ζητήσουν να συμπεριληφθούν σε αυτά. Τα σχέδια ανάκαμψης επίσης συμπεριλαμβάνουν τα ενδεχόμενα μέτρα που μπορεί να λαμβάνει το Τραπεζικό ίδρυμα όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις της έγκαιρης παρέμβασης σύμφωνα με το άρθρο 27 της οδηγίας.

6. Τα μέλη της Ευρωζώνης απαιτούν τα σχέδια ανάκαμψης να συμπεριλαμβάνουν μεταξύ άλλων μέτρα τα οποία θα διασφαλίζουν την έγκαιρη εφαρμογή των δράσεων ανάκαμψης, καθώς και ένα ευρύ φάσμα δράσεων ανάκαμψης. Επίσης τα σχέδια ανάκαμψης θα πρέπει να εμπεριέχουν διάφορα σενάρια σοβαρών μακροοικονομικών και χρηματοοικονομικών δυσκολιών οι οποίες θα σχετίζονται με τις ειδικές συνθήκες που αφορούν στο εκάστοτε Τραπεζικό ίδρυμα. Ακόμη θα εμπεριέχει λοιπά δυσμενή σενάρια σε βασικά νομικά πρόσωπα τα οποία θα επηρεάζουν το σύνολο του Τραπεζικού Ομίλου.

7. Τα μέλη της Ευρωζώνης δύναται εκ των προτέρων να εξουσιοδοτήσουν τις Αρμόδιες Αρχές ώστε να ζητούν από τα Τραπεζικά Ιδρύματα να διατηρούν λεπτομερή αρχεία Τραπεζικών συμβάσεων στις οποίες η Τράπεζα είναι συμβαλλόμενο μέρος.

8. Το διοικητικό Συμβούλιο του εκάστοτε Τραπεζικού Ιδρύματος αξιολογεί και εγκρίνει το καταρτισθέν σχέδιο ανάκαμψης και μετέπειτα υποβάλλεται στην Αρμόδια Αρχή.

9. Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών καταρτίζει σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων και ορίζει τις απαιτούμενες πληροφορίες τις οποίες πρέπει να περιέχονται στο εκάστοτε σχέδιο ανάκαμψης.

Άρθρο 6 Αξιολόγηση των σχεδίων ανάκαμψης

1. Τα μέλη της Ευρωζώνης απαιτούν από τα Τραπεζικά Ιδρύματα που καταρτίζουν σχέδια ανάκαμψης, να τα υποβάλλουν προς αξιολόγηση στην αρμόδια Αρχή προς εξέταση ενώ θα πρέπει να πληρούν το σύνολο των κριτηρίων της παραγράφου 2.

2. Οι αρμόδιες Εθνικές Αρχές, από κοινού με τις αρμόδιες Αρχές των Κρατών μελών της Ευρωζώνης, στις οποίες έχουν παρουσία σημαντικά υποκαταστήματα της εξεταζόμενης Τράπεζας, εντός εξαμήνου από την υποβολή κάθε σχεδίου εξυγίανσης και έπειτα από διαβούλευση, αξιολογούν τα εν θέματι σχέδια εξυγίανσης σχετικά με την πληρότητα των απαιτήσεων του άρθρου 5, **καθώς και για τα ακόλουθα κριτήρια:**

α) Η δυνατότητα υλοποίησης των δεσμεύσεων που προτείνονται στο υποβληθέν σχέδιο εξυγίανσης και κατά πόσον η εφαρμογή αυτού είναι πιθανό να διατηρήσει ή να επαναφέρει τη βιωσιμότητα και τη χρηματοοικονομική θέση της Τράπεζας ή του ομίλου, σταθμίζοντας τα προπαρασκευαστικά μέτρα που εφάρμοσε ή πρόκειται να εφαρμόσει το εξεταζόμενο Τραπεζικό ίδρυμα.

β) Κατά πόσο το σχέδιο εξυγίανσης και οι δράσεις που απορρέουν από την εφαρμογή του δύναται να εκτελεστούν γρήγορα και αποτελεσματικά υπό συνθήκες οικονομικής πίεσης, και ταυτόχρονα δεν επηρεάζεται, στο μέγιστο δυνατό βαθμό, το λοιπό χρηματοπιστωτικό σύστημα. Ταυτόχρονα αξιολογούνται τα λοιπά δυσμενή σενάρια που εμπεριέχονται στο σχέδιο εξυγίανσης και κατά πόσο αυτά θα μπορούσαν να εφαρμοστούν από συναφή Τραπεζικά Ιδρύματα την ίδια χρονική περίοδο.

3. Στο στάδιο της αξιολόγησης των σχεδίων ανάκαμψης, η αρμόδια Αρχή λαμβάνει υπόψη την καταλληλότητα της δομής ιδίων κεφαλαίων του Τραπεζικού Ιδρύματος αλλά και της χρηματοδοτικής του δομής σταθμίζοντας ταυτόχρονα τον βαθμό πολυπλοκότητας της οργανωτικής δομής και το προφίλ του αναληφθέντος κινδύνου του χαρτοφυλακίου του Τραπεζικού Ιδρύματος.

4. Η αρμόδια Αρχή προωθεί το παραληφθέν σχέδιο ανάκαμψης του εκάστοτε Τραπεζικού Ιδρύματος στην Αρχή εξυγίανσης η οποία δύναται να το εξετάσει ώστε να αναδείξει τυχόν δράσεις που συμπεριλαμβάνονται στο σχέδιο ανάκαμψης οι οποίες πιθανώς να επηρεάσουν αρνητικά τη δυνατότητα εξυγίανσης του Τραπεζικού Ιδρύματος και να υποβάλλει προς την αρμόδια Αρχή διορθωτικές ενέργειες σχετικά με τα θέματα αυτά.

5. Στην περίπτωση κατά την οποία η αρμόδια Αρχή, εξετάζοντας το σχέδιο ανάκαμψης, διαπιστώσει ότι υφίστανται σημαντικές ελλείψεις ή σημαντικά εμπόδια στην εφαρμογή αυτού, τότε αποστέλλει, στο εμπλεκόμενο Τραπεζικό ίδρυμα ή τη μητρική επιχείρηση του ομίλου, την αξιολόγησή της και απαιτεί εντός διμήνου (με δυνατότητα παράτασης για ένα μήνα ακόμη) την αναθεώρηση του σχεδίου. Ταυτόχρονα η αρμόδια Αρχή απαιτεί να παρουσιαστεί αναλυτικά η μεθοδολογία αντιμετώπισης των ελλείψεων ή εμποδίων που υποδείχτηκαν. Η αρμόδια Αρχή, προτού ζητήσει την υποβολή του τροποποιημένου σχεδίου ανάκαμψης, παρέχει την δυνατότητα στο εξεταζόμενο Τραπεζικό ίδρυμα να διατυπώσει τις θέσεις του σχετικά με την απαίτηση αυτή. Εάν τελικώς η αρμόδια Αρχή κρίνει ότι οι ελλείψεις και τα εμπόδια που είχε υποδείξει δεν αντιμετωπίστηκαν επαρκώς στο υποβληθέν αναθεωρημένο σχέδιο, δύναται να απαιτήσει από το εξεταζόμενο Τραπεζικό ίδρυμα να πραγματοποιήσει συγκεκριμένες αλλαγές στο αναθεωρημένο σχέδιο ανάκαμψης.

6. Στην περίπτωση κατά την οποία το Τραπεζικό ίδρυμα δεν υποβάλλει τελικώς αναθεωρημένο σχέδιο ανάκαμψης ή εφόσον η αρμόδια Αρχή συμπεράνει ότι το αναθεωρημένο σχέδιο ανάκαμψης δεν θεραπεύει σε ικανοποιητικό βαθμό τις ελλείψεις και τα πιθανά εμπόδια που υποδείχτηκαν κατά την αρχική αξιολόγηση, και δεν δύναται να αντιμετωπισθούν σε ικανοποιητικό βαθμό οι ελλείψεις ή τα εμπόδια μέσω σύστασης για περιορισμένο αριθμό αλλαγών στο σχέδιο, η αρμόδια Αρχή υποχρεώνει το Τραπεζικό ίδρυμα να προσδιορίσει, εντός εύλογης προθεσμίας, αλλαγές τις οποίες μπορεί να επιφέρει στις επιχειρηματικές του δραστηριότητες προκειμένου να αντιμετωπίσει τις ελλείψεις ή τα εμπόδια στην εφαρμογή του σχεδίου ανάκαμψης. Εφόσον το Τραπεζικό ίδρυμα δεν προσκομίσει τις αλλαγές αυτές εντός της προβλεπόμενης ημερομηνίας ή η αρμόδια Αρχή συμπεράνει ότι οι προτεινόμενες από το Τραπεζικό ίδρυμα διορθωτικές ενέργειες στο σχέδιο ανάκαμψης δεν αντιμετωπίζουν επαρκώς τις ελλείψεις ή τα εμπόδια, τότε αυτή μπορεί να υποχρεώσει

το Τραπεζικό ίδρυμα να λάβει κάθε μέτρο που κρίνει απαραίτητο και αναλογικό, έχοντας σταθμίσει την σοβαρότητα των ελλείψεων και των εμποδίων και την επίπτωση των μέτρων στις επιχειρηματικές δραστηριότητες του Τραπεζικού Ιδρύματος.

Η Αρμόδια Αρχή δύναται , με την επιφύλαξη του άρθρου 104 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, να συστήσει στο Τραπεζικό ίδρυμα:

α) Να προχωρήσει στην μείωση του προφίλ του αναληφθέντος κινδύνου συμπεριλαμβανομένου του κινδύνου ρευστότητας,

β) Να προχωρήσει στην έγκαιρη λήψη μέτρων ανακεφαλαιοποίησης,

γ) Να επαναπροσδιορίσει τη στρατηγική και τη δομή του Τραπεζικού Ιδρύματος,

δ) Να τροποποιήσει την επιλεχθείσα στρατηγική χρηματοδότησης, ώστε να αυξηθεί η ανθεκτικότητα των βασικών επιχειρηματικών τομέων και των κρίσιμων λειτουργιών,

ε) Να πραγματοποιήσει αλλαγές στη δομή διακυβέρνησης του Τραπεζικού Ιδρύματος.

Τα μέτρα που αναφέρονται στο παρόν άρθρο δεν εμποδίζουν τα κράτη μέλη να εξουσιοδοτούν τις Αρμόδιες Αρχές να λαμβάνουν επιπρόσθετα μέτρα δυνάμει του Εθνικού δικαίου της κάθε χώρας.

7. Όταν η Αρμόδια Αρχή απαιτεί από ένα Τραπεζικό ίδρυμα να λαμβάνει μέτρα σύμφωνα με την παράγραφο 6, η απόφασή της σχετικά με τα μέτρα είναι επαρκώς αιτιολογημένη και κοινοποιείται γραπτώς στο εκάστοτε Τραπεζικό ίδρυμα μπορεί όμως να αποτελέσει και αντικείμενο δικαστικής προσφυγής.

8. Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών καταρτίζει σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων όπου καθορίζονται τα ελάχιστα κριτήρια τα οποία πρέπει να αξιολογεί η αρμόδια Αρχή για τους σκοπούς της αξιολόγησης βάσει της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου και του άρθρου 8 παράγραφος 1. Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών υποβάλλει

τα εν θέματι σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή στην οποία ανατίθεται η εξουσία να υιοθετεί τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα.

Άρθρο 7 Σχέδια ανάκαμψης ομίλου

1. Τα μέλη της Ευρωζώνης εξασφαλίζουν ότι οι μητρικές επιχειρήσεις της Ένωσης έχουν εκπονήσει και υποβάλλει στην Αρχή ενοποιημένης εποπτείας το απαιτούμενο σχέδιο ανάκαμψης του ομίλου. Τα σχέδια ανάκαμψης ομίλου συνίστανται σε σχέδιο ανάκαμψης για ολόκληρο τον όμιλο επικεφαλής του οποίου βρίσκεται η μητρική επιχείρηση εγκατεστημένη στην Ευρωζώνη. Το σχέδιο ανάκαμψης του ομίλου εμπεριέχει μέτρα που δύναται να εφαρμοστούν τόσο από την μητρική εταιρία που εδρεύει στην Ευρωζώνη όσο και από κάθε θυγατρική αυτής.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 8, οι Αρμόδιες Αρχές μπορούν να υποχρεώσουν τις θυγατρικές να εκπονήσουν και να υποβάλουν σχέδια ανάκαμψης σε ατομική βάση.

3. Με την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι απαιτήσεις εμπιστευτικότητας, όπως προβλέπεται στην παρούσα οδηγία, η Αρχή ενοποιημένης εποπτείας προωθεί τα σχέδια ανάκαμψης ομίλου: α) στις οικείες Αρμόδιες Αρχές, β) στις Αρμόδιες Αρχές των μελών της Ευρωζώνης όπου είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα και έχει υποβληθεί σχέδιο ανάκαμψης για το συγκεκριμένο υποκατάστημα, γ) στη Αρχή εξυγίανσης της χώρας στην οποία εδρεύει ο Όμιλος, και δ) στις Αρχές εξυγίανσης των θυγατρικών.

4. Το σχέδιο ανάκαμψης του ομίλου έχει ως κύριο στόχο την σταθεροποίηση του ομίλου ως συνόλου ή οποιουδήποτε Ιδρύματος του ομίλου, όταν βρίσκεται υπό καθεστώς πίεσης, ούτως ώστε να αντιμετωπιστούν ή να εξαλειφθούν τα αίτια των δυσχερειών και να αποκατασταθεί η χρηματοοικονομική θέση του ομίλου ή του συγκεκριμένου Ιδρύματος, συμπεριλαμβάνοντας ωστόσο την τρέχουσα χρηματοοικονομική θέση άλλων οντοτήτων του ομίλου. Το σχέδιο ανάκαμψης του ομίλου περιλαμβάνει το κανονιστικό πλαίσιο για τη διασφάλιση του συντονισμού και της συνέπειας των μέτρων που πρέπει να ληφθούν στο επίπεδο της μητρικής επιχείρησης εγκατεστημένη στην Ένωση και στο επίπεδο των λοιπών οντοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία γ) και δ), καθώς των μέτρων που

πρέπει να ληφθούν στο επίπεδο των θυγατρικών στο επίπεδο σημαντικών υποκαταστημάτων.

5. Το σχέδιο ανάκαμψης του ομίλου, όπως και κάθε επιμέρους σχέδιο που υλοποιείται για μια θυγατρική, περιλαμβάνει τα στοιχεία που καθορίζονται στο άρθρο 5. Μεταξύ άλλων τα σχέδια αυτά περιλαμβάνουν, οδηγίες για ενδοομιλική χρηματοπιστωτική στήριξη.

6. Τα σχέδια ανάκαμψης ομίλου περιλαμβάνουν σειρά επιλογών ανάκαμψης, όπου ρητώς αναφέρονται οι ενέργειες που πρέπει να λάβουν χώρα για την ικανοποιητική αντιμετώπιση των σεναρίων που προβλέπονται στο άρθρο 5 παράγραφος 6. Για κάθε ένα από τα καταγεγραμμένα σενάρια, το σχέδιο ανάκαμψης του ομίλου αναφέρει την τυχόν ύπαρξη εμποδίων στην εκτέλεση των μέτρων ανάκαμψης εντός του ομίλου, καθώς και σε επίπεδο επιμέρους οντοτήτων που καλύπτει το σχέδιο, όπως επίσης και την ύπαρξη πρακτικών ή νομικών κωλυμάτων ως προς την άμεση μεταφορά ιδίων κεφαλαίων ή την εξόφληση υποχρεώσεων ή περιουσιακών στοιχείων εντός του ομίλου.

7. Το διοικητικό Συμβούλιο της εκάστοτε οντότητας αξιολογεί και εγκρίνει το καταρτισθέν σχέδιο ανάκαμψης του Ομίλου και μετέπειτα υποβάλλεται στην αρμόδια Αρχή ενοποιημένης εποπτείας.

Άρθρο 8 Αξιολόγηση των σχεδίων ανάκαμψης ομίλου

1. Η Αρχή ενοποιημένης εποπτείας εξετάζει, από κοινού με τις αρμόδιες Αρχές για τις θυγατρικές, και τις αρμόδιες Αρχές των σημαντικών υποκαταστημάτων, στην περίπτωση που αυτό αφορά το σημαντικό υποκατάστημα, το σχέδιο ανάκαμψης του ομίλου και αξιολογεί την ικανότητα ανταπόκρισης στις απαιτήσεις και τα κριτήρια των άρθρων 6 και 7. Η αξιολόγηση αυτή γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις που ορίζονται στο άρθρο 6 καθώς και με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου λαμβάνοντας υπόψη τον τυχόν αντίκτυπο των καταγεγραμμένων μέτρων ανάκαμψης στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα του συνόλου των Κρατών μελών στην οποία έχει παρουσία ο όμιλος.

2. Η Αρχή Ενοποιημένης Εποπτείας από κοινού με τις αρμόδιες Αρχές για τις θυγατρικές προσπαθούν να καταλήξουν **σε κοινή απόφαση σχετικά με τα εξής:**

α) την εξέταση και την αξιολόγηση του προσκομισθέντος σχεδίου ανάκαμψης του ομίλου,

β) την υποχρέωση εκπόνησης σχεδίου ανάκαμψης σε ατομική βάση για Ιδρύματα που αποτελούν μέρος του ομίλου,

γ) την εφαρμογή των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφοι 5 και 6.

Τα συμβαλλόμενα μέρη προσπαθούν να καταλήξουν σε κοινή απόφαση εντός τετραμήνου από την ημερομηνία διαβίβασης του σχεδίου ανάκαμψης του ομίλου σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3 στην Αρχή ενοποιημένης εποπτείας

Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών μπορεί, κατόπιν αιτήσεως της αρμόδιας Αρχής, να συνδράμει τις αρμόδιες Αρχές ώστε αυτές να καταλήξουν σε μια κοινή συμφωνία βάσει του άρθρου 31 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

3. Στην περίπτωση μη έκδοσης κοινής απόφασης των αρμοδίων αρχών, εντός της προκαθορισμένης προθεσμίας των τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία διαβίβασης, σχετικά με την εξέταση και αξιολόγηση του προσκομισθέντος σχεδίου ανάκαμψης του ομίλου ή σχετικά με οποιαδήποτε άλλα μέτρα που απαιτείται να λάβει η μητρική επιχείρηση σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφοι 5 και 6, η Αρχή Ενοποιημένης Εποπτείας λαμβάνει μόνη της την απόφαση σχετικά με τα ζητήματα αυτά. Η Αρχή Ενοποιημένης Εποπτείας προχωρά στην μονομερή έκδοση απόφαση αφού προηγουμένως αξιολογήσει τις απόψεις και τις επιφυλάξεις των άλλων αρμοδίων αρχών οι οποίες εκφράστηκαν στην τετράμηνη περίοδο διαβούλευσης. Η Αρχή Ενοποιημένης Εποπτείας κοινοποιεί την εκδοθείσα απόφαση της στα συμβαλλόμενα μέρη ήτοι στη μητρική επιχείρηση της Ένωσης και στις υπόλοιπες αρμόδιες Αρχές.

Αν, κατά το τέλος της αναφερόμενης τετράμηνης προθεσμίας, οποιαδήποτε από τις αρμόδιες Αρχές έχει παραπέμψει το θέμα τότε η Αρχή Ενοποιημένης Εποπτείας αναβάλλει την απόφασή της και αναμένει την οποιαδήποτε απόφαση λάβει η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 3 του εν λόγω

κανονισμού, και λαμβάνει την απόφασή της σύμφωνα με την απόφαση της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών. Η περίοδος τεσσάρων μηνών θεωρείται ως περίοδος συμβιβασμού κατά την έννοια του εν λόγω κανονισμού. Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών λαμβάνει την απόφασή της εντός ενός μηνός και το θέμα δεν παραπέμπεται σε αυτήν μετά τη λήξη της τετράμηνης περιόδου ή έπειτα από τη λήψη κοινής απόφασης. Ελλείψει αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών εντός ενός μηνός, εφαρμόζεται η απόφαση της Αρχής Ενοποιημένης Εποπτείας.

4. Εφόσον τελικώς δεν καταστεί εφικτή η έκδοση κοινής αποφάσεως μεταξύ των αρμόδιων αρχών εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία διαβίβασης η Αρμόδια Αρχή αποφασίζει αυτοβούλως, σχετικά με:

α) το αν θα καταρτισθεί σχέδιο ανάκαμψης σε ατομική βάση για τα Τραπεζικά Ιδρύματα που υπάγονται στη δικαιοδοσία μιας αρμόδιας Αρχής,

β) την εφαρμογή, σε επίπεδο θυγατρικών, των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφοι 5 και 6,

Εάν, κατά το τέλος της τετράμηνης περιόδου, οποιαδήποτε από τις σχετικές αρμόδιες Αρχές έχει παραπέμψει ζήτημα που αναφέρεται στην παράγραφο 7 στην Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών, η Αρμόδια Αρχή για τη θυγατρική αναβάλλει την απόφασή της και αναμένει την απόφαση της Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών και λαμβάνει την απόφασή της σύμφωνα με την απόφαση της ως άνω Αρχής. Η περίοδος των τεσσάρων μηνών θεωρείται ως περίοδος συμβιβασμού κατά την έννοια του εν λόγω κανονισμού. Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών λαμβάνει την απόφασή της εντός ενός μηνός ενώ το ζήτημα δεν παραπέμπεται σε αυτήν μετά τη λήξη της τετράμηνης περιόδου ή έπειτα από τη λήψη κοινής απόφασης. Εφόσον εντός ενός μηνός δεν καταστεί εφικτή η έκδοση απόφασης από την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών τότε εφαρμόζεται η όποια απόφαση της Αρμόδιας Αρχής που είναι υπεύθυνη για τη θυγατρική σε ατομικό επίπεδο.

5. Οι λοιπές αρμόδιες Αρχές στις οποίες εδρεύουν οντότητες του Ομίλου και οι δεν έχουν διαφωνήσει στο πλαίσιο της παραγράφου 4 μπορούν να λάβουν κοινή απόφαση σχετικά με το σχέδιο ανάκαμψης του ομίλου.

6. Η κοινή απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 ή 5 και οι αποφάσεις που λαμβάνονται από τις Αρμόδιες Αρχές ελλείψει κοινής απόφασης, όπως αναφέρεται στις παραγράφους 3 και 4, αναγνωρίζονται τελικά ως οριστικές και εφαρμόζονται από τις Αρμόδιες Αρχές των οικείων Κρατών μελών που εδρεύουν οι οντότητες.

7. Μετά από αίτημα αρμόδιας Αρχής η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών δύναται να συνεισφέρει προς τις αρμόδιες Αρχές για την επίτευξη συμφωνίας στην κατεύθυνση της αξιολόγησης των σχεδίων ανάκαμψης και την εφαρμογή των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 6 στοιχεία α), β) και δ).

Άρθρο 9 Δείκτες σχεδίου ανάκαμψης

1. Οι Αρμόδιες Αρχές, σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 8, απαιτούν κάθε υποβληθέν σχέδιο ανάκαμψης να περιλαμβάνει μεταξύ άλλων ένα πλαίσιο δεικτών που καταρτίζεται από το εκάστοτε Τραπεζικό ίδρυμα που να ορίζει τα σημεία στα οποία μπορούν να ληφθούν οι αναφερόμενες στο σχέδιο δράσεις ανάκαμψης. Οι δείκτες αυτοί διαμορφώνονται και συμφωνούνται από κοινού με τις αρμόδιες Αρχές κατά την διάρκεια της αξιολόγησης των σχεδίων ανάκαμψης σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 8. Οι δείκτες αυτοί ποιοτικοί ή ποσοτικοί θα διαμορφώνουν το πλαίσιο στο οποίο θα κινείται η χρηματοοικονομική κατάσταση του Ιδρύματος, και θα είναι δυνατή η εύκολη παρακολούθησή τους. Οι Αρμόδιες Αρχές μεριμνούν ώστε τα Τραπεζικά Ιδρύματα να εφαρμόζουν κατάλληλες ρυθμίσεις για την τακτική παρακολούθηση των δεικτών.

Μια Τραπεζική οντότητα δύναται:

α) να ενεργήσει μονομερώς στο πλαίσιο του υποβληθέντος σχεδίου ανάκαμψης σε περίπτωση που δεν εκπληρώνονται οι υποβληθέντες δείκτες ή όταν το Διοικητικό Συμβούλιο του Ιδρύματος το κρίνει σκόπιμο λόγω των συνθηκών,

β) να μην προχωρήσει σε κάποια ενέργεια εφόσον το Διοικητικό Συμβούλιο του Ιδρύματος δεν το κρίνει σκόπιμο λόγω των ειδικών συνθηκών. Η απόφαση για την ανάληψη ή μη δράσης που αναφέρεται στο σχέδιο ανάκαμψης πρέπει να κοινοποιείται στην Αρμόδια Αρχή χωρίς καθυστέρηση.

2. Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών καταρτίζει, κατευθυντήριες γραμμές που προσδιορίζουν το κατώτατο όριο των ποιοτικών και των ποσοτικών δεικτών που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

7.2.2 Σχέδιο Εξυγίανσης

Σύμφωνα με την **Οδηγία 2014/59/ΕΕ** (άρθρα άρθρα 10-14, Τμήμα Γ Παραρτήματος BRRD) η Αρχή Εξυγίανσης σχεδιάζει ένα σχέδιο εξυγίανσης για κάθε Τραπεζικό ίδρυμα, στο οποίο εμπεριέχονται ενέργειες εξυγίανσης που θα πρέπει να ληφθούν σε περίπτωση που το Τραπεζικό ίδρυμα τηρεί της απαραίτητες προϋποθέσεις εξυγίανσης. Το Τραπεζικό ίδρυμα λαμβάνει γνώση των βασικών στοιχείων του σχεδίου και υποχρεούται να συνεργάζεται και να παρέχει στην Αρχή Εξυγίανσης όσες πληροφορίες του ζητηθούν. Ειδικότερα:

Άρθρο 10 Σχέδιο Εξυγίανσης

1. Η Αρχή Εξυγίανσης, ύστερα από διαβούλευση με την Αρμόδια Αρχή αλλά και τις Αρχές Εξυγίανσης των Κρατών μελών όπου είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα, στον βαθμό το κάθε υποκατάστημα έχει σπουδαιότητα για τον Όμιλο, καταρτίζει σχέδιο εξυγίανσης για κάθε πιστωτικό ίδρυμα που δεν αποτελεί μέρος ομίλου. Το σχέδιο αυτό εξυγίανσης εμπεριέχει τις απαραίτητες ενέργειες εξυγίανσης στις οποίες μπορεί να προβεί η Αρχή εξυγίανσης, εφόσον η Τραπεζική οντότητα πληροί τις προϋποθέσεις εξυγίανσης.

2. Κατά την κατάρτιση του σχεδίου εξυγίανσης, η Αρχή Εξυγίανσης ελέγχει την τυχόν ύπαρξης εμποδίων στην διαδικασία εξυγίανσης και όπου αυτό είναι αναγκαίο, αναδεικνύει τις σχετικές διορθωτικές ενέργειες μέσω των οποίων τα εμπόδια αυτά είναι δυνατόν να ξεπεραστούν.

3. Το σχέδιο εξυγίανσης εμπεριέχει σενάρια κρίσεων, μεταξύ των οποίων την περίπτωση πτώχευσης ή την περίπτωση μιας μακράς περιόδου χρηματοπιστωτικής αστάθειας ή γεγονότων που αφορούν στο σύνολο του Τραπεζικού συστήματος.

Το σχέδιο εξυγίανσης **δεν προβλέπει** τα ακόλουθα:

α) την καθ' οποιοδήποτε τρόπο έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη, εκτός από τη χρήση των ρυθμίσεων χρηματοδότησης που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 100,

β) οποιαδήποτε επείγουσα ενίσχυση ρευστότητας από την κεντρική Τράπεζα, ή

γ) οποιαδήποτε μορφής χρηματοοικονομική στήριξη από κεντρική Τράπεζα, που παρέχεται με όρους χρηματοδότησης (εξασφαλίσεις, διάρκεια, επιτόκιο) που δεν χαρακτηρίζονται ως συνήθης.

4. Το σχέδιο εξυγίανσης ρητώς αναφέρει το πώς και το πότε ένα Τραπεζικό ίδρυμα δύναται να υποβάλλει αίτηση, βάσει των όρων του σχεδίου, για χρήση των διευκολύνσεων από τις κεντρικές Τράπεζες και προσδιορίζει τα περιουσιακά στοιχεία που πρόκειται να δοθούν ως εξασφαλίσεις για την παροχή χρηματοοικονομικής στήριξης.

5. Οι Αρχές Εξυγίανσης δύναται να απαιτήσουν από τα Τραπεζικά Ιδρύματα να συνεισφέρουν στην κατάρτιση και την επικαιροποίηση των σχεδίων.

6. Τα σχέδια εξυγίανσης σε ετήσια αναθεώρηση ή επικαιροποίηση και υποχρεωτικά σε περίπτωση που επέλθει ουσιαστική μεταβολή στη νομική ή οργανωτική δομή του Ιδρύματος ή στις επιχειρηματικές δραστηριότητές του ή στη χρηματοοικονομική του θέση, η οποία ενδέχεται να επηρεάσει σημαντικά την αποτελεσματικότητα του σχεδίου. Για τον σκοπό της αναθεώρησης ή επικαιροποίησης των σχεδίων εξυγίανσης που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, τα Τραπεζικά Ιδρύματα και οι Αρμόδιες Αρχές κοινοποιούν στις Αρχές Εξυγίανσης οποιαδήποτε αλλαγή η οποία καθιστά αναγκαία την αναθεώρηση ή επικαιροποίηση του σχεδίου.

7. Με την επιφύλαξη του άρθρου 4, στο σχέδιο εξυγίανσης παρουσιάζονται επιλογές για την εφαρμογή στο ίδρυμα των εργαλείων εξυγίανσης και την άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης που αναφέρονται στον τίτλο IV.

Το σχέδιο περιλαμβάνει, εφόσον είναι εφικτό, τα κατωτέρω ποσοτικά στοιχεία:

- α) Περίληψη των βασικών παραμέτρων του σχεδίου,
- β) Περίληψη των ουσιωδών τροποποιήσεων στο ίδρυμα, οι οποίες έχουν επέλθει μετά την υποβολή του επικαιροποιημένου σχεδίου εξυγίανσης,
- γ) Περιγραφή του τρόπου με τον οποίο διαχωρίζονται νομικά και οικονομικά οι κρίσιμες λειτουργίες και οι βασικοί επιχειρηματικοί τομείς, από τις λοιπές άλλες λειτουργίες, ούτως ώστε να εξασφαλιστεί η επιχειρησιακή συνέχεια σε περίπτωση πτώχευσης του Ιδρύματος,
- δ) εκτίμηση του χρόνου που απαιτείται για την εκτέλεση κάθε βασικής παραμέτρου του σχεδίου,
- ε) Αναλυτική περιγραφή της εκτιμώμενης δυνατότητας εξυγίανσης, που διενεργείται σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου και το άρθρο 15,
- στ) περιγραφή των απαιτούμενων μέτρων, σύμφωνα με το άρθρο 17, για την αντιμετώπιση ή την εξάλειψη εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης, τα οποία προκύπτουν βάσει αξιολόγησης σύμφωνα με το άρθρο 15,
- ζ) περιγραφή της διαδικασίας προσδιορισμού της αξίας και της εμπορευσιμότητας των κρίσιμων λειτουργιών, των βασικών επιχειρηματικών τομέων και των περιουσιακών στοιχείων του Ιδρύματος,
- η) αναλυτική περιγραφή των αποτυπωθέντων ρυθμίσεων προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι οι πληροφορίες που απαιτούνται, σύμφωνα με το άρθρο 11, είναι επικαιροποιημένες και βρίσκονται σε πρώτη ζήτηση στη διάθεση των Αρχών Εξυγίανσης,
- θ) επεξήγηση, από την Αρχή εξυγίανσης, Ανάλυση από την Αρχή Εξυγίανσης του τρόπου με τον οποίο δύναται να χρηματοδοτηθούν οι επιλογές εξυγίανσης, χωρίς συντρέχει οποιοδήποτε από τα κατωτέρω: i) χορήγηση έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης, πέραν της χρήσης των ρυθμίσεων χρηματοδότησης που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 100, ii) οποιαδήποτε επείγουσα παροχή

ρευστότητας από κεντρική Τράπεζα, ή iii) οποιαδήποτε στήριξη της ρευστότητας από κεντρική Τράπεζα, που παρέχεται υπό ασυνήθιστους όρους χρηματοδότησης (είδος εξασφαλίσεων , διάρκεια , επιτόκιο),

ι) αναλυτική περιγραφή των εναλλακτικών στρατηγικών εξυγίανσης οι οποίες θα μπορούσαν να εφαρμοστούν αναλόγως των πιθανών σεναρίων, καθώς και τα απαιτούμενα σε κάθε περίπτωση χρονοδιαγράμματα,

ια) περιγραφή των κρίσιμων αλληλεξαρτήσεων·

ιβ) αναλυτική περιγραφή των επιλογών για τη διατήρηση της πρόσβασης σε υπηρεσίες πληρωμών και εκκαθάρισης και άλλων υποδομών και εκτίμηση της δυνατότητας μεταφοράς των θέσεων πελατών,

ιγ) περιγραφή των αρνητικών επιπτώσεων που θα έχει η υλοποίηση του σχεδίου στους υπαλλήλους του Ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένης εκτίμησης των συναφών δαπανών, και περιγραφή των προβλεπόμενων διαδικασιών διαβούλευσης με το προσωπικό κατά το στάδιο της εξυγίανσης,

ιδ) σχέδιο επικοινωνίας με τα μέσα ενημέρωσης και με το κοινό,

ιε) την ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 45 παράγραφος 1 και προθεσμία επίτευξης του επιπέδου αυτού, κατά περίπτωση,

ιστ) την κατά περίπτωση ελάχιστη απαίτηση του ύψους των ιδίων κεφαλαίων και συμβατικών εργαλείων διάσωσης με ίδια μέσα που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 45 παράγραφος 1, καθώς και την προθεσμία επίτευξης του στόχου αυτού,

ιζ) αναφορά των βασικών λειτουργιών και συστημάτων που σχετίζονται με την εξασφάλιση της συνεχούς λειτουργίας των επιχειρησιακών διαδικασιών του Ιδρύματος,

ιη) διατύπωση οποιαδήποτε γνώμης από το Τραπεζικό ίδρυμα που σχετίζεται με το υποβληθέν σχέδιο εξυγίανσης,

8. Τα μέλη της Ευρωζώνης διασφαλίζουν επίσης ότι οι Αρχές Εξυγίανσης είναι εξουσιοδοτημένες να ζητούν από τα Τραπεζικά Ιδρύματα ή τις οντότητες να διακρατούν λεπτομερή αρχεία Τραπεζικών συμβάσεων στις οποίες το ίδρυμα είναι συμβαλλόμενο μέρος. Δύναται να ορισθεί από την Αρχή Εξυγίανσης προθεσμία, εντός της οποίας, το Τραπεζικό ίδρυμα ή η οντότητα είναι υποχρεωμένο να παρουσιάσει τα ως άνω στοιχεία. Η Αρχή Εξυγίανσης μπορεί να ορίσει αποφασίζει διαφορετικές προθεσμίες για διαφορετικά είδη συμβάσεων,

9. Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών, μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Συστημικού Κινδύνου, καταρτίζει σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων με τα οποία ρυθμίζεται περαιτέρω το περιεχόμενο του σχεδίου εξυγίανσης. Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών κοινοποιεί τα εν λόγω σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή η οποία έχει την αρμοδιότητα να υιοθετήσει τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα.

Άρθρο 11 Πληροφορίες για τους σκοπούς των σχεδίων εξυγίανσης και της συνεργασίας από το ίδρυμα

1. Τα κράτη μέλη νομοθετούν σχετικά προκειμένου, οι Αρχές Εξυγίανσης, να μπορούν να υποχρεώσουν τα Τραπεζικά Ιδρύματα:

α) να συνεργάζονται μεταξύ τους κατά το στάδιο της κατάρτισης των σχεδίων εξυγίανσης·

β) να τους παράσχει μέσω της αρμόδιας Αρχής, όλη την απαιτούμενη πληροφόρηση για την κατάρτιση και την εφαρμογή των σχεδίων εξυγίανσης.

2. Οι Αρμόδιες Αρχές στα κράτη μέλη συνεργάζονται με τις εκάστοτε Αρχές Εξυγίανσης, προκειμένου να επιβεβαιώνουν την διαθεσιμότητα της πληροφόρησης που μνημονεύεται στην παράγραφο 1 προκειμένου να τις παράσχουν στις Αρχές Εξυγίανσης.

3. Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών καταρτίζει σχέδια εκτελεστικών τεχνικών προτύπων για να καθορίσει τις διαδικασίες και ένα ελάχιστο σύνολο τυποποιημένων

κανονισμών και υποδειγμάτων για την παροχή των πληροφοριών τα οποία υποβάλλονται στην Επιτροπή η οποία έχει την εξουσία για την υιοθέτηση αυτών.

Άρθρο 12 Σχέδια εξυγίανσης ομίλου

1. Τα μέλη της Ευρωζώνης μεριμνούν ώστε οι Αρχές Εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου να καταρτίζουν σχέδια εξυγίανσης ομίλων, σε από κοινού συνεργασία με τις Αρχές εξυγίανσης των θυγατρικών και μετά από διαβούλευση με τις Αρχές εξυγίανσης των σημαντικών υποκαταστημάτων, στον βαθμό που το ζήτημα αφορά το συγκεκριμένο υποκατάστημα. Τα σχέδια εξυγίανσης ομίλου περιλαμβάνουν τη μητρική επιχείρηση της Ένωσης, ως συνόλου, είτε μέσω εξυγίανσης στο επίπεδο της μητρικής επιχείρησης της Ένωσης είτε μέσω διάσπασης και εξυγίανσης των θυγατρικών.

Το σχέδιο εξυγίανσης ομίλου προσδιορίζει μέτρα για την εξυγίανση:

- α) της μητρικής επιχείρησης της Ένωσης
- β) των θυγατρικών που απαρτίζουν τον όμιλο και εδρεύουν εντός της Ευρωζώνης,
- γ) των οντοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία γ) και δ)· και
- δ) των θυγατρικών που συμμετέχουν στον όμιλο και που είναι εγκατεστημένες εκτός Ένωσης.

2. Το σχέδιο εξυγίανσης ομίλου καταρτίζεται βάσει των πληροφοριών που παρέχονται σύμφωνα με το άρθρο 11.

3. Το σχέδιο εξυγίανσης ομίλου:

α) παρουσιάζει τόσο τις καταγεγραμμένες δράσεις εξυγίανσης που πρέπει να αναληφθούν σε σχέση με τις οντότητες του ομίλου, τη μητρική επιχείρηση και τα θυγατρικά Ιδρύματα, όσο και τις συντονισμένες δράσεις εξυγίανσης που σχετίζονται με τα θυγατρικά Ιδρύματα, στα σενάρια που προβλέπονται στο άρθρο 10 παράγραφος 3,

β) εξετάζει την ικανότητα εφαρμογής και άσκησης των ορισθέντων μέτρων και εξουσιών εξυγίανσης σε οντότητες του ομίλου που είναι εγκατεστημένες στην

Ευρωζώνη, συμπεριλαμβανομένων μέτρων για τη διευκόλυνση της αγοράς, από τρίτο μέρος, για το σύνολο του ομίλου ή κεχωρισμένα για θυγατρικές αυτού προσδιορίζοντας ταυτόχρονα πιθανά εμπόδια στη συντονισμένη εξυγίανση,

γ) όταν ένας όμιλος περιλαμβάνει οντότητες που έχουν συσταθεί σε τρίτες χώρες, καθορίζει το πλαίσιο συνεργασίας και συντονισμού με τις αρμόδιες Αρχές των χωρών αυτών αναλαμβάνοντας τις συνέπειες για την εξυγίανση του εντός της Ένωσης,

δ) προσδιορίζει τα απαιτούμενα μέτρα, συμπεριλαμβανομένου του νομικού και οικονομικού διαχωρισμού επί συγκεκριμένων λειτουργιών ή επιχειρηματικών τομέων, τα οποία είναι απαραίτητα για την επιτάχυνση της διαδικασίας εξυγίανσης του ομίλου, με δεδομένο ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις εξυγίανσης,

ε) προσδιορίζει επιμέρους δράσεις οι οποίες δεν αναφέρονται στην παρούσα οδηγία και τις οποίες η Αρχή Εξυγίανσης του ομίλου είναι πρόθυμη να αναλάβει στα πλαίσια της εξυγίανσης του ομίλου,

στ) προσδιορίζει την ακριβή διαδικασία με την οποία θα χρηματοδοτηθούν οι δράσεις εξυγίανσης του ομίλου και, σε περίπτωση που θα απαιτούνταν χρηματοδοτική ρύθμιση, ορίζει τον τρόπο επιμερισμού της ευθύνης για την λήψη της χρηματοδότησης μεταξύ των πηγών χρηματοδότησης στα διάφορα κράτη μέλη.

Το σχέδιο δεν προϋποθέτει κανένα από τα κατωτέρω:

i) τη λήψη οποιασδήποτε έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης, εκτός από τη χρήση των ρυθμίσεων χρηματοδότησης που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 100,

ii) τη λήψη οποιασδήποτε έκτακτης χρηματοπιστωτικής στήριξης από κεντρική Τράπεζα, ή

iii) τη λήψης ρευστότητας από κεντρική Τράπεζα, που παρέχεται υπό ασυνήθεις όρους χρηματοδότησης (είδος εξασφαλίσεων, διάρκειας και επιτοκίου).

Οι Αρχές αυτές ορίζονται βάσει δίκαιων και ισόρροπων κριτηρίων και λαμβάνοντας υπόψη, τον αντίκτυπο στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα σε όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

4. Η εκτίμηση σχετικά με την ικανότητα εξυγίανσης του ομίλου, σύμφωνα με τα άρθρο 16, δύναται να πραγματοποιηθεί ταυτόχρονα με την κατάρτιση και την ενημέρωση των σχεδίων εξυγίανσης του ομίλου σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

5. Το σχέδιο εξυγίανσης του ομίλου διαμοιράζει τις επιπτώσεις ισόνομα στα κράτη μέλη χωρίς επωμίζεται κάποιο από αυτά δυσανάλογα μεγάλο βάρος.

6. Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών, μέσω διαβούλευσης με το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Συστημικού Κινδύνου, καταρτίζει σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων με τα οποία καθορίζονται οι δράσεις του σχεδίου εξυγίανσης ομίλου, λαμβάνοντας υπόψη τους διαφορετικούς επιχειρηματικούς τύπους των ομίλων στην εσωτερική αγορά.

Άρθρο 13 Απαιτήσεις και διαδικασία για τα σχέδια εξυγίανσης ομίλου

1. Οι μητρικές επιχειρήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης ζητούν από την Αρχή Εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, το είδος της πληροφόρησης που είναι δυνατόν να ζητηθεί σύμφωνα με το άρθρο 11. Η ενημέρωση αυτή αφορά τόσο τη μητρική επιχείρηση όσο και τις οντότητες του ομίλου που εμπλέκονται. Υπό τον όρο ότι εφαρμόζονται οι απαιτήσεις εμπιστευτικότητας που ορίζονται στην παρούσα οδηγία, η Αρχή Εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου διαβιβάζει τις πληροφορίες, που δύναται να ζητήσει, σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο:

α) Στην Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών,

β) Στις Αρχές Εξυγίανσης των θυγατρικών,

γ) Στις αρμόδιες Αρχές των περιοχών δικαιοδοσίας που είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα, στον βαθμό που αυτό έχει σημασία για το σημαντικό υποκατάστημα,

δ) Στις εμπλεκόμενες Αρμόδιες Αρχές ,

ε) Στις Αρχές εξυγίανσης των Κρατών μελών όπου είναι εγκατεστημένες οι οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία γ) και δ),

Η απαιτούμενη πληροφόρηση που δύναται να ζητηθεί από την Αρχή Εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου προς τις Αρχές Εξυγίανσης και τις Αρμόδιες Αρχές των θυγατρικών, και των Κρατών στα οποία είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα περιλαμβάνει τουλάχιστον όλες τις πληροφορίες που αφορούν τη θυγατρική ή το σημαντικό υποκατάστημα. Η πληροφόρηση που παρέχεται στην Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών περιλαμβάνει κάθε πληροφορία σχετική με τον ρόλο που καλείται αυτή να διαδραματίσει μέσω των σχεδίων εξυγίανσης ομίλου. Στην περίπτωση πληροφόρησης σχετικά με θυγατρικές σε τρίτες χώρες, η Αρχή Εξυγίανσης του ομίλου δεν είναι υποχρεωμένη να προωθή την απαιτούμενη προς απάντηση πληροφόρηση χωρίς τη συναίνεση της οικείας εποπτικής Αρχής ή της Αρχής εξυγίανσης της τρίτης χώρας.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι Αρχές Εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, ενεργώντας από κοινού με τις Αρχές Εξυγίανσης των Κρατών μελών στα οποία είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα, καταρτίζουν και επικαιροποιούν σχέδια εξυγίανσης ομίλου. Οι Αρχές Εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου μπορούν, με την επιφύλαξη ότι τηρούνται οι απαιτήσεις εμπιστευτικότητας που ορίζονται στο άρθρο 98 της παρούσας οδηγίας, να ζητήσουν να συμμετάσχουν στην κατάρτιση και επικαιροποίηση των σχεδίων εξυγίανσης ομίλου οι Αρχές Εξυγίανσης από τρίτες χώρες όπου ο όμιλος έχει εγκατεστημένες θυγατρικές ή χρηματοοικονομικές εταιρείες συμμετοχών ή σημαντικά υποκαταστήματα.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα σχέδια εξυγίανσης ομίλου αναθεωρούνται και, κατά περίπτωση, επικαιροποιούνται τουλάχιστον σε ετήσια βάση και υποχρεωτικά σε περίπτωση που επέλθει οποιαδήποτε μεταβολή στη νομική ή την οργανωτική δομή, την επιχειρηματική ή τη χρηματοοικονομική θέση του ομίλου, συμπεριλαμβανομένων των οντοτήτων του ομίλου, που δύναται να έχει σημαντική επίπτωση στο σχέδιο ή να απαιτεί την τροποποίησή του.

4. Η έγκριση του σχεδίου εξυγίανσης του ομίλου λαμβάνει χώρα βάσει της έκδοσης κοινής απόφασης της Αρχής Εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου και των Αρχών Εξυγίανσης των θυγατρικών.

Οι σχετιζόμενες Αρχές Εξυγίανσης εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία διαβίβασης, λαμβάνουν κοινή απόφαση με την Αρχή Εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, σχετικά με την πληροφόρηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεύτερο εδάφιο.

Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών μπορεί, κατόπιν αιτήσεως της Αρχής Εξυγίανσης, να βοηθήσει προς την κατεύθυνση επίτευξης μιας κοινής συμφωνίας,

5. Εφόσον δεν κατέστη εφικτή η επίτευξη κοινής απόφασης των Αρχών Εξυγίανσης εντός τεσσάρων μηνών, τότε η Αρχή Εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου λαμβάνει η ίδια την απόφαση σχετικά με το σχέδιο εξυγίανσης του ομίλου. Η απόφαση αυτή είναι επαρκώς αιτιολογημένη έχοντας λάβει υπόψη τις γνώμες και τις επιφυλάξεις των άλλων αρμοδίων αρχών. Η απόφαση αυτή κοινοποιείται στη μητρική επιχείρηση της Ένωσης από την Αρχή Εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου.

Εφόσον, κατά το τέλος της τετράμηνης περιόδου, οποιαδήποτε Αρχή Εξυγίανσης έχει παραπέμψει το ζήτημα στην Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών, η Αρχή Εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου αναβάλλει την απόφασή της αναμένοντας την απόφαση της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών. Η περίοδος των τεσσάρων μηνών θεωρείται ως περίοδος συμβιβασμού κατά την έννοια του εν λόγω κανονισμού. Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών παίρνει την απόφαση της μέσα σε ένα μήνα και το ζήτημα δεν παραπέμπεται σε αυτήν μετά τη λήξη της τετράμηνης περιόδου ή έπειτα από τη λήψη κοινής απόφασης. Ελλείψει απόφασης της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών εντός ενός μηνός, σημαίνει ότι εφαρμόζεται η απόφαση της Αρχής Εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου.

6. Εφόσον τελικώς δεν επιτευχθεί συμφωνία για έκδοση κοινής απόφασης των Αρχών Εξυγίανσης εντός τεσσάρων μηνών, κάθε Αρχή Εξυγίανσης υπεύθυνη για μια θυγατρική του Ομίλου λαμβάνει τελικώς τη δική της απόφαση και καταρτίζει και διατηρεί σχέδιο εξυγίανσης για τις οντότητες υπό τη δικαιοδοσία της. Κάθε μεμονωμένη απόφαση είναι επαρκώς στοιχειοθετημένη αιτιολογώντας τους λόγους διαφωνίας με το προτεινόμενο σχέδιο εξυγίανσης του ομίλου και έχει λάβει υπόψη της τις απόψεις και επιφυλάξεις των άλλων Αρμόδιων Αρχών και Αρχών Εξυγίανσης. Τέλος κάθε Αρχή Εξυγίανσης κοινοποιεί την απόφασή της στα λοιπά μέλη του σώματος εξυγίανσης.

Εφόσον, κατά το τέλος της τετράμηνης περιόδου, οποιαδήποτε Αρχή Εξυγίανσης έχει παραπέμψει το ζήτημα στην Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών, η Αρχή Εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου αναβάλλει την απόφασή της αναμένοντας την απόφαση της Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών. Η περίοδος των τεσσάρων μηνών θεωρείται ως περίοδος συμβιβασμού κατά την έννοια του εν λόγω κανονισμού. Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών παίρνει την απόφαση της μέσα σε ένα μήνα και το ζήτημα δεν παραπέμπεται σε αυτήν μετά τη λήξη της τετράμηνης περιόδου ή έπειτα από τη λήψη κοινής απόφασης. Ελλείψει απόφασης της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών εντός ενός μηνός, σημαίνει ότι εφαρμόζεται η απόφαση της Αρχής Εξυγίανσης της θυγατρικής σε επίπεδο ομίλου.

7. Οι λοιπές Αρχές Εξυγίανσης που δεν έχουν διαφωνήσει στο πλαίσιο της παραγράφου 6 μπορούν να λάβουν κοινή απόφαση σχετικά με το σχέδιο εξυγίανσης του ομίλου που καλύπτει οντότητες που τελούν υπό τη δικαιοδοσία τους.

8. Οι κοινές αποφάσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 4 και 7, καθώς και αποφάσεις που λαμβάνονται από τις Αρχές Εξυγίανσης όταν δεν υπάρχει κοινή απόφαση σύμφωνα με τις παραγράφους 5 και 6, θεωρούνται ως οριστικές οπότε και υλοποιούνται από τις εμπλεκόμενες Αρχές εξυγίανσης.

9. Σύμφωνα με τις παραγράφους 5 και 6 του παρόντος άρθρου, και κατόπιν σχετικής αίτησης μιας Αρχής Εξυγίανσης, η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών μπορεί να βοηθήσει τις Αρχές να καταλήξουν σε συμφωνία, εκτός και εάν οποιαδήποτε από τις εμπλεκόμενες Αρχές Εξυγίανσης θεωρήσει ότι το θέμα της διαφωνίας μπορεί να θίξει τις δημοσιονομικές αρμοδιότητες των Κρατών μελών.

10. Στην περίπτωση έκδοσης κοινών αποφάσεων των Αρχών Εξυγίανσης, σύμφωνα με τις παραγράφους 4 και 7, στην οποία όμως διαφωνεί μια Αρχή Εξυγίανσης καθώς θεωρεί ότι θίγει τις δημοσιονομικές αρμοδιότητες του κράτους μέλους της, τότε η Αρχή Εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου προωθεί μια διαδικασία επανεκτίμησης του σχεδίου εξυγίανσης ομίλου, συμπεριλαμβανομένης της ελάχιστης απαίτησης ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων.

Άρθρο 14 Διαβίβαση σχεδίων εξυγίανσης στις αρμόδιες Αρχές

1. Η Αρχή Εξυγίανσης διαβιβάζει τα σχέδια εξυγίανσης και τις τυχόν τροποποιήσεις τους στις εμπλεκόμενες αρμόδιες Αρχές.
2. Η Αρχή Εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου διαβιβάζει τα σχέδια εξυγίανσης ομίλου και τις τροποποιήσεις τους στις σχετικές αρμόδιες Αρχές.

7.2.3 Αξιολόγηση της δυνατότητας εξυγίανσης και μέτρα για τη διασφάλιση αυτής

Σύμφωνα με την Οδηγία 2014/59/ΕΕ (άρθρα 15-18) εάν η Αρχή εξυγίανσης διαπιστώσει ότι υπάρχουν σημαντικά εμπόδια κατά τη διαδικασία εξυγίανσης του Τραπεζικού Ιδρύματος, μπορεί στη περίπτωση αυτή να λάβει μια σειρά δραστικών μέτρων ώστε τελικώς αυτή να ολοκληρωθεί επιτυχημένα. Ειδικότερα:

Άρθρο 15 Αξιολόγηση της δυνατότητας εξυγίανσης των Ιδρυμάτων

1. Τα μέλη της Ευρωζώνης μεριμνούν ώστε η Αρχή Εξυγίανσης, από κοινού με την Αρμόδια Αρχή και τις εμπλεκόμενες Αρχές εξυγίανσης των περιοχών δικαιοδοσίας στις οποίες είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα, να αξιολογούν την ικανότητα ενός Τραπεζικού Ιδρύματος, το οποίο δεν αποτελεί μέρος ομίλου, να εξυγιανθεί χωρίς να απαιτείται καμία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- i) Τη λήψη οποιασδήποτε έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης, εκτός από τη χρήση των ρυθμίσεων χρηματοδότησης που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 100,
- ii) Τη λήψη οποιασδήποτε έκτακτης χρηματοπιστωτικής στήριξης από κεντρική Τράπεζα, ή
- iii) Τη λήψης ρευστότητας από κεντρική Τράπεζα, που παρέχεται υπό ασυνήθεις όρους χρηματοδότησης (είδος εξασφαλίσεων, διάρκειας και επιτοκίου).

Ένα Τραπεζικό ίδρυμα θεωρείται ότι δύναται να εξυγιανθεί, εφόσον η Αρχή Εξυγίανσης μπορεί είτε να το εκκαθαρίσει στο πλαίσιο κανονικών διαδικασιών

αφερεγγυότητας είτε να το εξυγιάνει, εφαρμόζοντας στο ίδρυμα τα διάφορα εργαλεία και εξουσίες εξυγίανσης, ελαχιστοποιώντας ταυτόχρονα οποιαδήποτε σημαντική δυσμενή συνέπεια στο χρηματοπιστωτικό σύστημα του κράτους μέλους όπου δραστηριοποιείται το ίδρυμα. Οι Αρχές Εξυγίανσης ενημερώνουν εγκαίρως την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών στην περίπτωση που κάποιο ίδρυμα θεωρείται ότι δεν είναι δυνατόν να εξυγιανθεί.

2. Η εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης σύμφωνα με το παρόν άρθρο γίνεται από την Αρχή εξυγίανσης ταυτόχρονα και για τους σκοπούς σύνταξης και επικαιροποίησης του σχεδίου εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 10.

3. Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών, μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Συστημικού Κινδύνου, καταρτίζει σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων όπου εξειδικεύονται τα προς εξέταση μέτρα και κριτήρια για την δυνατότητα εξυγίανσης των Ιδρυμάτων ή των ομίλων, η οποία προβλέπεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου και στο άρθρο 16.

Άρθρο 16 Εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης ομίλων

1. Τα μέλη της Ευρωζώνης μεριμνούν ώστε οι Αρχές Εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου να καταρτίζουν σχέδια εξυγίανσης ομίλων, σε από κοινού συνεργασία με τις Αρχές εξυγίανσης των θυγατρικών και μετά από διαβούλευση με τις Αρχές εξυγίανσης των σημαντικών υποκαταστημάτων, στον βαθμό που το ζήτημα αφορά το συγκεκριμένο υποκατάστημα και αξιολογούν τον βαθμό στον οποίο το ίδρυμα είναι δυνατόν να εξυγιανθεί χωρίς να απαιτείται καμία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

i) Τη λήψη οποιασδήποτε έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης, εκτός από τη χρήση των ρυθμίσεων χρηματοδότησης που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 100,

ii) Τη λήψη οποιασδήποτε έκτακτης χρηματοπιστωτικής στήριξης από κεντρική Τράπεζα, ή

iii) Τη λήψης ρευστότητας από κεντρική Τράπεζα, που παρέχεται υπό ασυνήθεις όρους χρηματοδότησης (είδος εξασφαλίσεων, διάρκειας και επιτοκίου).

Άρθρο 17 Εξουσίες για την αντιμετώπιση ή την εξάλειψη των εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι όταν διαπιστωθεί ότι υπάρχουν δυσκολίες στη δυνατότητα εξυγίανσης ενός Τραπεζικού Ιδρύματος, η Αρχή Εξυγίανσης κοινοποιεί εγγράφως τη διαπίστωση αυτή στο σχετικό Τραπεζικό ίδρυμα, στην Αρμόδια Αρχή και στις Αρχές Εξυγίανσης της περιοχής δικαιοδοσίας στην οποία είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα.

2. Η απαίτηση για έκδοση κοινής απόφασης για τα σχέδια εξυγίανσης δύναται να ανασταλεί έως ότου η Αρχή Εξυγίανσης αποδεχθεί τα μέτρα για την εξάλειψη των ουσιαστικών εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης ή αποφασίσει περί αυτών σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου.

3. Εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποίησης που πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με την παράγραφο 1, το ίδρυμα προτείνει στην Αρχή εξυγίανσης ενδεχόμενα μέτρα για την αντιμετώπιση ή την εξάλειψη των ουσιαστικών εμποδίων που προσδιορίζονται στην κοινοποίηση. Η Αρχή εξυγίανσης, μετά από διαβούλευση με την αρμόδια Αρχή, αξιολογεί κατά πόσον με τα μέτρα αυτά αντιμετωπίζονται αποτελεσματικά ή εξαλείφονται τα εν λόγω ουσιαστικά εμπόδια.

4. Σε περίπτωση που η Αρχή εξυγίανσης εκτιμά ότι τα μέτρα που προτείνει ένα ίδρυμα σύμφωνα με την παράγραφο 3 δεν περιορίζουν ούτε εξαλείφουν αποτελεσματικά τα εν λόγω εμπόδια, ζητά από το ίδρυμα, είτε άμεσα είτε έμμεσα μέσω της Αρμόδιας Αρχής, να προβεί στην λήψη εναλλακτικών μέτρων για την επίτευξη του στόχου και κοινοποιεί εγγράφως τα εν λόγω μέτρα στο ίδρυμα, το οποίο εντός ενός μηνός προτείνει σχέδιο συμμόρφωσης προς τα μέτρα αυτά.

Κατά τον προσδιορισμό εναλλακτικών μέτρων, η Αρχή Εξυγίανσης τεκμηριώνει την μεθοδολογία με την οποία προέκυψε το συμπέρασμα ότι τα μέτρα που πρότεινε το ίδρυμα δεν μπορούν να εξαλείψουν τα εμπόδια στην εξυγίανση και ότι τα προταθέντα εναλλακτικά μέτρα είναι επαρκή για την εξάλειψη των εμποδίων αυτών. Η Αρχή εξυγίανσης συνυπολογίζει την απειλή για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα που συνιστούν τα εν λόγω εμπόδια στη δυνατότητα εξυγίανσης, καθώς και τον αντίκτυπο

των μέτρων στις επιχειρηματικές δραστηριότητες του Ιδρύματος, τη σταθερότητά του και την ικανότητά του να συμβάλλει στην οικονομία.

5. Για τους σκοπούς της παραγράφου 4, οι Αρχές Εξυγίανσης διαθέτουν την εξουσία να λαμβάνουν οποιοδήποτε από τα ακόλουθα μέτρα:

α) Να απαιτούν από το Τραπεζικό ίδρυμα είτε την αναθεώρηση ή αντιλογισμό οποιοδήποτε ενδοομικών χρηματοδοτικών ρυθμίσεων είτε την κατάρτιση νέων συμφωνιών για να εξασφαλιστεί η ολοκλήρωση κρίσιμων λειτουργιών,

β) Να απαιτούν από το Τραπεζικό ίδρυμα τον περιορισμό των ατομικών και συνολικών ανοιγμάτων,

γ) Να επιβάλλουν απαιτήσεις παροχής συγκεκριμένων ή τακτικών πρόσθετων πληροφοριών για τους σκοπούς της εξυγίανσης·

δ) Να απαιτούν από το Τραπεζικό ίδρυμα την εκχώρηση συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων,

ε) Να απαιτούν από το Τραπεζικό ίδρυμα τον περιορισμό ή τον τερματισμό υφιστάμενων ή προτεινόμενων δραστηριοτήτων,

στ) Να απαιτούν από το Τραπεζικό ίδρυμα τον περιορισμό ή τον τερματισμό νέων ή υφιστάμενων επιχειρηματικών τομέων ή την πώληση νέων ή υφιστάμενων προϊόντων,

ζ) Να απαιτούν τροποποιήσεις στις νομικές ή λειτουργικές δομές της Τράπεζας ή λοιπής οντότητας του ομίλου, η οποία τελεί άμεσα ή έμμεσα υπό τον έλεγχό του, προκειμένου να μειωθεί η πολυπλοκότητα ώστε να διασφαλιστεί ότι οι κρίσιμες λειτουργίες είναι δυνατόν να διαχωριστούν νομικά και λειτουργικά από τρίτες, μέσω της εφαρμογής των εργαλείων εξυγίανσης·

η) Να απαιτούν από ένα Τραπεζικό ίδρυμα ή μία μητρική επιχείρηση να συστήσει μητρική χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη σε κράτος μέλος ή μητρική χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών,

θ) Να απαιτούν από ένα Τραπεζικό ίδρυμα ή μία οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) να εκδώσει επιλέξιμες υποχρεώσεις προκειμένου να εκπληρώσει τις απαιτήσεις του άρθρου 45·

ι) Να απαιτούν από ένα ίδρυμα ή μία οντότητα να λάβει νέα μέτρα για την εκπλήρωση της ελάχιστης απαίτησης για το ύψος των ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμες υποχρεώσεις βάσει του άρθρου 45, ώστε να επαναδιαπραγματευθεί οποιαδήποτε αναληφθείσα επιλέξιμη υποχρέωση ώστε να διασφαλιστεί ότι κάθε απόφαση της Αρχής Εξυγίανσης για μείωση ή μετατροπή της εν λόγω υποχρέωσης ή του εν λόγω μέσου να είναι δυνατό να εφαρμοστούν σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους που εδρεύει,

ια) Στην περίπτωση που ένα Τραπεζικό ίδρυμα είναι η θυγατρική μιας μεικτής εταιρείας συμμετοχών, να δύναται να απαιτήσει την ίδρυση νέας χρηματοοικονομικής εταιρείας συμμετοχών για τον έλεγχο του Ιδρύματος προκειμένου να διευκολυνθεί η εξυγίανση του Τραπεζικού Ιδρύματος και να αποφευχθεί η περίπτωση να υπάρξουν δυσμενείς επιπτώσεις στο μη χρηματοπιστωτικό τμήμα του ομίλου από την εφαρμογή των εργαλείων και εξουσιών εξυγίανσης ,

6. Η απόφαση που λαμβάνεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή 4 πληροί τις ακόλουθες απαιτήσεις:

α) Στηρίζεται σε επαρκή αιτιολόγηση της εν λόγω εκτίμησης ή προσδιορισμού,

β) Αιτιολογεί με ποιον τρόπο η εν λόγω εκτίμηση ή προσδιορισμός συμμορφώνεται με την απαίτηση περί αναλογικής εφαρμογής, που προβλέπεται στην παράγραφο 4,

γ) Μπορεί να προσβληθεί δικαστικά μέσω σχετικής προσφυγής,

7. Πριν από τον προσδιορισμό οποιουδήποτε μέτρου που αναφέρεται στην παράγραφο 4, η Αρχή Εξυγίανσης, μετά από διαβούλευση με την αρμόδια Αρχή λαμβάνει δεόντως υπόψη τις πιθανές επιπτώσεις των εν λόγω μέτρων στο συγκεκριμένο Τραπεζικό ίδρυμα, στην εσωτερική αγορά χρηματοπιστωτικών

υπηρεσιών, καθώς και στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα των λοιπών Κρατών μελών της Ένωσης,

Άρθρο 18 Εξουσίες για την αντιμετώπιση ή την εξάλειψη των εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης: αντιμετώπιση σε επίπεδο ομίλου

1. Η Αρχή Εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, σε συνεργασία με τις Αρχές εξυγίανσης των θυγατρικών, και κατόπιν διαβούλευσης με το σώμα Εποπτείας και τις Αρχές Εξυγίανσης των περιοχών δικαιοδοσίας στα οποία βρίσκονται σημαντικά υποκαταστήματα, εξετάζουν την εκτίμηση που απαιτείται βάσει του άρθρου 16 και προβαίνουν σε κάθε εύλογη ενέργεια προκειμένου να καταλήξουν σε κοινή απόφαση όσον αφορά την εφαρμογή των μέτρων εξυγίανσης σε όλα τα Ιδρύματα που συμμετέχουν στον όμιλο.

2. Η Αρχή Εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, σε συνεργασία με την Αρχή ενοποιημένης εποπτείας και την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών, συντάσσει και υποβάλλει έκθεση στη μητρική επιχείρηση της Ένωσης καθώς και στις Αρχές Εξυγίανσης των θυγατρικών, οι οποίες κοινοποιούνται στις υπό την εποπτεία τους θυγατρικές και στις Αρχές Εξυγίανσης των περιοχών δικαιοδοσίας στις οποίες είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα. Η έκθεση συντάσσεται κατόπιν διαβούλευσης με τις αρμόδιες Αρχές και αναφέρει τα κύρια εμπόδια στην αποτελεσματική εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης και στην άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης όσον αφορά τον όμιλο. Η έκθεση τέλος ορίζει τα κατάλληλα, κατά την άποψη της Αρχής, αναγκαία ή ενδεδειγμένα μέτρα για την εξάλειψη των εν λόγω εμποδίων.

3. Εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της έκθεσης, η μητρική επιχείρηση της Ένωσης δύναται να υποβάλλει παρατηρήσεις και να προτείνει στην αρμόδια Αρχή Εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου εναλλακτικά μέτρα για την αντιμετώπιση των εμποδίων που αναφέρονται στην έκθεση.

4. Η Αρχή Εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου γνωστοποιεί κάθε μέτρο που προτείνεται από τη μητρική επιχείρηση της Ένωσης στην Αρχή Ενοποιημένης Εποπτείας, την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών, τις Αρχές Εξυγίανσης των θυγατρικών και τις Αρχές Εξυγίανσης των περιοχών δικαιοδοσίας στις οποίες είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα. Μετά από διαβούλευση των Αρχών εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου

και των θυγατρικών, καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να εκδοθεί κοινή απόφαση στο πλαίσιο του σώματος εξυγίανσης όσον αφορά τον προσδιορισμό των ουσιαστικών εμποδίων και, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, την εκτίμηση των μέτρων που προτείνονται από τη μητρική επιχείρηση της Ένωσης, καθώς και τα μέτρα που απαιτούνται από τις Αρχές προκειμένου να αντιμετωπιστούν ή να εξαλειφθούν τα εμπόδια, λαμβάνοντας υπόψη τον τυχόν αντίκτυπο των μέτρων σε όλα τα κράτη μέλη όπου δραστηριοποιείται ο όμιλος,

5. Η κοινή απόφαση λαμβάνεται εντός τεσσάρων μηνών από την υποβολή παρατηρήσεων από τη μητρική επιχείρηση της Ένωσης ή από την παρέλευση της τετράμηνης προθεσμίας της παραγράφου 3. Είναι αιτιολογημένη και περιλαμβάνεται σε έγγραφο το οποίο διαβιβάζεται από την Αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου στη μητρική επιχείρηση της Ένωσης.

Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών μπορεί, κατόπιν σχετικής αιτήσεως της Αρχής εξυγίανσης, να βοηθήσει τις Αρχές εξυγίανσης να καταλήξουν σε κοινή συμφωνία.

6. Ελλείψει κοινής απόφασης εντός της αναφερόμενης περιόδου που αναφέρεται στην παράγραφο 5, η Αρχή Ενοποιημένης Εποπτείας σε επίπεδο ομίλου λαμβάνει η ίδια την απόφαση σχετικά με τη λήψη των απαιτούμενων μέτρων εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου.

Η απόφαση αυτή είναι πλήρως αιτιολογημένη και λαμβάνει υπόψη τις απόψεις και τις επιφυλάξεις των λοιπών Αρχών Εξυγίανσης.

Η απόφαση διαβιβάζεται στη μητρική επιχείρηση της Ένωσης από την Αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου.

Εάν, κατά το τέλος της τετράμηνης περιόδου, οποιαδήποτε Αρχή εξυγίανσης έχει παραπέμψει στην Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών οποιοδήποτε ζήτημα, τότε η Αρχή Εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου αναβάλλει την απόφασή της και αναμένει οποιαδήποτε απόφαση ενδεχομένως λάβει η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών και κατόπιν λαμβάνει την απόφασή της. Η περίοδος των τεσσάρων μηνών θεωρείται ως περίοδος συμβιβασμού κατά την έννοια του εν λόγω κανονισμού. Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών λαμβάνει την απόφασή της εντός ενός μηνός και το θέμα δεν

παραπέμπεται σε αυτήν μετά τη λήξη της τετράμηνης περιόδου ή έπειτα από τη λήψη κοινής απόφασης. Ελλείψει απόφασης της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών εντός ενός μηνός, εφαρμόζεται η απόφαση της Αρχής Εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου.

7. Εφόσον δεν υπάρξει κοινή απόφαση, οι Αρχές Εξυγίανσης των θυγατρικών λαμβάνουν οι ίδιες αποφάσεις σχετικά με τα κατάλληλα μέτρα που πρέπει να λάβουν οι θυγατρικές σε ατομικό επίπεδο. Η απόφαση αυτή είναι πλήρως αιτιολογημένη και λαμβάνει υπόψη τις απόψεις και τις επιφυλάξεις των λοιπών εμπλεκόμενων Αρχών Εξυγίανσης και η απόφαση διαβιβάζεται στη εν θέματι θυγατρική.

Εάν, κατά το τέλος της τετράμηνης περιόδου, οποιαδήποτε Αρχή εξυγίανσης έχει παραπέμψει στην Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών οποιοδήποτε ζήτημα που αναφέρεται στην παράγραφο 9 του παρόντος άρθρου τότε η Αρχή Εξυγίανσης της θυγατρικής αναβάλλει την απόφασή της και αναμένει οποιαδήποτε απόφαση ενδεχομένως λάβει η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών. Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών λαμβάνει την απόφασή της εντός ενός μηνός και το θέμα δεν παραπέμπεται σε αυτήν μετά τη λήξη της τετράμηνης περιόδου ή έπειτα από τη λήψη κοινής απόφασης. Ελλείψει απόφασης της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών εντός ενός μήνα, εφαρμόζεται η απόφαση της Αρχής Εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου.

8. Η κοινή απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 5 και οι αποφάσεις που λαμβάνονται από τις Αρχές Εξυγίανσης όταν δεν υπάρχει κοινή απόφαση σύμφωνα με την παράγραφο 6 αναγνωρίζονται ως οριστικές και εφαρμόζονται από τις άλλες σχετικές Αρχές Εξυγίανσης.

9. Ελλείψει έκδοσης κοινής απόφασης σχετικά με τη λήψη μέτρων εξυγίανσης η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών μπορεί, κατόπιν αιτήσεως της Αρχής Εξυγίανσης σύμφωνα με την παράγραφο 6 ή 7 του παρόντος άρθρου, να βοηθήσει προς την κατεύθυνση επίτευξης μιας συμφωνίας.

7.2.4 Σύναψη συμφωνιών για την παροχή χρηματοοικονομικής στήριξης ομίλου

Σύμφωνα με την Οδηγία 2014/59/ΕΕ (άρθρα 19-26) οι προαναφερθέντες συμφωνίες συνάπτονται μεταξύ των μελών του ομίλου και υποβάλλονται προς έγκριση στην

Αρχή ενοποιημένης εποπτείας και, εν συνεχεία, στους μετόχους κάθε συμβεβλημένου Ιδρύματος.

Ειδικότερα:

Ενδοομιλική χρηματοπιστωτική στήριξη

Άρθρο 19 Συμφωνία χρηματοπιστωτικής στήριξης ομίλου

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ένα μητρικό ίδρυμα εγκατεστημένο σε κράτος μέλος ή ένα μητρικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην Ένωση ή μια οντότητα και οι θυγατρικές της σε άλλα κράτη μέλη ή τρίτες χώρες, οι οποίες είναι Ιδρύματα ή χρηματοοικονομικά Ιδρύματα που καλύπτονται από την ενοποιημένη εποπτεία της μητρικής επιχείρησης, μπορούν να συνάπτουν συμφωνία παροχής χρηματοπιστωτικής στήριξης σε κάθε άλλο μέρος της συμφωνίας το οποίο πληροί τις προϋποθέσεις έγκαιρης παρέμβασης σύμφωνα με το άρθρο 27, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του παρόντος κεφαλαίου.

2. Το παρόν κεφάλαιο δεν εφαρμόζεται στις ενδοομιλικές χρηματοπιστωτικές συμφωνίες, συμπεριλαμβανομένων των συμφωνιών χρηματοδότησης και της εφαρμογής συμφωνιών κεντρικής χρηματοδότησης, υπό την προϋπόθεση ότι κανένα από τα μέρη των συμφωνιών αυτών δεν πληροί τις προϋποθέσεις έγκαιρης παρέμβασης.

3. Η συμφωνία χρηματοπιστωτικής στήριξης ομίλου δεν αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση:

α) Για την χρηματοοικονομική στήριξη ομίλου οποιαδήποτε οντότητας του ομίλου αντιμετωπίζει χρηματοοικονομικές δυσκολίες εάν το ίδρυμα το αποφασίσει, κατά περίπτωση και σύμφωνα με τις πολιτικές του ομίλου, εφόσον αυτό δεν αποτελεί κίνδυνο για τον όμιλο συνολικά,

β) Για την ανάπτυξη νέας δραστηριότητας σε κράτος μέλος.

4. Τα κράτη μέλη μηδενίζουν κάθε νομικό εμπόδιο της Εθνικής νομοθεσίας στις συναλλαγές στήριξης ενός χρηματοοικονομικού ομίλου οι οποίες γίνονται σύμφωνα

με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου, εφόσον καμία διάταξη του δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να επιβάλλουν περιορισμούς στις ενδοομιλικές συναλλαγές βάσει Εθνικής νομοθεσίας ή που απαιτεί τον διαχωρισμό τμημάτων ενός ομίλου, ή δραστηριοτήτων που διεξάγονται εντός ενός ομίλου, για λόγους χρηματοπιστωτικής σταθερότητας.

5. Η συμφωνία χρηματοοικονομικής στήριξης ομίλου δύναται:

α) Να εξασφαλίζει μία ή περισσότερες θυγατρικές του ομίλου, και να προβλέπει χρηματοπιστωτική στήριξη από τη μητρική προς τις θυγατρικές, ή αντίστροφα ή , μεταξύ θυγατρικών του ομίλου που αποτελούν μέρη της συμφωνίας, ή κάθε άλλου πιθανού συνδυασμού,

β) Να προβλέπει χρηματοπιστωτική στήριξη με τη μορφή δανεισμού ή παροχής εγγυήσεων ή παροχής περιουσιακών στοιχείων προκειμένου να χρησιμοποιηθούν ως εξασφάλιση, ή οποιονδήποτε συνδυασμό αυτών σε μία ή περισσότερες συναλλαγές,

6. Σε περίπτωση που, σύμφωνα με τους όρους της συμφωνίας, μια οντότητα του ομίλου συμφωνήσει να παράσχει χρηματοπιστωτική στήριξη σε άλλη οντότητα του ομίλου, η συμφωνία μπορεί να περιλαμβάνει αμοιβαία συμφωνία εκ μέρους της οντότητας του ομίλου που λαμβάνει τη στήριξη να παράσχει ανάλογη χρηματοπιστωτική στήριξη στην ίδια οντότητα του ομίλου που παρέχει τη στήριξη.

7. Να προσδιορίζει τη μεθοδολογία υπολογισμού του ανταλλάγματος για κάθε παροχή βάσει της συμφωνίας χρηματοοικονομικής στήριξης ομίλου. Οι Αρχές αυτές περιλαμβάνουν στην υποχρέωση το αντάλλαγμα να καθορίζεται κατά το χρόνο παροχής της χρηματοπιστωτικής στήριξης.

Η συμφωνία, συμπεριλαμβανομένων των αρχών υπολογισμού του ανταλλάγματος για την παροχή χρηματοπιστωτικής στήριξης και των λοιπών όρων της συμφωνίας, να συμμορφώνεται με τις ακόλουθες Αρχές:

α) Κάθε μέρος πρέπει να ενεργεί ελεύθερα κατά τη φάση σύναψης της συμφωνίας,

β) Κατά το χρόνο σύναψης της συμφωνίας και τον καθορισμό του ανταλλάγματος για την παροχή βοήθειας, κάθε συμβαλλόμενο μέρος πρέπει να δρα προς το μέγιστο

συμφέρον του, στο οποίο μπορεί να συγκαταλέγεται κάθε άμεσο ή έμμεσο όφελος ή κέρδος ως αποτέλεσμα της παροχής χρηματοπιστωτικής στήριξης:

γ) Κάθε μέρος που παρέχει χρηματοπιστωτική στήριξη πρέπει να έχει λάβει γνώση όλων των σχετικών πληροφοριών από τα μέρη που λαμβάνουν χρηματοπιστωτική στήριξη πριν από την όποια απόφαση αλλά και τον καθορισμό του ανταλλάγματος,

δ) Το αντάλλαγμα για την παροχή χρηματοπιστωτικής στήριξης μπορεί να λαμβάνει υπόψη τις παρέχουσες πληροφορίες λαμβάνοντας επίσης υπόψη ότι ανήκει στον ίδιο όμιλο με το μέρος που λαμβάνει τη χρηματοπιστωτική στήριξη ενώ οι παρεχόμενες πληροφορίες δεν είναι δημοσιοποιημένες στην αγορά,

ε) Οι Αρχές υπολογισμού του ανταλλάγματος για την παροχή χρηματοπιστωτικής στήριξης δεν είναι απαραίτητο να λάβουν υπόψη τον όποιο αναμενόμενο προσωρινό αντίκτυπό στις αγοραίες τιμές ο οποίος προκύπτει από εξωτερικά προς τον όμιλο γεγονότα,

8. Η συμφωνία παροχής χρηματοοικονομικής στήριξης ομίλου μπορεί να συνάπτεται μόνον εφόσον οι οικείες Αρμόδιες Αρχές διαπιστώσουν ότι κανένα από τα συμβαλλόμενα μέρη δεν πληροί τις προϋποθέσεις για έγκαιρη παρέμβαση.

9. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι κάθε δικαίωμα, απαίτηση ή ενέργεια που προκύπτει από τη συμφωνία παροχής χρηματοοικονομικής στήριξης δύναται να ασκείται μόνον από τα συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας,

Άρθρο 20 Εξέταση της προτεινόμενης συμφωνίας από τις αρμόδιες Αρχές και διαμεσολάβηση

1. Η μητρική Εταιρία που εδρεύει στην Ευρωζώνη υποβάλλει στην Αρχή Ενοποιημένης Εποπτείας αίτηση για έγκριση της συμφωνίας η οποία προσδιορίζει τις οντότητες του ομίλου που προτείνονται ως συμβαλλόμενα μέρη.

2. Η Αρχή Ενοποιημένης Εποπτείας διαβιβάζει άμεσα την αίτηση στις αρμόδιες Αρχές κάθε θυγατρικής που προτείνεται ως συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας, προκειμένου να ληφθεί κοινή απόφαση.

3. Η Αρχή Ενοποιημένης Εποπτείας, σύμφωνα με τη διαδικασία των παραγράφων 5 και 6 του παρόντος άρθρου, χορηγεί την απαιτούμενη άδεια εφόσον οι όροι της προτεινόμενης συμφωνίας συνάδουν με τις προϋποθέσεις χρηματοπιστωτικής στήριξης.

4. Η Αρχή Ενοποιημένης Εποπτείας μπορεί να ακυρώσει τη σύναψη της προτεινόμενης συμφωνίας εάν κρίνεται ότι δεν συνάδει με τις προϋποθέσεις χρηματοπιστωτικής στήριξης δυνάμει του άρθρου 23.

5. Οι Αρμόδιες Αρχές καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να καταλήξουν σε κοινή απόφαση, λαμβάνοντας υπόψη τον ενδεχόμενο αντίκτυπό της εφαρμογής της συμφωνίας, σε όλα τα κράτη μέλη όπου δραστηριοποιείται ο όμιλος, ως προς το αν οι όροι της προτεινόμενης συμφωνίας συνάδουν με τις προϋποθέσεις για χρηματοπιστωτική στήριξη. Η κοινή απόφαση παρουσιάζεται σε έγγραφο που περιέχει την πλήρως αιτιολογημένη απόφαση, το οποίο διαβιβάζεται στον αιτούντα από την Αρχή Ενοποιημένης Εποπτείας.

Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών μπορεί, κατόπιν αιτήσεως μιας αρμόδιας Αρχής, να βοηθήσει τις αρμόδιες Αρχές να καταλήξουν σε συμφωνία.

Άρθρο 21 Έγκριση της προτεινόμενης συμφωνίας από τους μετόχους

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν κάθε κυρωμένη συμφωνία πριν την εφαρμογή της να υποβάλλεται προς έγκριση στους μετόχους κάθε οντότητας του ομίλου που προτίθεται να συνάψει τη συμφωνία και να ισχύει μόνο για τα μέρη των οποίων οι μέτοχοι την ενέκριναν.

2. Η συμφωνία χρηματοπιστωτικής στήριξης του ομίλου είναι έγκυρη ως προς μια οντότητα του ομίλου μόνο εφόσον οι μέτοχοί της έχουν εξουσιοδοτήσει σχετικά το διοικητικό όργανο της και η εν λόγω έγκριση των μετόχων δεν έχει ανακληθεί.

3. Το διοικητικό όργανο κάθε οντότητας που αποτελεί μέρος της συμφωνίας υποβάλλει κάθε χρόνο σχετική έκθεση στους μετόχους σχετικά με την υλοποίηση της συμφωνίας και την εφαρμογή κάθε απόφασης που λαμβάνεται σύμφωνα με αυτήν.

Άρθρο 22 Διαβίβαση των συμφωνιών χρηματοπιστωτικής στήριξης ομίλου στις Αρχές Εξυγίανσης

Οι Αρμόδιες Αρχές προωθούν στις εμπλεκόμενες Αρχές Εξυγίανσης το τελικό κείμενο των συμφωνιών χρηματοπιστωτικής στήριξης ομίλου που έχουν εγκρίνει.

Άρθρο 23 Προϋποθέσεις για τη χρηματοπιστωτική στήριξη ομίλου

1. Η χρηματοπιστωτική στήριξη μπορεί να παρέχεται από οντότητα του ομίλου σύμφωνα με το άρθρο 19 μόνον εφόσον πληρούνται σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) Η παρεχόμενη στήριξη δίδεται με σκοπό την επίλυση, σε σημαντικό βαθμό, των χρηματοπιστωτικών προβλημάτων της οντότητας του ομίλου η οποία τη λαμβάνει,

β) Η παροχή χρηματοπιστωτικής στήριξης στοχεύει στη διατήρηση ή την αποκατάσταση της χρηματοοικονομικής σταθερότητας ολόκληρου του ομίλου ή οποιασδήποτε οντότητας του ομίλου και είναι ταυτόχρονα και προς το συμφέρον της οντότητας του ομίλου η οποία δίδει τη στήριξη,

γ) Η χρηματοπιστωτική στήριξη παρέχεται υπό όρους, συμπεριλαμβανομένου ανταλλάγματος σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 7,

δ) Το αντάλλαγμα για τη στήριξη θα καταβληθεί και, εάν η στήριξη παρασχεθεί υπό μορφή δανείου, ότι το δάνειο θα αποπληρωθεί ομαλά από την οντότητα του ομίλου η οποία λαμβάνει τη στήριξη. Εάν η στήριξη παρασχεθεί υπό μορφή εγγύησης ή υπό μορφή χρεογράφου, ο ίδιος όρος ισχύει για την υποχρέωση που προκύπτει για τον αποδέκτη εφόσον μεταβιβασθεί νομότυπα,

ε) Η παροχή της χρηματοπιστωτικής στήριξης δεν θέτει σε κίνδυνο τη ρευστότητα ή τη φερεγγυότητα της οντότητας του ομίλου η οποία δίδει τη στήριξη·

στ) Η παροχή της χρηματοπιστωτικής στήριξης δεν απειλεί τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα συνολικά και κυρίως αυτή του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται η οντότητα του ομίλου η οποία παρέχει τη χρηματοοικονομική στήριξη,

ζ) Η οντότητα του ομίλου που δίδει τη στήριξη συμμορφώνεται, κατά τη στιγμή παροχής της στήριξης, με τις απαιτήσεις της οδηγίας 2013/36/EK η δε παροχή της χρηματοπιστωτικής στήριξης δεν οδηγεί την οντότητα του ομίλου σε παραβίαση των εν λόγω απαιτήσεων, εκτός εάν αυτό επιτραπεί από την Αρμόδια Αρχή που είναι υπεύθυνη για την εποπτεία του ομίλου που παρέχει τη στήριξη,

η) Η οντότητα του ομίλου η οποία δίδει τη στήριξη συμμορφώνεται, κατά τη στιγμή παροχής της στήριξης, με τις απαιτήσεις περί μεγάλων ανοιγμάτων του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, η δε παροχή της χρηματοπιστωτικής στήριξης δεν οδηγεί την οντότητα του ομίλου σε παραβίαση των εν λόγω απαιτήσεων, εκτός εάν αυτό επιτραπεί από την Αρμόδια Αρχή που είναι υπεύθυνη για την εποπτεία του ομίλου που παρέχει τη στήριξη,

θ) Η παροχή της χρηματοπιστωτικής στήριξης δεν δυσχεραίνει τη δυνατότητα εξυγίανσης της οντότητας του ομίλου η οποία παρέχει τη στήριξη.

Άρθρο 24 Απόφαση για την παροχή χρηματοπιστωτικής στήριξης

Η απόφαση παροχής ενδοομιλικής χρηματοπιστωτικής στήριξης, στο πλαίσιο της συμφωνίας, ψηφίζεται από το διοικητικό όργανο της οντότητας του ομίλου η οποία παρέχει τη χρηματοπιστωτική στήριξη. Η απόφαση είναι αιτιολογημένη και μεταξύ άλλων προσδιορίζει τον στόχο της προτεινόμενης χρηματοπιστωτικής στήριξης.

Άρθρο 25 Δικαίωμα εναντίωσης των αρμόδιων αρχών

1. Πριν από την παροχή στήριξης στο πλαίσιο συμφωνίας χρηματοπιστωτικής στήριξης ομίλου, το διοικητικό όργανο μιας οντότητας του ομίλου η οποία σκοπεύει να παράσχει χρηματοπιστωτική στήριξη κοινοποιεί την πρόθεσή της:

α) Στην Αρμόδια Αρχή,

β) Στην Αρχή Ενοποιημένης Εποπτείας εάν πρόκειται για Αρχή διαφορετική από αυτές που αναφέρονται στα στοιχεία α) και γ), και κατά περίπτωση ,

γ) Στην Αρμόδια Αρχή της οντότητας του ομίλου που λαμβάνει τη χρηματοπιστωτική στήριξη, εφόσον πρόκειται για Αρχή διαφορετική από αυτές που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β),

δ) Στην Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών,

Η σχετική κοινοποίηση περιλαμβάνει την αιτιολογημένη απόφαση του διοικητικού οργάνου, σύμφωνα με το άρθρο 24, και τις λεπτομέρειες της συμφωνίας χρηματοπιστωτικής στήριξης συμπεριλαμβανομένου αντιγράφου αυτής.

2. Εντός πέντε εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποίησης, η Αρμόδια Αρχή της οντότητας του ομίλου η οποία παρέχει τη χρηματοπιστωτική στήριξη μπορεί να συμφωνήσει για την παροχή της χρηματοπιστωτικής στήριξης, ή να την απαγορεύσει ή να την περιορίσει εάν κρίνει ότι δεν πληρούνται οι όροι της χρηματοπιστωτικής στήριξης ομίλου που θεσπίζονται στο άρθρο 23. Η απόφαση της αρμόδιας Αρχής να απαγορεύσει ή να περιορίσει τη χρηματοπιστωτική στήριξη πρέπει να είναι αιτιολογημένη.

3. Η απόφαση της αρμόδιας Αρχής να χορηγήσει, να απαγορεύσει ή να περιορίσει τη χρηματοπιστωτική στήριξη κοινοποιείται άμεσα:

α) Στην Αρχή Ενοποιημένης Εποπτείας η οποία με τη σειρά της ενημερώνει τα λοιπά μέλη του σώματος Εποπτείας και Εξυγίανσης,

β) Στην Αρμόδια Αρχή της οντότητας του ομίλου που λαμβάνει τη στήριξη,

γ) Στην Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών

4. Αν η Αρχή Ενοποιημένης Εποπτείας ή η Αρμόδια Αρχή που είναι υπεύθυνη για την οντότητα του ομίλου που λαμβάνει στήριξη έχει αντιρρήσεις σχετικά με την απόφαση απαγόρευσης ή περιορισμού της χρηματοπιστωτικής στήριξης, δύναται να παραπέμψει το ζήτημα στην Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών εντός δύο ημερών και να ζητήσει τη συνδρομή της

5. Εάν η Αρμόδια Αρχή δεν απαγορεύσει ούτε περιορίσει τη χρηματοπιστωτική στήριξη ή εφόσον συμφωνήσει πριν από το τέλος του χρονικού αυτού διαστήματος

για την παροχή της εν λόγω στήριξης, η χρηματοπιστωτική στήριξη δύναται να παρασχεθεί σύμφωνα με τους όρους που έχουν υποβληθεί στην Αρμόδια Αρχή.

6. Η απόφαση του διοικητικού οργάνου του Ιδρύματος που παρέχει τη χρηματοπιστωτική στήριξη αποστέλλεται:

α) Στην Αρχή Ενοποιημένης Εποπτείας η οποία με τη σειρά της ενημερώνει τα λοιπά μέλη του σώματος Εποπτείας και Εξυγίανσης,

β) Στην Αρμόδια Αρχή της οντότητας του ομίλου που λαμβάνει τη στήριξη,

γ) Στην Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών

7. Εάν η Αρμόδια Αρχή περιορίσει ή απαγορεύσει τη χρηματοπιστωτική στήριξη ομίλου ή εάν το σχέδιο ανάκαμψης ομίλου περιλαμβάνει ενδοομιλική χρηματοπιστωτική στήριξη, η Αρμόδια Αρχή της οντότητας του ομίλου που περιορίζεται ή απαγορεύεται η στήριξη μπορεί να ζητήσει από την Αρχή Ενοποιημένης Εποπτείας να προχωρήσει στην τροποποίηση του σχεδίου ανάκαμψης ομίλου σύμφωνα με το άρθρο 8 ή, σε περίπτωση που το σχέδιο ανάκαμψης καταρτίζεται σε ατομική βάση, να ζητήσει από την οντότητα του ομίλου να υποβάλει αναθεωρημένο σχέδιο ανάκαμψης.

Άρθρο 26 Γνωστοποίηση

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι οντότητες ομίλου δημοσιεύουν την αναλυτική συμφωνία χρηματοπιστωτικής στήριξης ομίλου και επικαιροποιούν τις εν λόγω πληροφορίες τουλάχιστον σε ετήσια βάση.

2. Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών συντάσσει σχέδια εκτελεστικών τεχνικών προτύπων για να εξειδικεύσει τη μορφή και το περιεχόμενο της αναλυτικής περιγραφής της συμφωνίας .

7.3 Το στάδιο της έγκαιρης παρέμβασης

Σύμφωνα με την Οδηγία 2014/59/ΕΕ τα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης (άρθρα 27-30) λαμβάνονται από την Αρμόδια Εποπτική Αρχή εφόσον, το Τραπεζικό ίδρυμα, παραβιάζει τις απαιτήσεις αδειοδότησης και λειτουργίας του ή αναμένεται η

παραβίαση τους εντός σύντομου χρονικού διαστήματος εξαιτίας της εμφάνισης μιας ταχείας επιδείνωσης της χρηματοοικονομικής του κατάστασης.

Τα μέτρα που λαμβάνονται στο πλαίσιο αυτό, μεταξύ άλλων, περιλαμβάνουν την ενεργοποίηση των μέτρων του σχεδίου ανάκαμψης, την απομάκρυνση των ανώτατων διοικητικών στελεχών και του Διοικητικού Συμβουλίου, το διορισμό Επιτρόπου, την απομείωση ή μετατροπή πρόσθετων κεφαλαιακών μέσων. Ειδικότερα:

Άρθρο 27 Μέτρα έγκαιρης παρέμβασης

1. Τα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης ενεργοποιούνται στην περίπτωση όπου ένα Τραπεζικό ίδρυμα παραβιάζει ή αναμένεται σύντομα να παραβιάσει τους ελάχιστους απαιτούμενους δείκτες ρευστότητας προσαυξημένους κατά 1,5% λόγω της εμφάνισης μιας ταχέως επιδεινούμενης κατάστασης όπως συμπίεση ρευστότητας, αυξανόμενο επίπεδο μόχλευσης, αύξηση μη εξυπηρετούμενων δανείων ή συγκέντρωσης ανοιγμάτων κτλ. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι Αρμόδιες Αρχές έχουν στη διάθεσή τους, με την επιφύλαξη των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 104 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ κατά περίπτωση, τουλάχιστον τα ακόλουθα μέτρα:

α) Να απαιτήσουν από το Διοικητικό όργανο του Ιδρύματος να εφαρμόσει μία ή περισσότερες από τις ρυθμίσεις ή τα μέτρα που προβλέπονται στο σχέδιο ανάκαμψης ή, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2, να επικαιροποιήσει το σχέδιο ανάκαμψης εφόσον οι συνθήκες που οδήγησαν στην έγκαιρη παρέμβαση διαφέρουν από τις παραδοχές που είχαν ληφθεί στο αρχικό σχέδιο ανάκαμψης και να εφαρμόσει μία ή περισσότερες από τις ρυθμίσεις ή τα μέτρα που προβλέπονταν στο επικαιροποιημένο σχέδιο εντός ορισμένης προθεσμίας και με στόχο να ομαλοποιηθεί η χρηματοοικονομική κατάσταση του Τραπεζικού Ιδρύματος,

β) Να απαιτήσουν από το Διοικητικό όργανο του Τραπεζικού Ιδρύματος να εξετάσει την προκύπτουσα κατάσταση, να προσδιορίσει μέτρα για την αντιμετώπιση των προβλημάτων και να σχεδιάσει ένα πρόγραμμα δράσης κατάλληλο για την αντιμετώπιση των προβλημάτων, καθώς και χρονοδιάγραμμα για την υλοποίησή του,

γ) Να απαιτήσουν από το Διοικητικό όργανο του Τραπεζικού Ιδρύματος να συγκαλέσει συνέλευση ή, εφόσον το Διοικητικό όργανο δεν συμμορφωθεί με αυτήν την απαίτηση, να συγκαλέσουν μονομερώς την άμεση σύγκλιση τη γενικής

συνέλευσης των μετόχων του Ιδρύματος με θέμα την υιοθέτηση μέτρων από τους μετόχους,

δ) Να απαιτήσουν να απομακρυνθεί ή να αντικατασταθεί άμεσα ένα ή περισσότερα μέλη του Διοικητικού οργάνου ή ανώτατα Διοικητικά στελέχη εφόσον αυτά κριθούν ακατάλληλα στην άσκηση των καθηκόντων τους,

ε) Να απαιτήσουν από το Διοικητικό όργανο του Τραπεζικού Ιδρύματος να καταρτίσει σχέδιο σχετικά με την αναδιάρθρωση του χρέους το οποίο θα τεθεί σε διαπραγμάτευση με έναν ή όλους τους πιστωτές του σύμφωνα με το σχέδιο ανάκαμψης,

στ) Να απαιτήσουν την αναθεώρηση της επιχειρηματικής στρατηγικής του Ιδρύματος,

ζ) Να απαιτήσουν την τροποποίηση των νομικών ή επιχειρησιακών δομών του Τραπεζικού Ιδρύματος,

η) Να συγκεντρώσουν με επιτόπιες επιθεωρήσεις, και να διαβιβάσουν στην Αρχή Εξυγίανσης όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για την επικαιροποίηση του σχεδίου ανάκαμψης και να προετοιμάσουν την ενδεχόμενη εξυγίανση του Τραπεζικού Ιδρύματος και την αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων του Ιδρύματος σύμφωνα με το άρθρο 36.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι Αρμόδιες Αρχές να ενημερώνουν, χωρίς καθυστέρηση, τις Αρχές Εξυγίανσης εφόσον διαπιστωθεί ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 σε σχέση με ένα ίδρυμα, και στις εξουσίες των Αρχών εξυγίανσης περιλαμβάνεται η δυνατότητα εξαναγκασμού του Τραπεζικού Ιδρύματος να έρθει σε επαφή με πιθανούς αγοραστές προκειμένου να προετοιμαστεί η εξυγίανση του,

3. Για καθένα από τα μέτρα της παραγράφου 1, οι Αρμόδιες Αρχές θέτουν χρονικό περιορισμό στην υλοποίησή τους προκειμένου να δύναται να ελεγχθεί η αποτελεσματικότητα του μέτρου από την Αρμόδια Αρχή.

4. Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών δύναται να καταρτίζει σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων προκειμένου να προσδιορίσει ένα ελάχιστο σύνολο ορίων ενεργοποίησης για τη χρησιμοποίηση των μέτρων που προβλέπονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 28 Απομάκρυνση των ανώτατων διοικητικών στελεχών και του διοικητικού οργάνου

Σε περίπτωση που υπάρχει σημαντική επιδείνωση της χρηματοπιστωτικής κατάστασης ενός Τραπεζικού Ιδρύματος ή σημειώνονται σοβαρές παραβάσεις νόμων ή κανονισμών ή των καταστατικών των Ιδρυμάτων ή σοβαρές διοικητικές παρατυπίες, και τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 27 δεν επαρκούν για να αντιστραφεί η εν λόγω επιδείνωση, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι Αρμόδιες Αρχές να μπορούν να απαιτήσουν την απομάκρυνση των ανώτατων Διοικητικών στελεχών ή του Διοικητικού οργάνου του Ιδρύματος, είτε στο σύνολο του ή εξαστομικευμένα. Ο διορισμός των νέων ανώτατων Διοικητικών στελεχών ή του νέου Διοικητικού οργάνου πραγματοποιείται σύμφωνα με το Εθνικό και Ευρωπαϊκό Δίκαιο και υπόκειται στην έγκριση ή συγκατάθεση της Αρμόδιας Αρχής.

Άρθρο 29 Προσωρινός διαχειριστής

1. Στην περίπτωση που η Αρμόδια Αρχή αποφασίσει την αντικατάσταση των ανώτατων Διοικητικών στελεχών ή του Διοικητικού οργάνου, όπως αναφέρεται στο άρθρο 28 κρίνοντας τα ως ανεπαρκή, για την επανόρθωση της κατάστασης, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι Αρμόδιες Αρχές να μπορούν να διορίσουν στο ίδρυμα έναν ή περισσότερους ειδικούς Διαχειριστές (**Επιτρόπους**). Οι Αρμόδιες Αρχές μπορούν, κατ' αναλογία προς τις περιστάσεις, να διορίζουν οποιονδήποτε προσωρινό Διαχειριστή προκειμένου είτε να αντικαταστήσει προσωρινά τα Διοικητικά όργανα του Ιδρύματος είτε για να συνεργαστεί προσωρινά με το Διοικητικό όργανο του Ιδρύματος, απόφαση που η Αρμόδια Αρχή καθορίζει κατά τη στιγμή του διορισμού του Επιτρόπου. Ταυτόχρονα καθορίζει τον ρόλο, τα καθήκοντα και τις εξουσίες του προσωρινού διαχειριστή, έναντι του Διοικητικού οργάνου του Ιδρύματος ώστε να ζητά τη γνώμη ή να εξασφαλίζει τη συναίνεση του Προσωρινού Διαχειριστή πριν από τη λήψη ορισμένων αποφάσεων ή την ανάληψη ορισμένων δράσεων. Η Αρμόδια Αρχή οφείλει να δημοσιεύει τον διορισμό οποιουδήποτε προσωρινού διαχειριστή,

εκτός και εάν αυτός δεν έχει αρμοδιότητα εκπροσώπησης του Ιδρύματος. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι κάθε προσωρινός διαχειριστής διαθέτει τα προσόντα, τις ικανότητες και τις γνώσεις που απαιτούνται προκειμένου να ασκήσει τα καθήκοντά του και ότι δεν υφίσταται σύγκρουση συμφερόντων.

2. Η Αρμόδια Αρχή προσδιορίζει τις εξουσίες που θα δοθούν στον προσωρινό διαχειριστή κατά το χρόνο διορισμού του και κατ' αναλογία με τις περιστάσεις. Οι εν λόγω εξουσίες μπορούν να περιλαμβάνουν μερικές ή ακόμη και το σύνολο των εξουσιών του Διοικητικού οργάνου του Ιδρύματος βάσει του καταστατικού του και του Εθνικού Δικαίου. Οι εξουσίες του προσωρινού διαχειριστή θα πρέπει να συμμορφώνονται προς το εφαρμοστέο εταιρικό δίκαιο.

3. Ο ρόλος και τα καθήκοντα του προσωρινού διαχειριστή ορίζονται από την Αρμόδια Αρχή κατά το χρόνο διορισμού και μπορούν να περιλαμβάνουν την επιβεβαίωση της χρηματοοικονομικής θέσης του Ιδρύματος, τη διαχείριση των επαγγελματικών δραστηριοτήτων ή μέρους των εν λόγω δραστηριοτήτων του Ιδρύματος με σκοπό τη διατήρηση ή την αποκατάσταση της χρηματοοικονομικής του θέσης.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι Αρμόδιες Αρχές είναι αποκλειστικά υπεύθυνες τόσο για τον διορισμό όσο και για την απομάκρυνση κάθε προσωρινού Διαχειριστή ανά πάσα στιγμή και για οποιονδήποτε λόγο ενώ δύναται να τροποποιήσει τους όρους διορισμού ενός προσωρινού Διαχειριστή ανά πάσα στιγμή, με την επιφύλαξη του παρόντος άρθρου.

5. Η Αρμόδια Αρχή μπορεί να θέτει ως προϋπόθεση την εκ των προτέρων συγκατάθεσή της για ορισμένες δράσεις του προσωρινού Διαχειριστή καθώς και να διευκρινίζει κάθε σχετική απαίτηση κατά τη στιγμή του διορισμού του προσωρινού διαχειριστή ή κατά τη στιγμή της οποιαδήποτε τροποποίησης των όρων διορισμού του. Σε κάθε περίπτωση, ο προσωρινός Διαχειριστής δύναται να συγκαλεί γενική συνέλευση των μετόχων του Ιδρύματος και να διαμορφώνει την ημερήσια διάταξη μόνον με την πρότερη συγκατάθεση της αρμόδιας Αρχής.

6. Η αρμόδια Αρχή δύναται να απαιτεί από τον προσωρινό Διαχειριστή να προχωρεί στην σύνταξη εκθέσεων που αφορούν τη χρηματοοικονομική θέση του Ιδρύματος και

τις ενέργειες που έγιναν κατά τη διάρκεια του διορισμού του, ανά χρονικά διαστήματα που ορίζονται από την Αρμόδια Αρχή και υποχρεωτικά κατά τη λήξη της θητείας αυτού.

7. Ο διορισμός προσωρινού Διαχειριστή δεν υπερβαίνει σε διάρκεια το ένα έτος ενώ δύναται να παραταθεί εφόσον εξακολουθούν να πληρούνται οι προϋποθέσεις διορισμού του. Η Αρμόδια Αρχή είναι υπεύθυνη να αποφασίσει εάν οι συνθήκες επιτρέπουν την παράταση της παραμονής του προσωρινού Διαχειριστή και να αιτιολογήσει την σχετική απόφαση στους μετόχους.

8. Με την επιφύλαξη του παρόντος άρθρου, ο διορισμός προσωρινού Διαχειριστή δεν θίγει τα δικαιώματα των μετόχων τα οποία προβλέπονται από το Ευρωπαϊκό ή το Εθνικό Εταιρικό Δίκαιο.

9. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάξουν από την ευθύνη κάθε διορισμένο προσωρινού Διαχειριστή, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, για πράξεις ή παραλείψεις κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του ως ειδικού διαχειριστή βάσει της παραγράφου 3.

10. Ο προσωρινός Διαχειριστής που διορίζεται δυνάμει του παρόντος άρθρου δεν θεωρείται σκιώδης Διευθυντής ή "de facto Διευθυντής" σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

Άρθρο 30 Συντονισμός των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης και διορισμός προσωρινού Διαχειριστή για τους ομίλους

1. Εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για την επιβολή απαιτήσεων βάσει του άρθρου 27 ή τον διορισμό προσωρινού Διαχειριστή βάσει του άρθρου 29 όσον αφορά μητρική επιχείρηση της Ένωσης, η Αρχή Ενοποιημένης Εποπτείας ειδοποιεί την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών και διαβουλεύεται με τις λοιπές Αρμόδιες Αρχές στο πλαίσιο του σώματος εποπτείας.

2. Μετά την ειδοποίηση αυτή και κατόπιν διαβούλευσης, η Αρχή Ενοποιημένης Εποπτείας αποφασίζει εάν θα εφαρμόσει κάποιο από τα μέτρα του άρθρου 27 ή εάν θα διορίσει προσωρινό Διαχειριστή δυνάμει του άρθρου 29 ως προς τη εμπλεκόμενη μητρική επιχείρηση της Ένωσης, λαμβάνοντας υπόψη τον αντίκτυπο των μέτρων

αυτών στις λοιπές οντότητες του ομίλου οι οποίες εδρεύουν σε άλλα κράτη μέλη. Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών κοινοποιεί την απόφαση στις λοιπές Αρμόδιες Αρχές του σώματος Εποπτείας και στην Αρχή Ενοποιημένης Εποπτείας.

3. Εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για την επιβολή απαιτήσεων βάσει του άρθρου 27 ή τον διορισμό προσωρινού Διαχειριστή βάσει του άρθρου 29 όσον αφορά θυγατρική μητρικής επιχείρησης της Ένωσης, η Αρμόδια Αρχή η οποία είναι υπεύθυνη για την εποπτεία σε ατομική βάση και σκοπεύει να λάβει κάποιο μέτρο σύμφωνα με τα εν λόγω άρθρα ειδοποιεί την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών και διαβουλεύεται με την Αρχή Ενοποιημένης Εποπτείας.

Κατά την παραλαβή της κοινοποίησης, η Αρχή Ενοποιημένης Εποπτείας δύναται να εκτιμήσει τον πιθανό αντίκτυπο από την επιβολή απαιτήσεων δυνάμει του άρθρου 27 ή από τον διορισμό προσωρινού Διαχειριστή σύμφωνα με το άρθρο 29 στο εμπλεκόμενο Τραπεζικό ίδρυμα, στον όμιλο ή σε οντότητες του ομίλου σε άλλα κράτη μέλη. Διαβιβάζει την εν λόγω εκτίμηση στην Αρμόδια Αρχή εντός τριών ημερών.

Μετά την εν λόγω κοινοποίηση και σχετική διαβούλευση, η Αρμόδια Αρχή αποφασίζει εάν θα εφαρμόσει κάποιο από τα μέτρα του άρθρου 27 ή εάν θα διορίσει προσωρινό Διαχειριστή δυνάμει του άρθρου 29 και κοινοποιεί την απόφασή της στις εμπλεκόμενες Αρχές. Στην απόφαση αυτή συνυπολογίζεται η οποιαδήποτε εκτίμηση της Αρχής Ενοποιημένης Εποπτείας.

4. Σε περίπτωση που περισσότερες από μία Αρμόδιες Αρχές αποφάσισαν να διορίσουν προσωρινό Διαχειριστή ή να εφαρμόσουν οποιοδήποτε από τα μέτρα του άρθρου 27 σε περισσότερα από ένα Ιδρύματα του ίδιου ομίλου, η Αρχή Ενοποιημένης Εποπτείας και οι λοιπές σχετικές αρμόδιες Αρχές εξετάζουν εάν ενδείκνυται περισσότερο ο διορισμός του ίδιου προσωρινού Διαχειριστή για όλες τις σχετικές οντότητες ή να συντονίσουν την εφαρμογή εναλλακτικών μέτρων του άρθρου 27 σε περισσότερα από ένα Ιδρύματα, ώστε να διευκολυνθούν τυχόν ενέργειες αποκατάστασης της χρηματοοικονομικής θέσης του σχετικού Ιδρύματος. Η εκτίμηση λαμβάνει τη μορφή κοινής απόφασης της Αρχής ενοποιημένης εποπτείας και των υπόλοιπων σχετικών αρμοδίων αρχών η οποία και λαμβάνεται εντός πέντε ημερών από την ημερομηνία της κοινοποίησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Η

κοινή απόφαση είναι επαρκώς αιτιολογημένη και περιλαμβάνεται σε έγγραφο που παρέχει η Αρχή Ενοποιημένης Εποπτείας στη μητρική επιχείρηση της Ένωσης.

5. Όταν σχετική αρμόδια Αρχή δεν συμφωνεί με την κοινοποιηθείσα απόφαση ή ελλείπει κοινής αποφάσεως σύμφωνα με την παράγραφο 4, η Αρμόδια Αρχή μπορεί να παραπέμψει το θέμα στην Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών σύμφωνα με την παράγραφο 6.

6. Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών μπορεί, μετά από σχετικό αίτημα Αρμόδιας Αρχής να βοηθήσει τις Αρμόδιες Αρχές που σκοπεύουν να εφαρμόσουν ένα ή περισσότερα από τα μέτρα του άρθρου 27.

7. Η απόφαση κάθε Αρμόδιας Αρχής είναι αιτιολογημένη και έχει λάβει υπόψη τις απόψεις και τις επιφυλάξεις των άλλων Αρμόδιων Αρχών, οι οποίες είχαν εκφραστεί κατά την περίοδο διαβούλευσης αλλά και τον ενδεχόμενο αντίκτυπό της εν θέματι απόφασης στη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος στα σχετικά κράτη μέλη. Οι αποφάσεις διαβιβάζονται από την Αρχή Ενοποιημένης Εποπτείας στη μητρική επιχείρηση της Ένωσης και στις θυγατρικές από τις αντίστοιχες Αρμόδιες Αρχές.

7.4 Εξυγίανση Πιστωτικών Ιδρυμάτων

Σύμφωνα με την Οδηγία 2014/59/ΕΕ η αρμόδια Αρχή Εξυγίανσης δύναται να λάβει μέτρα εξυγίανσης εφόσον κρίνει ότι πληρούνται σωρευτικά τα κατωτέρω:

- Το Τραπεζικό ίδρυμα τελεί σε καθεστώς αφερεγγυότητας ή επαπειλούμενης αφερεγγυότητας,
- Κανένα εναλλακτικό μέτρο του ιδιωτικού τομέα και καμία εποπτική ενέργεια, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης, δεν δύναται να αποτρέψει την εμφάνιση αφερεγγυότητας του Τραπεζικού Ιδρύματος,
- Οι ενέργειες εξυγίανσης είναι αναγκαίες για λόγους Δημοσίου συμφέροντος και διατήρησης της οικονομικής σταθερότητας.

Η Οδηγία 2014/59/ΕΕ προβλέπει ευρείες εξουσίες εξυγίανσης για τις Εθνικές Αρχές βάσει των άρθρων 31-72 ενώ για λόγους συντομίας θα αναφερθούν τα σημαντικότερα εξ αυτών άρθρα τα οποία αφορούν στις κάτωθι ενέργειες εξυγίανσης :

- Την εντολή μεταβίβασης (sale of business tool),
- Το μεταβατικό ίδρυμα (bridge institution tool),
- Τον διαχωρισμό περιουσιακών στοιχείων (asset separation tool), και
- Την αναδιάρθρωση του παθητικού (bail in tool).

Ειδικότερα:

Άρθρο 31 Στόχοι της εξυγίανσης

1. Όταν αναμένεται να εφαρμόσουν τα εργαλεία εξυγίανσης και να ασκήσουν τις εξουσίες εξυγίανσης, οι Αρχές Εξυγίανσης λαμβάνουν υπόψη τους στόχους αυτής και επιλέγουν τα κατάλληλα εργαλεία και τις εξουσίες για την επίτευξη του μέγιστου κατά περίπτωση αποτελέσματος.

2. Οι στόχοι της εξυγίανσης ορίζονται ως κατωτέρω:

- α) Η διασφάλιση της συνέχειας των κρίσιμων δραστηριοτήτων,
- β) Η αποφυγή μετάδοσης των αρνητικών επιπτώσεων στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, ιδίως με την πρόληψη της μετάδοσης, μεταξύ άλλων στις υποδομές της αγοράς, και με τη διατήρηση της πειθαρχίας,
- γ) Η προστασία των Δημόσιων πόρων και η ελαχιστοποίηση της εξάρτησης από έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη,
- δ) Η προστασία των καταθετών βάσει της οδηγίας και των επενδυτών,
- ε) Η προστασία των κεφαλαίων και των περιουσιακών στοιχείων των πελατών,

Κατά την επιδίωξη των ανωτέρω στόχων, πρόθεση της Αρχής Εξυγίανσης είναι η ελαχιστοποίηση του κόστους εξυγίανσης ή της πρόκλησης οικονομικής ζημίας εκτός και αν αυτό είναι αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων της εξυγίανσης.

3. Οι στόχοι εξυγίανσης θεωρούνται ισομερείς και οι Αρχές Εξυγίανσης ενεργούν ισόρροπα ανάλογα με τη φύση και τις περιστάσεις της κάθε περίπτωσης.

Άρθρο 32 Προϋποθέσεις για την εξυγίανση

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι Αρχές Εξυγίανσης να αναλαμβάνουν δράση για την εξυγίανση ενός Τραπεζικού Ιδρύματος μόνο εφόσον πληρούνται σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) Η Αρμόδια Αρχή, ύστερα από διαβούλευση με την Αρχή Εξυγίανσης, συμπεράνει ότι το Τραπεζικό ίδρυμα τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει,

β) Κατά την δεδομένη χρονική στιγμή κανένα εναλλακτικό μέτρο του ιδιωτικού τομέα και καμία εποπτική δράση συμπεριλαμβανομένων των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης δεν μπορεί να αποτρέψει την πτώχευση του Ιδρύματος εντός εύλογου χρονικού διαστήματος,

γ) Η ενεργοποίηση των δράσεων εξυγίανσης είναι για λόγους Δημοσίου συμφέροντος,

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να διαπιστώσουν ότι το ίδρυμα τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει κατόπιν σχετικής διαβούλευσης της σχετικής Αρχής Εξυγίανσης με την Αρμόδια Αρχή, εφόσον παρασχεθούν τα αναγκαία μέσα, και ιδίως η δυνατότητα επαρκής πρόσβασης σε σχετικές πληροφορίες, για την διαπίστωση αυτή. Η Αρμόδια Αρχή παρέχει χωρίς καθυστέρηση στην Αρχή Εξυγίανσης κάθε σχετική πληροφορία για την τεκμηρίωση των συμπερασμάτων της.

3. Η λήψη μέτρων έγκαιρης παρέμβασης σύμφωνα με το άρθρο 27 δεν αποτελεί προϋπόθεση για να αναληφθεί δράση εξυγίανσης.

4. Ένα ίδρυμα θεωρείται ότι τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει σε μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) Το ίδρυμα παραβιάζει ή βάσει αντικειμενικών ενδείξεων πρόκειται να παραβιάσει στο εγγύς μέλλον τις απαιτήσεις από τις οποίες εξαρτάται η διατήρηση της άδειας λειτουργίας, κατά τρόπο που θα δικαιολογούσε την ανάκληση της άδειας λειτουργίας από την Αρμόδια Αρχή, καθόσον έχει υποστεί ή είναι πιθανόν να υποστεί ζημιές οι οποίες θα εξαντλήσουν σημαντικό μέρος των ιδίων κεφαλαίων του,
- β) Τα περιουσιακά στοιχεία του Ιδρύματος υπολείπονται, ή πρόκειται, στο κοντινό μέλλον, να υπολείπονται, των υποχρεώσεων του,
- γ) Το ίδρυμα δεν ανταποκρίνεται ή πρόκειται στο εγγύς μέλλον να μη δύναται να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του όταν αυτές καταστούν απαιτητές,
- δ) Απαιτείται η παροχή άμεσης έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης εκτός εάν, προκειμένου να αποτραπεί ή να αντιμετωπιστεί σοβαρή διαταραχή στην οικονομία ενός κράτους μέλους και να διατηρηθεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα, η έκτακτη Δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη λάβει οποιαδήποτε από τις ακόλουθες μορφές:
- i) Κρατική εγγύηση για την παροχή έκτακτης ρευστότητας που παρέχεται από κεντρικές Τράπεζες σύμφωνα με τους συνήθεις όρους των κεντρικών τραπεζών,
- ii) Κρατική εγγύηση για νεοκδοθείσες υποχρεώσεις,
- iii) Εισροή ιδίων κεφαλαίων ή αγορά κεφαλαιακών μέσων σε τιμές και με όρους που δεν παρέχουν πλεονέκτημα υπέρ του Ιδρύματος,

Άρθρο 33 Προϋποθέσεις εξυγίανσης όσον αφορά χρηματοοικονομικά Ιδρύματα και εταιρείες συμμετοχών

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι Αρχές Εξυγίανσης να δύναται να αναλάβουν δράση εξυγίανσης έναντι χρηματοοικονομικού Ιδρύματος όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 32 παράγραφος 1 τόσο ως προς το εν θέματι Τραπεζικό ίδρυμα όσο και ως προς τη μητρική επιχείρηση που υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι Αρχές εξυγίανσης να μπορούν να αναλαμβάνουν δράση εξυγίανσης έναντι οντότητας που δεν είναι εγκατεστημένη στην Ένωση, όταν η Αρχή της τρίτης Χώρας έχει διαπιστώσει ότι η θυγατρική πληροί τις προϋποθέσεις για εξυγίανση βάσει της νομοθεσίας της.

3. Σε περίπτωση που τα θυγατρικά Ιδρύματα μιας μεικτής εταιρείας συμμετοχών ανήκουν άμεσα ή έμμεσα σε ενδιάμεση χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι δράσεις εξυγίανσης για τους σκοπούς της εξυγίανσης του ομίλου να αναλαμβάνονται έναντι της ενδιάμεσης χρηματοοικονομικής εταιρείας συμμετοχών, και όχι για τους σκοπούς της εξυγίανσης του ομίλου έναντι της μεικτής εταιρείας συμμετοχών.

4. Οι Αρχές εξυγίανσης δύναται να αναλάβουν δράση εξυγίανσης έναντι μιας οντότητας όταν μία ή περισσότερες από τις θυγατρικές οι οποίες είναι Ιδρύματα και τα περιουσιακά τους στοιχεία και οι υποχρεώσεις τους είναι τέτοιου είδους ώστε η πτώχευσή τους να απειλεί το ίδρυμα ή τον όμιλο στο σύνολό του, ή το πτωχευτικό δίκαιο του κράτους μέλους να απαιτεί να αντιμετωπίζονται οι όμιλοι ως σύνολο και η δράση έναντι της οντότητας είναι αναγκαία για την εξυγίανση των θυγατρικών αυτών.

Άρθρο 34 Γενικές Αρχές που διέπουν την εξυγίανση

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, όταν οι Εξουσίες Εξυγίανσης, πρόκειται να εφαρμόσουν τα εργαλεία εξυγίανσης, να δύναται να ληφθεί κάθε ενδεδειγμένο μέτρο για να διασφαλιστεί ότι η δράση εξυγίανσης λαμβάνεται σύμφωνα με τις ακόλουθες αρχές:

α) Οι μέτοχοι του υπό εξυγίανση Ιδρύματος ζημιώνονται πρώτοι,

β) Οι πιστωτές του υπό εξυγίανση του Ιδρύματος αναλαμβάνουν ζημίες μετά τους μετόχους, σύμφωνα με τη σειρά προτεραιότητας των απαιτήσεών τους στο πλαίσιο των κανονικών διαδικασιών αφερεγγυότητας,

γ) Το Διοικητικό όργανο και τα ανώτατα Διοικητικά στελέχη του υπό εξυγίανση του Ιδρύματος αντικαθίστανται, εκτός από περιπτώσεις κατά τις οποίες η παραμονή του

διοικητικού οργάνου και των ανώτατων διοικητικών στελεχών ή μέρους αυτών κρίνεται αναγκαία για την επίτευξη των στόχων της εξυγίανσης,

δ) Το Διοικητικό όργανο και τα ανώτατα Διοικητικά στελέχη του υπό εξυγίανση Ιδρύματος παρέχουν κάθε απαραίτητη βοήθεια για την επίτευξη των στόχων εξυγίανσης,

ε) Το Διοικητικό όργανο και τα ανώτατα Διοικητικά στελέχη καθίστανται υπόλογα, βάσει του αστικού ή ποινικού δικαίου, για την ευθύνη που φέρουν για την πτώχευση του Ιδρύματος υπό την επιφύλαξη του δικαίου του κράτους μέλους,

στ) Οι Πιστωτές της ίδιας τάξεως τυγχάνουν ίσης μεταχείρισης·

ζ) Κανένας Πιστωτής δεν υφίσταται μεγαλύτερες ζημίες από εκείνες που θα είχε υποστεί εάν το ίδρυμα ή η οντότητα είχε εκκαθαριστεί υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας,

η) Οι καταθέσεις, έως το προβλεπόμενο ύψος, προστατεύονται πλήρως,

θ) Η δράση εξυγίανσης αναλαμβάνεται σύμφωνα με τις διασφαλίσεις της παρούσας οδηγίας.

2. Σε περίπτωση που ένα ίδρυμα είναι οντότητα ομίλου, με την επιφύλαξη του άρθρου 31, οι Αρχές Εξυγίανσης εφαρμόζουν τα εργαλεία εξυγίανσης και ασκούν τις εξουσίες εξυγίανσης με σκοπό την ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων στις λοιπές οντότητες, στο σύνολο του ομίλου, καθώς και στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα της Ένωσης και των Κρατών μελών της, και ιδίως στις χώρες όπου δραστηριοποιείται ο όμιλος.

3. Όταν πρόκειται να εφαρμόσουν τα εργαλεία και τις εξουσίες εξυγίανσης, τα κράτη μέλη φροντίζουν, ανάλογα με την περίπτωση, να συμμορφώνονται με το πλαίσιο της Ένωσης σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις.

4. Όταν σε ίδρυμα ή οντότητα εφαρμόζεται το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων, το εργαλείο μεταβατικού Ιδρύματος ή αυτό του διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων,

θεωρείται ως υποκείμενο σε πτωχευτικές διαδικασίες ή ανάλογες διαδικασίες αφερεγγυότητας.

5. Κατά την εφαρμογή των εργαλείων και των εξουσιών εξυγίανσης, οι Αρχές Εξυγίανσης, όποτε ενδείκνυται, ενημερώνουν και ζητούν τη γνώμη των εκπροσώπων των εργαζομένων.

6. Οι Αρχές Εξυγίανσης εφαρμόζουν εργαλεία εξυγίανσης και ασκούν εξουσίες εξυγίανσης υπό την επιφύλαξη των διατάξεων σχετικά με την εκπροσώπηση των εργαζομένων στα συμβούλια της εταιρείας, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο ή πρακτική.

Άρθρο 35 Ειδική διαχείριση

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι Αρχές Εξυγίανσης να μπορούν να διορίσουν ειδικό Διαχειριστή (Επίτροπο) προς αντικατάσταση του Διοικητικού οργάνου του υπό εξυγίανση Ιδρύματος. Οι Αρχές εξυγίανσης γνωστοποιούν στο κοινό τον διορισμό του ειδικού διαχειριστή ενώ διασφαλίζουν ότι ο ειδικός Διαχειριστής διαθέτει τα προσόντα, τις ικανότητες και τις γνώσεις που απαιτούνται για να ασκήσει τα καθήκοντά του.

2. Ο ειδικός Διαχειριστής διαθέτει όλες τις εξουσίες των μετόχων και του Διοικητικού οργάνου του υπό εξυγίανση Ιδρύματος. Ωστόσο, ο ειδικός διαχειριστής μπορεί να ασκεί τις εξουσίες αυτές μόνο υπό τον έλεγχο της Αρχής Εξυγίανσης.

3. Ο ειδικός Διαχειριστής έχει το νόμιμο καθήκον να λαμβάνει κάθε αναγκαίο μέτρο για την προώθηση των στόχων εξυγίανσης του άρθρου 31 και την εφαρμογή δράσεων εξυγίανσης σύμφωνα με την απόφαση της Αρχής Εξυγίανσης. Το καθήκον αυτό υπερισχύει κάθε άλλου διοικητικού καθήκοντος σύμφωνα με το καταστατικό του Ιδρύματος ή το εθνικό δίκαιο, όταν προκύπτει θέμα ασυμβίβαστου μεταξύ τους. Τα εν λόγω μέτρα μπορούν να περιλαμβάνουν αύξηση κεφαλαίου, αναδιοργάνωση της ιδιοκτησιακής δομής του Ιδρύματος ή εξαγορές από Ιδρύματα που είναι υγιή από χρηματοοικονομική και οργανωτική άποψη.

4. Οι Αρχές Εξυγίανσης μπορούν να θέτουν όρια στη δράση του ειδικού Διαχειριστή ή μπορούν ανά πάσα στιγμή να τον παύσουν από τα καθήκοντά του.

5. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον ειδικό Διαχειριστή να καταρτίζει εκθέσεις για την Αρχή Εξυγίανσης η οποία τον διόρισε σχετικά με την οικονομική και χρηματοπιστωτική κατάσταση του Ιδρύματος και τις πράξεις που πραγματοποιήθηκαν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, ανά τακτά διαστήματα και υποχρεωτικά κατά την έναρξη και τη λήξη της θητείας του.

6. Ο ειδικός Διαχειριστής διορίζεται για χρονική διάρκεια που δεν υπερβαίνει το ένα έτος ενώ δύναται η θητεία αυτήν να παραταθεί με απόφαση της Αρχής Εξυγίανσης.

Άρθρο 37 Γενικές Αρχές των εργαλείων εξυγίανσης

1. Τα κράτη μέλη προνοούν ώστε οι Αρχές Εξυγίανσης να διαθέτουν επαρκείς εξουσίες για την εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης σε Ιδρύματα και σε οντότητες που πληρούν τις ισχύουσες προϋποθέσεις για εξυγίανση.

2. Σε περίπτωση που η Αρχή Εξυγίανσης αποφασίσει την εφαρμογή εργαλείων σε ίδρυμα ή σε οντότητες και αυτή προκαλέσει ζημιές που επιβαρύνουν τους Πιστωτές ή οδηγήσει σε μετατροπή των απαιτήσεών τους, η Αρχή Εξυγίανσης ασκεί την εξουσία απομείωσης και μετατροπής κεφαλαιακών μέσων σύμφωνα με το άρθρο 59 αμέσως πριν ή παράλληλα με την εφαρμογή του εργαλείου εξυγίανσης.

3. Τα εργαλεία εξυγίανσης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι τα εξής:

- α) Το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων,
- β) Το εργαλείο μεταβατικού Ιδρύματος,
- γ) Το εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων,
- δ) Το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα,

4. Οι Αρχές Εξυγίανσης μπορούν να εφαρμόζουν τα εργαλεία εξυγίανσης είτε μεμονωμένα είτε με οποιονδήποτε συνδυασμό.

5. Οι Αρχές Εξυγίανσης μπορούν να εφαρμόζουν το εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων μόνο σε συνδυασμό με άλλο εργαλείο εξυγίανσης.

6. Όταν χρησιμοποιούνται μόνο τα εργαλεία εξυγίανσης που αναφέρονται στην παράγραφο 3 στοιχείο α) ή β) του παρόντος άρθρου, και χρησιμοποιούνται για τη μεταβίβαση μόνο μέρους των περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων του υπό εξυγίανση Ιδρύματος, το εναπομένον ίδρυμα από το οποίο έχουν μεταβιβαστεί τα περιουσιακά στοιχεία, τα δικαιώματα ή οι υποχρεώσεις, εκκαθαρίζεται σύμφωνα με τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας. Η εκκαθάριση αυτή πραγματοποιείται εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, προκειμένου ο αποδέκτης να είναι σε θέση να διεκπεραιώσει τις δραστηριότητες ή τις υπηρεσίες τις οποίες απέκτησε δυνάμει αυτής της μεταβίβασης, και λαμβανομένου επίσης υπόψη κάθε άλλου λόγου ο οποίος επιτάσσει τη συνέχιση της λειτουργίας του εναπομένοντος Ιδρύματος προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της εξυγίανσης.

7. Η Αρχή Εξυγίανσης και οποιαδήποτε χρηματοδοτική ρύθμιση μπορεί να ανακτά κάθε εύλογη δαπάνη που προέκυψε από την άσκηση των εργαλείων εξυγίανσης ή των εξουσιών ή των εργαλείων κρατικής χρηματοπιστωτικής σταθεροποίησης, με έναν ή περισσότερους από τους ακόλουθους τρόπους:

α) Υπό μορφή παρακράτησης από οποιοδήποτε αντίτιμο καταβάλλεται από αποδέκτη προς το υπό εξυγίανση ίδρυμα ή, ανάλογα με την περίπτωση, προς τους κατόχους των μετοχών ή άλλων μέσων ιδιοκτησίας,

β) Από το υπό εξυγίανση ίδρυμα, ως προνομιακός πιστωτής,

γ) Από τυχόν έσοδα που προκύπτουν από την περάτωση της λειτουργίας του μεταβατικού Ιδρύματος ή του φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων, ως προνομιακός πιστωτής,

8. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι κανόνες του εθνικού πτωχευτικού δικαίου οι οποίοι άπτονται της ακύρωσης και της κήρυξης του ανενεργού των επιβλαβών για το σύνολο των πιστωτών δικαιοπραξιών δεν εφαρμόζονται στις μεταβιβάσεις περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων από ένα υπό εξυγίανση ίδρυμα προς άλλη οντότητα δυνάμει της εφαρμογής εργαλείου εξυγίανσης ή της άσκησης εξουσίας εξυγίανσης ή της χρήσης εργαλείου κρατικής χρηματοπιστωτικής σταθεροποίησης.

9. Τα κράτη μέλη μπορούν να αναθέτουν στις Αρχές εξυγίανσης πρόσθετα εργαλεία και εξουσίες που μπορούν να ασκούνται όταν ένα ίδρυμα ή οντότητα του άρθρου 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) πληροί τις προϋποθέσεις εξυγίανσης, εφόσον:

α) Όταν εφαρμόζονται σε διασυνοριακό όμιλο, οι εν λόγω πρόσθετες εξουσίες δεν θέτουν εμπόδια στην αποτελεσματική εξυγίανση του ομίλου,

β) Συνάδουν με τους στόχους της εξυγίανσης και με τις γενικές Αρχές περί εξυγίανσης, όπως καθορίζονται στα άρθρα 31 και 34,

10. Στην σπάνια περίπτωση συστημικής κρίσης, η Αρχή εξυγίανσης μπορεί να αναζητά χρηματοδότηση από εναλλακτικές πηγές χρησιμοποιώντας τα δημόσια εργαλεία σταθεροποίησης των άρθρων 56 έως 58, υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) Οι μέτοχοι, οι κάτοχοι άλλων μέσων ιδιοκτησίας, οι κάτοχοι σχετικών κεφαλαιακών μέσων και οι κάτοχοι άλλων επιλέξιμων υποχρεώσεων έχουν συνεισφέρει, μέσω απομείωσης, μετατροπής ή με άλλο τρόπο, στην απορρόφηση των ζημιών και την ανακεφαλαιοποίηση με ποσό που ισοδυναμεί στο 8% τουλάχιστον των συνολικών υποχρεώσεων συμπεριλαμβανομένων των ιδίων κεφαλαίων του υπό εξυγίανση Ιδρύματος, μετρούμενων κατά τον χρόνο της δράσης εξυγίανσης σύμφωνα με την αποτίμηση που προβλέπεται στο άρθρο 36,

β) Χορηγείται έγκριση βάσει του πλαισίου περί κρατικών ενισχύσεων της Ένωσης

Άρθρο 38 Το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι Αρχές Εξυγίανσης μπορούν αυτόνομα να αποφασίσουν την μεταβίβαση στοιχείων Ενεργητικού σε έναν αγοραστή που δεν είναι μεταβατικό ίδρυμα ως κατωτέρω:

α) Μετοχές ή άλλα μέσα ιδιοκτησίας που έχουν εκδοθεί από ίδρυμα που τελεί υπό εξυγίανση,

β) Το σύνολο ή μέρος των περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων του υπό εξυγίανση Ιδρύματος,

Η μεταβίβαση των ανωτέρω δύναται να πραγματοποιηθεί χωρίς τη συγκατάθεση των μετόχων του υπό εξυγίανση Ιδρύματος χωρίς να τηρούνται διαδικαστικές απαιτήσεις βάσει του δικαίου περί εταιρειών ή αξιογράφων πέραν αυτών που περιλαμβάνονται στο άρθρο 39.

2. Η μεταβίβαση στοιχείων Ενεργητικού πραγματοποιείται με εμπορικούς όρους, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων, και σύμφωνα με το πλαίσιο της Ένωσης σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις.

3. Οι Αρχές Εξυγίανσης λαμβάνουν κάθε εύλογο μέτρο ώστε να εξασφαλίσουν εμπορικούς όρους για τη μεταβίβαση οι οποίοι συνάδουν με την αποτίμηση που πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 36.

4. Με την επιφύλαξη του άρθρου 37 παράγραφος 7, οποιοδήποτε αντάλλαγμα καταβάλλεται από τον αγοραστή αποβαίνει προς όφελος:

α) Των κατόχων των μετοχών ή άλλων μέσων ιδιοκτησίας τα οποία μεταβιβάστηκαν από το υπό εξυγίανση ίδρυμα,

β) Του υπό εξυγίανση Ιδρύματος, όταν η πώληση δραστηριοτήτων έχει πραγματοποιηθεί μέσω της μεταβίβασης προς τον αγοραστή ορισμένων ή όλων των περιουσιακών στοιχείων ή των υποχρεώσεων του υπό εξυγίανση Ιδρύματος.

5. Μετά την εφαρμογή του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων, η Αρχή Εξυγίανσης μπορεί να ασκεί την εξουσία μεταβίβασης περισσότερο από μία φορά, προκειμένου να πραγματοποιεί συμπληρωματικές μεταβιβάσεις μετοχών ή άλλων μέσων ιδιοκτησίας του υπό εξυγίανση Ιδρύματος,

6. Μετά την εφαρμογή του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων, οι Αρχές Εξυγίανσης μπορούν, με τη συγκατάθεση του αγοραστή, να ασκήσουν τις εξουσίες μεταβίβασης όσον αφορά περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις που έχουν μεταβιβαστεί στον αγοραστή, προκειμένου να μεταβιβαστούν εκ νέου στους αρχικούς κατόχους τους, ενώ το υπό εξυγίανση ίδρυμα ή οι αρχικοί κάτοχοι υποχρεούνται να δεχθούν πίσω κάθε τέτοιο περιουσιακό στοιχείο, δικαίωμα ή υποχρέωση, ή μετοχή ή άλλο μέσο ιδιοκτησίας.

7. Ένας αγοραστής διαθέτει τη δέουσα άδεια λειτουργίας προκειμένου να διεκπεραιώσει τις επιχειρηματικές δραστηριότητες τις οποίες αναλαμβάνει όταν πραγματοποιείται η μεταβίβαση ενώ οι Αρμόδιες Αρχές εξασφαλίζουν την έγκαιρη εξέταση της αίτησης χορήγησης της άδειας, σε συνδυασμό με τη μεταβίβαση.

Άρθρο 40 Εργαλείο μεταβατικού Ιδρύματος

1. Προκειμένου να τεθεί σε εφαρμογή το εργαλείο μεταβατικού Ιδρύματος και λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη διατήρησης των βασικών λειτουργιών στο μεταβατικό ίδρυμα, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι Αρχές Εξυγίανσης έχουν την εξουσία να μεταβιβάζουν σε μεταβατικά Ιδρύματα:

α) Μετοχές ή άλλα μέσα ιδιοκτησίας που έχουν εκδοθεί από ένα ή περισσότερα υπό εξυγίανση Ιδρύματα ,

β) Όλα ή ορισμένα από τα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις ενός ή περισσότερων υπό εξυγίανση Ιδρυμάτων.

2. Το μεταβατικό ίδρυμα είναι νομικό πρόσωπο που πληροί σωρευτικά τις ακόλουθες απαιτήσεις:

α) Ανήκει εξ ολοκλήρου ή εν μέρει σε μία ή περισσότερες Δημόσιες Αρχές, μεταξύ των οποίων μπορεί να συγκαταλέγεται η Αρχή Εξυγίανσης,

β) Δημιουργείται με σκοπό την απόκτηση ορισμένων ή όλων των μετοχών ή άλλων μέσων ιδιοκτησίας που έχουν εκδοθεί από το υπό εξυγίανση ίδρυμα με σκοπό είτε τη διατήρηση της πρόσβασης σε βασικές λειτουργίες και την πώληση του Ιδρύματος ή της οντότητας είτε τη συνέχιση ορισμένων ή όλων των λειτουργιών, υπηρεσιών και δραστηριοτήτων τους.

3. Όταν εφαρμόζει το εργαλείο μεταβατικού Ιδρύματος, η Αρχή Εξυγίανσης μεριμνά ώστε η συνολική αξία των υποχρεώσεων που μεταβιβάζονται στο μεταβατικό ίδρυμα να μην υπερβαίνει τη συνολική αξία των δικαιωμάτων και περιουσιακών στοιχείων που μεταβιβάζονται από το υπό εξυγίανση ίδρυμα ή παρέχονται από τρίτες πηγές.

4. Κάθε αντάλλαγμα που καταβάλλεται από το μεταβατικό ίδρυμα αποβαίνει προς όφελος:

α) Των κατόχων των μετοχών ή άλλων μέσων ιδιοκτησίας τα οποία μεταβιβάστηκαν από το υπό εξυγίανση ίδρυμα,

β) Του υπό εξυγίανση Ιδρύματος, όταν η πώληση δραστηριοτήτων έχει πραγματοποιηθεί μέσω της μεταβίβασης προς τον αγοραστή ορισμένων ή όλων των περιουσιακών στοιχείων ή των υποχρεώσεων του υπό εξυγίανση Ιδρύματος.

5. Όταν εφαρμόζει το εργαλείο μεταβατικού Ιδρύματος, η Αρχή Εξυγίανσης μπορεί να ασκεί την εξουσία μεταβίβασης περισσότερο από μία φορά, προκειμένου να πραγματοποιηθούν συμπληρωματικές μεταβιβάσεις μετοχών ή άλλων μέσων ιδιοκτησίας ανάλογα με την περίπτωση.

6. Όταν εφαρμόζει το εργαλείο μεταβατικού Ιδρύματος, η Αρχή Εξυγίανσης μπορεί:

α) Να επαναμεταβιβάζει δικαιώματα, περιουσιακά στοιχεία ή υποχρεώσεις από το μεταβατικό ίδρυμα στο υπό εξυγίανση ίδρυμα, το οποίο υποχρεούται να δεχθεί πίσω κάθε σχετικό περιουσιακό στοιχείο, δικαίωμα ή υποχρέωση, ή μετοχή ή άλλο μέσο ιδιοκτησίας, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι όροι της παραγράφου 7,

β) Να μεταβιβάζει μετοχές ή άλλα μέσα ιδιοκτησίας ή περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις από το μεταβατικό ίδρυμα σε τρίτους.

7. Οι Αρχές εξυγίανσης μπορούν να επαναμεταβιβάσουν μετοχές ή άλλα μέσα ιδιοκτησίας ή περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις από το μεταβατικό ίδρυμα στο υπό εξυγίανση ίδρυμα εάν συντρέχει μία από τις ακόλουθες περιστάσεις:

α) Η δυνατότητα να μπορούν να επαναμεταβιβάζονται οι συγκεκριμένες μετοχές ή άλλα μέσα ιδιοκτησίας, δικαιώματα, περιουσιακά στοιχεία ή υποχρεώσεις δηλώνεται ρητώς στην πράξη με την οποία πραγματοποιήθηκε η αρχική μεταβίβαση,

β) Οι συγκεκριμένες μετοχές ή άλλα μέσα ιδιοκτησίας, περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις δεν εμπίπτουν, ούτε πληρούν τις προϋποθέσεις να εμπίπτουν, στις κατηγορίες μεταβιβάσιμων μετοχών ή άλλων μέσων ιδιοκτησίας,

περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων που καθορίζονται στην πράξη με την οποία πραγματοποιήθηκε η μεταβίβαση.

Άρθρο 42 Εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων

1. Προκειμένου να τεθεί σε εφαρμογή το εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι Αρχές Εξυγίανσης διαθέτουν την εξουσία να μεταβιβάζουν περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις ενός υπό εξυγίανση Ιδρύματος ή ενός μεταβατικού Ιδρύματος σε έναν ή περισσότερους φορείς διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων.

Η ανωτέρω μεταβίβαση μπορεί να πραγματοποιείται χωρίς τη συγκατάθεση των μετόχων των υπό εξυγίανση Ιδρυμάτων ή οποιουδήποτε τρίτου μέρους πλην του μεταβατικού Ιδρύματος και χωρίς να τηρούνται οι διαδικαστικές απαιτήσεις βάσει του δικαίου περί εταιρειών ή αξιογράφων.

2. Για τους σκοπούς του εργαλείου διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων, φορέας διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων είναι το νομικό πρόσωπο που πληροί σωρευτικά τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) Ανήκει εξ ολοκλήρου ή εν μέρει ή ελέγχεται από μία ή περισσότερες Δημόσιες Αρχές, στις οποίες μπορεί να περιλαμβάνεται η Αρχή Εξυγίανσης ή η ρύθμιση χρηματοδότησης της εξυγίανσης, και ελέγχεται από την Αρχή Εξυγίανσης ,

β) Έχει δημιουργηθεί με σκοπό να λάβει ορισμένα ή όλα τα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα και υποχρεώσεις ενός ή περισσότερων υπό εξυγίανση Ιδρυμάτων ή ενός μεταβατικού Ιδρύματος.

3. Ο φορέας διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων διαχειρίζεται τα περιουσιακά στοιχεία που μεταβιβάζονται σε αυτόν με σκοπό τη μεγιστοποίηση την αξίας τους μέσω ενδεχόμενης πώλησης ή συντεταγμένης εκκαθάρισης.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο φορέας διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων λειτουργεί τηρουμένων των ακόλουθων διατάξεων:

α) Το περιεχόμενο της συστατικής πράξης του φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων εγκρίνεται από την Αρχή Εξυγίανσης,

β) Η Αρχή Εξυγίανσης διορίζει ή εγκρίνει το διοικητικό όργανο του φορέα,

γ) Η Αρχή Εξυγίανσης εγκρίνει τις αποδοχές των μελών του Διοικητικού οργάνου και καθορίζει τις σχετικές αρμοδιότητές τους·

δ) Η Αρχή Εξυγίανσης εγκρίνει τη στρατηγική και το προφίλ κινδύνου του φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων.

5. Οι Αρχές Εξυγίανσης μπορούν να ασκούν την εξουσία της μεταβίβασης περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων μόνο εφόσον:

α) Η κατάσταση της συγκεκριμένης αγοράς για αυτά τα περιουσιακά στοιχεία είναι πιθανό να επιφέρει δυσμενείς συνέπειες σε μία ή περισσότερες χρηματοπιστωτικές αγορές σε περίπτωση εκκαθάρισης των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων στο πλαίσιο κανονικών διαδικασιών αφερεγγυότητας,

β) Η μεταβίβαση είναι απαραίτητη προκειμένου να διατηρηθεί η εύρυθμη λειτουργία του υπό εξυγίανση Ιδρύματος ή του μεταβατικού Ιδρύματος,

γ) Η μεταβίβαση είναι απαραίτητη ώστε να μεγιστοποιηθούν τα έσοδα από την εκκαθάριση.

6. Όταν εφαρμόζεται το εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων, οι Αρχές εξυγίανσης προσδιορίζουν το αντίτιμο έναντι του οποίου μεταβιβάζονται τα περιουσιακά στοιχεία, τα δικαιώματα ή οι υποχρεώσεις στον φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων, σύμφωνα με τις Αρχές που καθορίζονται στο άρθρο 36 και σύμφωνα με το πλαίσιο της Ένωσης σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις. Η παρούσα παράγραφος δεν εμποδίζει το αντίτιμο να έχει την ονομαστική ή αρνητική αξία.

7. Το υπό εξυγίανση ίδρυμα επωφελείται από κάθε αντίτιμο που καταβάλλεται από τον φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων αναφορικά με τα περιουσιακά στοιχεία, τα δικαιώματα ή τις υποχρεώσεις που αποκτώνται απευθείας από το υπό

εξυγίανση ίδρυμα. Το αντίτιμο μπορεί να καταβάλλεται υπό μορφή χρεωστικών τίτλων που εκδίδονται από τον φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων.

8. Σε περίπτωση που έχει εφαρμοστεί το εργαλείο μεταβατικού Ιδρύματος, ο φορέας διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων μπορεί, μετά την εφαρμογή του εργαλείου μεταβατικού Ιδρύματος, να αποκτήσει περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις από το μεταβατικό ίδρυμα.

9. Οι Αρχές εξυγίανσης μπορούν να μεταβιβάσουν περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις από το υπό εξυγίανση ίδρυμα σε έναν ή περισσότερους φορείς διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων σε περισσότερες από μία περιπτώσεις, καθώς επίσης και να επαναμεταβιβάσουν περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις από έναν ή περισσότερους φορείς διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων προς το υπό εξυγίανση ίδρυμα, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι όροι της παραγράφου 10.

Το υπό εξυγίανση ίδρυμα υποχρεούται να δεχθεί εκ νέου κάθε τέτοιο περιουσιακό στοιχείο, δικαίωμα ή υποχρέωση.

10. Οι Αρχές εξυγίανσης δύναται να επαναμεταβιβάσουν δικαιώματα, περιουσιακά στοιχεία ή υποχρεώσεις από τον φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων στο υπό εξυγίανση ίδρυμα σε μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) Όταν η δυνατότητα επαναμεταβίβασης των συγκεκριμένων δικαιωμάτων, περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων δηλώνεται ρητώς στην εντολή με την οποία πραγματοποιήθηκε αρχικά η μεταβίβαση,

β) Όταν τα συγκεκριμένα δικαιώματα, περιουσιακά στοιχεία ή υποχρεώσεις δεν εμπίπτουν στις κατηγορίες δικαιωμάτων, περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων που διευκρινίζονται στην εντολή με την οποία πραγματοποιήθηκε η μεταβίβαση ή δεν πληρούν τις προϋποθέσεις μεταβίβασης της εν λόγω εντολής.

Σε οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις των στοιχείων α) και β), η αναμεταβίβαση μπορεί να πραγματοποιείται εντός οιοδήποτε χρονικού διαστήματος και συνάδει με κάθε προϋπόθεση που ρητώς ορίζεται στη σχετική προς αυτόν τον σκοπό εντολή.

Άρθρο 43 Το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα

1. Προκειμένου να τεθεί σε εφαρμογή το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι Αρχές Εξυγίανσης διαθέτουν τις εξουσίες εξυγίανσης που καθορίζονται στο άρθρο 63 παράγραφος 1.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι Αρχές Εξυγίανσης δύναται να εφαρμόσουν το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα για την επίτευξη των στόχων εξυγίανσης που προσδιορίζονται στο άρθρο 31, για οποιονδήποτε από τους κατωτέρω σκοπούς:

α) Για την ανακεφαλαιοποίηση ενός Ιδρύματος, ή μιας οντότητας που πληροί τις προϋποθέσεις εξυγίανσης σε βαθμό που να επιτρέπει την αποκατάσταση της δυνατότητας συμμόρφωσης με τις προϋποθέσεις της άδειας λειτουργίας,

β) Για τη μετατροπή σε μετοχικό κεφάλαιο ή τη μείωση της αξίας των απαιτήσεων ή των χρεωστικών μέσων που μεταβιβάζονται:

i) Σε μεταβατικό ίδρυμα, με σκοπό την παροχή κεφαλαίου για το εν λόγω μεταβατικό ίδρυμα, ή

ii) Στο πλαίσιο εφαρμογής του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων ή του εργαλείου διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι Αρχές Εξυγίανσης μπορούν να εφαρμόζουν το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα για τον σκοπό που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου μόνον εφόσον συμπεραίνεται ότι η εφαρμογή του εν λόγω εργαλείου, σε συνδυασμό με άλλα σχετικά μέτρα, σύμφωνα με το σχέδιο αναδιοργάνωσης επιχειρήσεων θα αποκαταστήσει τη χρηματοπιστωτική ευρωστία του Ιδρύματος ή της οντότητας επιτυγχάνοντας, επιπλέον, τους σχετικούς στόχους της εξυγίανσης.

Άρθρο 45 Εφαρμογή της ελάχιστης απαίτησης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα Ιδρύματα πληρούν ανά πάσα στιγμή την ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων. Η ελάχιστη απαίτηση υπολογίζεται ως το ποσό των ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων

υποχρεώσεων εκφρασμένο ως ποσοστό επί τοις εκατό του συνόλου των υποχρεώσεων και των ιδίων κεφαλαίων του Ιδρύματος.

Άρθρο 56 Δημόσια εργαλεία χρηματοπιστωτικής σταθεροποίησης

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να παράσχουν έκτακτη Δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη μέσω πρόσθετων εργαλείων χρηματοπιστωτικής σταθεροποίησης για τους σκοπούς της συμμετοχής στην εξυγίανση ενός Ιδρύματος ή μιας οντότητας μεταξύ άλλων παρεμβαίνοντας άμεσα για να αποφευχθεί η εκκαθάριση του ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι εξυγίανσης. Η δράση αυτή αναλαμβάνεται υπό την καθοδήγηση του αρμόδιου Υπουργείου ή της κυβέρνησης σε στενή συνεργασία με την Αρχή Εξυγίανσης.

2. Προκειμένου να τεθούν σε εφαρμογή τα Δημόσια εργαλεία χρηματοπιστωτικής σταθεροποίησης, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα αρμόδια υπουργεία ή οι κυβερνήσεις τους διαθέτουν τις σχετικές εξουσίες εξυγίανσης.

3. Τα Δημόσια εργαλεία χρηματοπιστωτικής σταθεροποίησης χρησιμοποιούνται ως έσχατο μέσο αφού προηγουμένως αξιολογηθούν και αξιοποιηθούν στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό τα βασικά εργαλεία εξυγίανσης με ταυτόχρονη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, όπως προσδιορίζει το Αρμόδιο Υπουργείο ή η κυβέρνηση ύστερα από διαβούλευση με την Αρχή Εξυγίανσης.

4. Τα εργαλεία χρηματοπιστωτικής σταθεροποίησης περιλαμβάνουν:

α) Το εργαλείο Δημόσιας κεφαλαιακής στήριξης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 57,

β) Το εργαλείο προσωρινής δημόσιας ιδιοκτησίας, όπως αναφέρεται στο άρθρο 58,

Άρθρο 57 Εργαλείο δημόσιας κεφαλαιακής στήριξης

1. Τα κράτη μέλη μπορούν, σε πλαίσιο τήρησης του Εθνικού Εταιρικού Δικαίου, να συμμετάσχουν στην ανακεφαλαιοποίηση ενός Ιδρύματος ή μιας οντότητας παρέχοντας χρηματοοικονομική ρευστότητα με αντάλλαγμα τα ακόλουθα μέσα:

α) μέσα κοινών μετοχών του κεφαλαίου της κατηγορίας 1(κεφαλαιακά μέσα που πληρούν τους όρους του άρθρου 28 παράγραφοι 1 έως 4, του άρθρου 29 παράγραφοι 1 έως 5 ή του άρθρου 31 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013)

β) πρόσθετα μέσα της κατηγορίας 1 ή κεφαλαιακά μέσα της κατηγορίας 2 (κεφαλαιακά μέσα που πληρούν τους όρους του άρθρου 52 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013)

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν, στον βαθμό που το επιτρέπει το μετοχικό τους μερίδιο στο ίδρυμα ή την οντότητα όπου εφαρμόζεται το εργαλείο της Δημόσιας κεφαλαιακής στήριξης να γίνεται σε εμπορική και επαγγελματική βάση.

3. Όταν ένα κράτος μέλος εφαρμόζει το εργαλείο δημόσιας κεφαλαιακής στήριξης σύμφωνα με το παρόν άρθρο, η συμμετοχή του στο ίδρυμα ή στην οντότητα μεταφέρεται στον ιδιωτικό τομέα αμέσως μόλις το επιτρέψουν οι εμπορικές και χρηματοπιστωτικές συνθήκες.

Άρθρο 58 Εργαλείο προσωρινής δημόσιας ιδιοκτησίας

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να θέτουν ένα ίδρυμα ή μια οντότητα υπό προσωρινή δημόσια ιδιοκτησία.

2. Για τον σκοπό αυτό, το κράτος μέλος μπορεί να δίνει μία ή περισσότερες εντολές μεταβίβασης μετοχών στις οποίες ο εντολέας είναι:

α) Εντολοδόχος του κράτους μέλους ή

β) Εταιρεία υπό την πλήρη ιδιοκτησία του κράτους μέλους.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα Ιδρύματα ή οι οντότητες στα οποία εφαρμόζεται το εργαλείο προσωρινής δημόσιας ιδιοκτησίας σύμφωνα με το παρόν άρθρο να τελούν υπό διαχείριση σε εμπορική και επαγγελματική βάση και να μεταβιβάζονται στον ιδιωτικό τομέα αμέσως μόλις το επιτρέψουν οι εμπορικές και χρηματοπιστωτικές συνθήκες.

Άρθρο 72 Άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, προκειμένου να αναληφθεί μια δράση εξυγίανσης, οι Αρχές Εξυγίανσης είναι σε θέση να ασκούν τον έλεγχο του υπό εξυγίανση του Ιδρύματος, ώστε:

α) Να διευθύνουν και να ασκούν τις δραστηριότητες και τις υπηρεσίες του υπό εξυγίανση Ιδρύματος με όλες τις εξουσίες των μετόχων του και του Διοικητικού οργάνου, και

β) Να διαχειρίζονται και να διαθέτουν τα περιουσιακά στοιχεία και την περιουσία του υπό εξυγίανση Ιδρύματος. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα δικαιώματα ψήφου που αντιστοιχούν σε μετοχές ή άλλα μέσα ιδιοκτησίας του υπό εξυγίανση Ιδρύματος να μην μπορούν να ασκηθούν κατά τη διάρκεια της περιόδου εξυγίανσης.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι Αρχές Εξυγίανσης είναι σε θέση να αναλαμβάνουν δράσεις εξυγίανσης με εκτελεστική διάταξη, σύμφωνα με τις Εθνικές διοικητικές αρμοδιότητες και διαδικασίες, χωρίς να ασκούν έλεγχο στο υπό εξυγίανση ίδρυμα.

3. Οι Αρχές Εξυγίανσης αποφασίζουν κατά περίπτωση αν είναι σκόπιμο να εκτελέσουν τη δράση εξυγίανσης έχοντας υπόψη τους στόχους της εξυγίανσης και τις γενικές Αρχές που διέπουν την εξυγίανση, τις ειδικές περιστάσεις του συγκεκριμένου υπό εξυγίανση Ιδρύματος και την ανάγκη να διευκολύνεται η αποτελεσματική εξυγίανση διασυνοριακών ομίλων.

4. Οι Αρχές Εξυγίανσης δεν θεωρούνται σκιώδεις διευθυντές ή "de facto Διευθυντές" δυνάμει των Εθνικών δικαίων

8. Συμπεράσματα

Η πρόσφατη χρηματοπιστωτική κρίση έλαβε συστημικές διαστάσεις καθώς επηρέασε την πρόσβαση σε ρευστότητα σε σημαντικό αριθμό Πιστωτικών ιδρυμάτων αναδεικνύοντας, στα πλαίσια της αποτροπής μιας ευρεία συστημικής Τραπεζικής κρίσης, την ανεπάρκεια ικανοποιητικών εργαλείων σε επίπεδο Ευρωζώνης τόσο στον τομέα της πρόληψης όσο και στην αποτελεσματική αντιμετώπιση μη υγιών ή προβληματικών Τραπεζικών ιδρυμάτων.

Κατά κοινή ομολογία υπήρξε αδυναμία των κρατών μελών στην απόκτηση και εξυγίανση ενός προβληματικού Τραπεζικού ιδρύματος κατά τρόπο που να αποτρέπει αποτελεσματικά ευρύτερες συστημικές ζημίες υπονομεύοντας την αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών μελών, καθώς και την αξιοπιστία της εσωτερικής αγοράς στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών.

Η σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών αποτελεί, ουσιώδη προϋπόθεση για την εγκαθίδρυση και την ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς καθόσον ένα υγιές τραπεζικό περιβάλλον προσφέρει τα εχέγγυα για μια υγιή επιχειρηματικότητα, με θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης και ευημερία για την κοινωνία. Οι χρηματοοικονομικές αγορές στην Ευρώπη είναι ενοποιημένες και διασυνδεδεμένες σε μεγάλο βαθμό, ενώ πολλά ιδρύματα ασκούν εκτεταμένες διεθνείς δραστηριότητες οπότε η πτώχευση ενός εξ αυτών είναι ικανή να επηρεάσει τη σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών στα διάφορα κράτη μέλη στα οποία αναπτύσσει δραστηριότητες.

Η ανάπτυξη εργαλείων πρόληψης κατά της εμφάνισης αφερεγγυότητας Τραπεζικών ιδρυμάτων ή, εφόσον αυτές προκύψουν, της άμεσης και αποτελεσματικής αντιμετώπισης τους για την ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων αλλά και ο περιορισμός εξάπλωσης της Τραπεζικής κρίσης στο σύνολο του χρηματοπιστωτικού συστήματος είναι μερικοί από τους πιο σημαντικούς λόγους για τους οποίους αναπτύχθηκαν και εξειδικεύτηκαν τα εργαλεία εξυγίανσης μέσω του νέου πλαισίου.

Τα ανωτέρω εφαρμόζονται με πρωταρχικό στόχο τον επιμερισμό της οικονομικής ζημίας στους Μετόχους και εν συνεχεία στους Πιστωτές του Τραπεζικού ιδρύματος ώστε να αποτραπεί ή να ελαχιστοποιηθεί η συμμετοχή των φορολογούμενων και της Πολιτείας στην διάσωση προβληματικών Τραπεζικών ιδρυμάτων.

Σημαντικά στάδια της οδηγίας 2014/59 για το νέο πλαίσιο εξυγίανσης των Τραπεζών αποτελούν τα στάδια: α) της Προετοιμασίας και Πρόληψης, β) της έγκαιρης παρέμβασης και γ) της Εξυγίανσης. Η εκπόνηση σχεδίων ανάκαμψης κατά το στάδιο της Προετοιμασίας και Πρόληψης, η κατάρτιση σχεδίων εξυγίανσης και έγκαιρης παρέμβασης, η αξιολόγηση της λειτουργικότητας αυτών και τέλος η διαδικασία ταχείας εξυγίανσης αποτελούν τις θεμελιώδεις αρχές της οδηγίας για το νέο πλαίσιο εξυγίανσης των Τραπεζών.

Βέβαια, η ταχεία ανάληψη της Διοίκησης ενός προβληματικού Τραπεζικού ιδρύματος και η προσπάθεια για διασφάλιση της συνέχειας των κρίσιμων χρηματοοικονομικών και οικονομικών λειτουργιών του παράλληλα με την προσπάθεια ελαχιστοποίησης των επιπτώσεων από μια ενδεχόμενη πτώχευση και αποτροπής μετάδοσης της κρίσης δεν γίνεται αναίμακτα. Η διασφάλιση της αρχής ότι οι ζημιές βαρύνουν κατά σειρά τους μετόχους και μετά τους πιστωτές με βάση την αρχή « κανένας Πιστωτής να μην βαρύνεται με ζημιές μεγαλύτερες απ' όσες θα αναλάμβανε εάν το ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας», οδηγούν στην κατάρτιση ενός αμφισβητήσιμου νομικού πλαισίου στην παρούσα οδηγία.

Σημαντικές εξουσίες, ή υπερεξουσίες κατά άλλους, δίδονται στις αρμόδιες Αρχές στα πλαίσια των ενεργειών εξυγίανσης οι οποίες μεταξύ άλλων περιλαμβάνουν μονομερή αλλαγή Διοίκησης του υπό εξυγίανση Τραπεζικού ιδρύματος και απαλλαγή μελλοντικής ευθύνης αυτής, δυνατότητα πώλησης στοιχείων ενεργητικού, κατακερματισμός δραστηριοτήτων με σκοπό την πώλησή τους, διάσωση με ίδια μέσα κτλ.

Οπότε, είναι αδήριτη ανάγκη για συνεχή αναθεώρηση του ρυθμιστικού πλαισίου εξυγίανσης των Τραπεζών προς τους άξονες της ενίσχυσης των κεφαλαιακών αποθεμάτων και των αποθεμάτων ρευστότητας, της δημιουργίας βελτιωμένων εργαλείων πρόληψης εμφάνισης κρίσεων στο μέλλον παράλληλα με την ενίσχυση της ανθεκτικότητας των Τραπεζικών ιδρυμάτων έναντι οικονομικών ακραίων καταστάσεων, είτε αυτές οφείλονται σε συστημικές διαταραχές είτε σε γεγονότα που αφορούν ατομικά το συγκεκριμένο Τραπεζικό ίδρυμα.

9. Αναφορές

<https://www.ecb.europa.eu/ecb/orga/escb/ecb-mission/html/index.el.html>

<https://www.consilium.europa.eu/el/policies/banking-union/>

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=CELEX%3A52015DC0587>

<http://www.consilium.europa.eu/el/policies/banking-union/risk-reduction-european-deposit-insurance-scheme/>

https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/banking-and-finance/banking-union/european-deposit-insurance-scheme_en

http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-15-6153_en.htm

<http://www.consilium.europa.eu/el/policies/banking-union/risk-reduction-european-deposit-insurance-scheme/>

<https://www.consilium.europa.eu/el/policies/banking-union/single-rulebook/capital-requirements/>

<https://www.consilium.europa.eu/el/policies/banking-union/single-supervisory-mechanism/>

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/el/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013R1024&from=EN>

<https://www.consilium.europa.eu/el/policies/banking-union/single-resolution-mechanism/>

https://eba.europa.eu/languages/home_el

<https://www.consilium.europa.eu/el/infographics/infographics-srf/>

Νίκος Μούσης / Ευρωπαϊκή Ένωση , Δίκαιο , Οικονομία , Πολιτικές:

http://www.europedia.moussis.eu/books/Book_2/3/7/3/4/index.tkl?lang=gr&all=1&pos=94&s=1&e=10

<https://www.hba.gr/EuropeanAssociation?sectiontype=BRRD#top>